

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

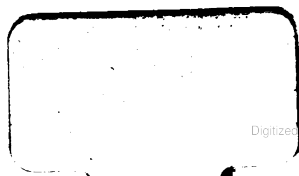
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 08156199 9

BW HM
L35
G14
Tacita <

6836
1-15-15
CORNELII TACITI

AB

EXCESSU DIVI AUGUSTI
LIBRI.

IN USUM SCHOLARUM RECENSUIT

DR MICHAEL GITLBAUER,

PROFESSOR UNIVERSITATIS VINDOBONENSIS.

NEW YORK

PARS PRIOR. (I—VI).

LIBRARY

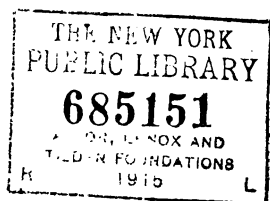
19
FRIBURGI BRISGOVIAE.

SUMPTIBUS HERDER.

MDCCCLXXXVII.

87
EUSDEM LIBRARIAE AEDES SUNT VINDOBONAE, ARGENTORATI, MONACHII
ATQUE IN URBE S. LUDOVICI AMERICANA.

NOT VON
CLUB
VON

Typis Herderianis Friburgi Brisgoviae.

PRAEFATIO.

Cum proximo tempore altero volumine earum dissertationum, quas nomine ‚Philologische Streifzüge‘ comprehendi, priores sex quos nunc recensui Cornelii Taciti AB EXCESSU DIVI AUGUSTI libros copiosius illustrare in animo sit, praefandi officium paucis absolvere mihi liceat.

Ratio huius libelli eadem est atque ceterorum bibliothecae Herderianae, nisi quod ut vocabulorum indicem non adiceremus inter bibliopolam et me convenit. Quod ad principia artis criticae adtinet, quoniam in manus haec editio pervenerit, hoc monitos velim: Codicis Medicei, quo uno haec pars operis Tacitei servata est, ut vestigia ita premerem quemadmodum fere qui ante me ediderunt a me impetrare non potui. Quem codicem ut lacunosum, ita etiam interpolatum esse inter omnes constat, etsi aliorum alia est opinio de additamentorum numero. Et est sane res admodum difficilis: quippe cum, ut dixi, alius praesto non sit liber, quocum conferri possit Mediceus, unicum restat ad quod in crisi factitanda

adniti possimus adminiculum acuminis ingenii. Atque huius ante omnia putaverim esse usu loquendi diligenter perspecto si quae insint in codice manuscripto quae a genuino Taciti sermone abhorreant indagari. Nam, ut exemplis utar, si viderimus, Tacitum suppressere solere verbum esse, ubicumque id sine sensus detrimento abesse potest (cf. I 2: *Postquam Bruto et Cassio caesis nulla iam publica arma, Pompeius apud Siciliam oppressus exutoque Lepido, interfecto Antonio ne Iulianis quidem partibus nisi Caesar dux reliquus...* I 4 *Igitur verso civitatis statu nihil usquam prisci et integri moris...* I 8 *Nihil primo senatus die agi passus nisi de supremis Augusti...* I 9 *Multus hinc ipso de Augusto sermo...* I 11 *Versae inde ad Tiberium preces...*), quin etiam iis locis, ubi nos id omittere dubitaremus (cf. I 72 *quanto quis inlustrior tanto magis falsi ac festinantes vultuque composito, ne laeti excessu principis neu tristes primordia lacrimas gaudium, questus adulationem miscebant; ubi esset, et* I 56 *multas illic utrimque lacrimas et signa caritatis, ubi fuisse intellegendum est), num credere poterimus duo illa sunt (I 1 10): sed veteris populi Romani, prospera vel adversa claris scriptoribus memorata sunt; temporibus quoque Augusti dicendis non defuere decora ingenia, donec gliscente adulatione deterrerentur: Tiberii Gaique et Claudii ac Neronis res florentibus ipsis ob metum falsae, postquam occiderant, recentibus odiis compositae sunt ipsius*

ii. Taciti esse? Idem valet de adhibito ablativo quem dicunt causae: num veri simile est eundem scriptorem dixisse: (I 10) *pietatem [erga parentem] et tempora [rei publicae] obtentui sumpta* (i. e. ab eo esse) et (I 8¹³) *tum consultatum de honoribus; ex quis maxime insignes [visi], ut porta triumphali duceretur funus, Gallus Asinius, ut legum latarum tituli, victarum ab eo gentium vocabula anteferrentur, L. Arruntius censuere. addebat Messalla Valerius renovandum per annos sacramentum in nomen Tiberii; interrogatusque a Tiberio . . .* praesertim cum Tacitus quam diligentissime caveat ne eadem verba et nomina intra nimis breve sermonis spatium iteret (ut hic loci *gentium vocabula* dixit ob proximum *in nomen Tiberii* et paulo infra *Caesar pro Tiberius*). Etiam in adhibendis omitendisve pronomi-
 bus possessivis et demonstrativis eadem mira illa inconstantia invenitur, quae prorsus aliena putanda est cum ab optimo quoque scriptore tum a Tacito, quem summae brevitati ita studere ut quidquid superfluum procul amoveat nemo negaverit. In his rebus hanc ego viam ingressus sum ut non omnia *est, sunt, esse, eius*, alia id genus supervacanea in hac editione removerem, sed ea tantum quae vel ipsa repetitione molesta videbantur esse (e. g. I 8³⁸ *ut sepultura [eius] quieta foret . . .*, I 9⁴ *in quo pater [eius] Octavias vitam finivisset . . .* I 9¹⁰ *at apud prudentes vita [eius] varie extollebatur arguebaturve*) vel alias ob causas suspecta. At haec, cum, ut supra

memoravi, de variis libri manuscripti mendis
uberius acturus sim, obiter tetigisse sufficiat:
ceterum non pauca quae discedens ab recensione
vulgata mutavi mutavisse me ita ut iam ante-
quam mutationum rationes reddam adsensum
omnium facile impetraturus sim haud diffido.

Vindobonae Non. Iul. MDCCCLXXXVII.

CORNELII TACITI
AB EXCESSU DIVI AUGUSTI
LIBER I.

---

1. Urbem Romam a principio reges habuere; libertatem et consulatum L. Brutus instituit. dictaturae ad tempus sumebantur; neque decemviralis potestas ultra biennium neque tribunorum militum consulare ius diu valuit. non Cinnae,⁵ non Sullae longa dominatio; et Pompei Crassique potentia cito in Caesarem, Lepidi atque Antonii arma in Augustum cessere, qui cuncta discordiis civilibus fessa nomine principis sub imperium accepit: sed veteris populi Romani prospera vel¹⁰ adversa claris scriptoribus memorata; temporibus quoque Augusti dicendis non defuere decora ingenia, donec gliscente adulatione deterrerentur: Tiberii Gaique et Claudii ac Neronis res florentibus ipsis ob metum falsae, postquam occiderant,¹⁵ recentibus odiis compositae. indè consilium mihi pauca de Augusto et extrema tradere, mox Tiberii principatum et cetera, sine ira et studio, quorum causas procul habeo.

2. Postquam Bruto et Cassio caesis nulla iam publica arma, Pompeius apud Siciliam oppressus

exutoque Lepido, interfecto Antonio ne Iulianis
quidem partibus nisi Caesar dux reliquus, posito
5 triumviri nomine consulem se ferens et ad tuen-
dam plebem tribunicio iure contentum, ubi
militem donis, populum annona, cunctos dulcedine
otii pellexit, insurgere paulatim, munia senatus
magistratuum legum in se trahere, nullo adver-
10 sante, cum ferocissimi per acies aut proscriptione
cecidissent, ceteri nobilium, quanto quis servitio
promptior, opibus et honoribus extollerentur ac
novis ex rebus aucti tuta et praesentia quam
vetera et periculosa mallent. neque provinciae
15 illum rerum statum abnuebant, suspecto senatus
populique imperio ob certamina potentium et
avaritiam magistratuum, invalido legum auxilio,
quae vi ambitu, postremo pecunia turbabantur.

3. Ceterum Augustus subsidia dominationi
Claudium Marcellum sororis filium admodum adu-
lescentem pontificatu et curuli aedilitate, M. Agrip-
pam, ignobilem loco, bonum militia et victoriae
5 socium, geminatis consulatibus extulit, mox de-
functo Marcello generum sumpsit; Tiberium Ne-
ronem et Claudium Drusum privignos imperato-
riis nominibus auxit, integra etiam tum domo sua.
nam genitos Agrippa Gaium ac Lucium in fami-
10 liam Caesarum induxerat necdum posita puerili
praetexta principes iuventutis appellari, destinari
consules specie recusantis flagrantissime cupiverat.
ut Agrippa vita concessit, Lucium Caesarem eun-
tem ad Hispaniensis exercitus, Gaium remeantem

Armenia et vulnere invalidum mors fato propera¹⁵
vel novercae Liviae dolus abstulit Drusoque pri-
dem extincto Nero solus e privignis erat, illuc
cuncta vergere: filius, collega imperii, consors
tribuniciae potestatis adsumitur omnisque per
exercitus ostentatur, non obscuris, ut antea, matris²⁰
artibus, sed palam hortatu. nam senem Augustum
devinxerat adeo, uti nepotem unicum Agrippam
Postumum in insulam Planasiam proiecerit, ru-
dem sane bonarum artium et robore corporis
stolide ferocem, nullius tamen flagitii conpertum.²⁵
at hercule Germanicum Druso ortum octo apud
Rhenum legionibus inposuit adscirque per ad-
optionem iussit, quamquam esset in domo Ti-
berii filius iuvenis, sed quo pluribus munimentis
insisteret. bellum ea tempestate nullum nisi ad-³⁰
versus Germanos supererat, abolendae magis in-
famae ob amissum cum Quintilio Varo exercitum
quam cupidine proferendi imperii aut dignum ob
praemium. domi res tranquillae, eadem ma-
gistratum vocabula; iuniores post Actiacam³⁵
victoriam, etiam senes plerique inter bella
civium nati: quotus quisque reliquus, qui rem
publicam vidisset?

4. Igitur verso civitatis statu nihil usquam
prisci et integri moris: omnes exuta aequalitate
iussa principis aspectare, nulla in praesens for-
midine, dum Augustus aetate validus seque et
domum et pacem sustentavit. postquam provecta⁵
iam senectus aegro et corpore fatigabatur aderat-

que finis et spes novae, pauci bona libertatis in cassum disserere, plures bellum pavescere, alii cupere. pars multo maxima imminenti dominos
10 variis rumoribus differebant: truce Agrippam et ignominia accensum non aetate neque rerum experientia tantae moli parem, Tiberium Neronem maturum annis, spectatum bello, set vetere atque insita Claudia familiae superbia, multaque indicia
15 saevitiae, quamquam premantur, erumpere. hunc et prima ab infantia eductum in domo regnatrice; congestos iuveni consulatus triumphos; ne iis quidem annis, quibus Rhodi specie secessus exilium egerit, aliud quam iram et simulationem et
20 secretas lubidines meditatum. accedere matrem muliebri inpotentia: serviendum feminae duobusque insuper adulescentibus, qui rem publicam interim premant, quandoque distrahant.

5. Haec atque talia agitantibus gravescere valetudo Augusti: et quidam scelus suspectabant. quippe rumor incesserat, paucos ante menses Augustum electis consciis et comite uno Fabio Maximo Planasiam vectum ad visendum Agrippam;
5 multas illic utrimque lacrimas et signa caritatis spemque ex eo, fore ut iuvenis penatibus avi redderetur: quod Maximum uxori Marciae aperuisse, illam Liviae. gnarum id Caesari; neque
10 multo post extincto Maximo, dubium an quaesita morte, auditos in funere eius Marciae gemitus semet incusantis, quod causa exitii marito fuisset. utcumque se ea res habuit, vixdum ingressus

Illyricum Tiberius properis matris litteris accitur; neque satis conpertum est, spirantem¹⁵ adhuc Augustum an exanimem reppererit. acribus namque custodiis domum et vias saepserat Livia laetique interdum nuntii vulgabantur, donec provisus quae tempus monebat simul excessisse Augustum et rerum potiri Neronem fama eadem²⁰ tulit.

6. Primum facinus novi principatus fuit Postumi Agrippae caedes, quem ignarum inermumque quamvis firmatus animo centurio aegre confecit. nihil de ea re Tiberius apud senatum disseruit: patris iussa simulabat, quibus prae-⁵ scripsisset tribuno custodiae adposito, ne cunctaretur Agrippam morte adficere, quandoque ipse supremum diem explevisset. multa sine dubio saevaue Augustus de moribus adolescentis questus ut exilium eius senatus consulto sanciretur¹⁰ perfecerat: ceterum in nullius umquam suorum necem duravit neque mortem nepoti pro securitate privigni inlatam credibile: propius vero Tiberium ac Liviam, illum metu, hanc novercalibus odiis, suspecti et invisus iuvenis caedem¹⁵ festinavisse. nuntianti centurioni, ut mos militiae, factum esse quod imperasset, neque imperasse sese et rationem facti reddendam apud senatum respondit. quod postquam Sallustius Crispus particeps secretorum (is ad tribunum miserat codi-²⁰ cillos) comperit, metuens ne reus subderetur, iuxta periculo suo ficta seu vera promeret, monuit

Liviam ne arcana domus, ne consilia amicorum, ministeria militum vulgarentur neve Tiberius vim
25 principatus resolveret ad senatum vocando: eam condicionem esse imperandi ut non aliter ratio constet.

7. At Romae ruere in servitium consules patres equites. quanto quis inlustrior, tanto magis falsi ac festinantes vultuque composito, ne laeti excessu principis neu tristes primordio, la-
5 crimas gaudium, questus adulationem miscebant. Sex. Pompeius et Sex. Appuleius consules primi in verba Tiberii Caesaris iuravere apudque eos Seius Strabo et C. Turranius, ille praetoriarum cohortium praefectus, hic annonae; mox sena-
10 tus milesque et populus. nam Tiberius per consules incipiebat, tamquam vetere re publica et ambiguus imperandi: ne edictum quidem, quo patres in curiam vocabat, nisi tribuniciae potestatis praescriptione posuit sub Augusto acceptae.
15 verba fuere pauca et sensu permodesto: de honoribus parentis consulturum neque abscedere a corpore idque unum ex publicis muneribus usurpare. sed defuncto Augusto signum praetoriis cohortibus ut imperator dederat; excubiae
20 arma, cetera aulae; miles in forum, miles in curiam comitabatur. litteras ad exercitus tamquam adepto principatu misit, nusquam cunctabundus nisi cum in senatu loqueretur. causa praecipua ex formidine, ne Germanicus, in cuius
25 manu tot legiones, immensa sociorum auxilia,

mirus apud populum favor, habere imperium quam exspectare mallet. dabat et famae, ut vocatus electusque potius a re publica videretur quam per uxorium ambitum et senili adoptione inrepsisse. postea cognitum est ad introspectiendas³⁰ etiam procerum voluntates inductam dubitationem: nam verba vultus in crimen detorquens recondebat.

8. Nihil primo senatus die agi passus nisi de supremis Augusti, cuius testamentum inlatum per virgines Vestae Tiberium et Liviam heredes habuit. Livia in familiam Iuliam nomenque Augustum adsumebatur; in spem secundam nepotes⁵ pronepotesque, tertio gradu primores civitatis scripserat, plerosque invisos sibi, sed iactantia gloriaque ad posteros. legata non ultra civilem modum, nisi quod populo et plebi quadringentiens triciens quinquiens, praetoriarum cohortium¹⁰ militibus singula nummum milia, urbânis quingenos, legionariis aut cohortibus civium Romanorum trecenos nummos viritim dedit. tum consultatum de honoribus; ex quis maxime insignes, ut porta triumphali duceretur funus, Gallus¹⁵ Asinius, ut legum latarum tituli, victarum gentium vocabula anteferrentur, L. Arruntius censuere. addebat Messalla Valerius renovandum per annos sacramentum in nomen Tiberii; interrogatusque, num mandante eam senten-²⁰tiam prompsisset, sponte dixisse respondit neque in iis quae ad rem publicam pertinerent

consilio nisi suo usurum, vel cum periculo offensionis: ea sola species adulandi supererat. con-
25 clāmant patres corpus ad rogam umeris senatorum
ferendum. remisit Caesar adroganti moderatione
populumque edicto monuit ne, ut quondam nimis
studiis funus divi Iulii turbassent, ita Augustum
in foro potius quam in campo Martis, sede desti-
30 nata, cremari vellent. die funeris milites velut
praesidio stetere, multum inridentibus qui ipsi
viderant quique a parentibus acceperant diem
illum crudi adhuc servitii et libertatis inprospere
repetitae, cum occisus dictator Caesar aliis pessi-
35 mum, aliis pulcherrimum facinus videretur: nunc
senem principem, longa potentia, provisus etiam
heredum in rem publicam opibus, auxilio scilicet
militari tuendum, ut sepultura quieta foret.

9. Multus hinc ipso de Augusto sermo, ple-
risque vana mirantibus, quod idem dies accepti
quondam imperii princeps et vitae supremus,
quod Nola in domo et cubiculo in quo pater
5 Octavius vitam finivisset. numerus etiam con-
sulatum celebrabatur, quo Valerium Corvum et
C. Marium simul aequaverat, continuata per sep-
tem et triginta annos tribunicia potestas, nomen
inperatoris semel atque viciens partum aliaque
10 honorum multiplicata aut nova. at apud pru-
dentes vita varie extollebatur arguebaturve.
Hi pietate erga parentem et necessitudine rei
publicae, in qua nullus tunc legibus locus, ad
arma civilia actum. multa Antonio, dum inter-

fectores patris ulcisceretur, multa Lepido concessisse. postquam hic socordia senuerit, ille per libidines pessum datus sit, non aliud discordantis patriae remedium fuisse. non regno tamen neque dictatura, sed principis nomine constitutam rem publicam; mari Oceano aut omnibus longinquis saeptum imperium; legiones provincias classes inter se conexas; ius apud cives, modestiam apud socios; urbem ipsam magnifico ornatu; pauca admodum vi tractata, quo ceteris quies esset.

10. Dicebatur contra: pietatem erga parentem et tempora rei publicae obtentui sumpta: ceterum cupidine dominandi concitos per largitionem veteranos, paratum ab adulescente privato exercitum, corruptas consulis legiones, simulatam Pompeianarum gratiam partium: mox ubi decreto patrum fasces et ius praetoris invaserit, caesis Hirtio et Pansa, sive hostis illos, seu Pansam venenum vulnere adfusus, sui milites Hirtium et machinator doli Caesar abstulerat, utriusque copias occupavisse; extortum invito senatu consulatum armaeque quae in Antonium acceperit contra rem publicam versa; proscriptionem civium, divisiones agrorum ne ipsis quidem qui fecere laudatas. sane Cassii et Brutorum exitus paternis inimicitiis datos, quamquam fas sit privata odia publicis utilitatibus remittere: sed Pompeium imagine pacis, sed Lepidum specie amicitiae deceptos post Antonium Tarentino Brundisinoque foedere

20 et nuptiis sororis inlectum subdolae adfinitatis
poenas morte exsolvisse. pacem sine dubio post
haec, verum cruentam: Lollianas Varianasque
clades, interfectos Romae Varrones Egnatios
Iulos. nec domesticis abstinebatur: abducta Ne-
25 roni uxor et consulti per ludibrium pontifices an
rite nuberet; Vedii Pollionis luxus; postremo
Livia gravis mater, gravis noverca. nihil deorum
honoribus relictum, cum se templis et effigie
numinum per flamines et sacerdotes coli vellet.
30 ne Tiberium quidem caritate aut rei publicae
cura successorem adscitum, sed quoniam ad-
rogantiam saevitiamque introspexerit, compa-
ratione deterrima sibi gloriam quaesivisse. et-
enim Augustus paucis ante annis, cum Tiberio
35 tribuniciam potestatem a patribus rursum postu-
laret, quamquam honora oratione, quaedam de
habitu cultuque et institutis iecerat, quae velut
excusando exprobraret. ceterum sepultura more
perfecta templum et caelestes religiones decer-
40 nuntur.

11. Versae inde ad Tiberium preces. et ille
varie disserebat de magnitudine imperii, sua mo-
destia. solam divi Augusti mentem tantae molis
capacem: se in partem curarum ab illo vocatum
5 experiendo didicisse quam arduum, quam sub-
iectum fortunae regendi cuncta onus. proinde in
civitate tot inlustribus viris subnixa non ad unum
omnia deferrent: plures facilius munia rei publi-
cae sociatis laboribus exsecuturos. plus in ora-

tione tali dignitatis quam fidei erat: Tiberioque 10
etiam in rebus quas non occuleret, seu natura
sive adsuetudine, suspensa semper et obscura
verba: tunc vero nitenti, ut sensus suos penitus
abderet, in incertum et ambiguum magis implica-
bantur. at patres, quibus unus metus si intelle- 15
gere viderentur, in questus lacrimas vota effundi;
ad deos, ad effigiem Augusti, ad genua ipsius
manus tendere, cum proferri libellum recitarique
iussit. opes publicae continebantur, quantum
civium sociorumque in armis, quot classes regna 20
provinciae, tributa aut vectigalia et necessitates
ac largitiones. quae cuncta sua manu perscrip-
serat Augustus addideratque consilium coercendi
intra terminos imperii, incertum metu an per
invidiam.

25

12. Inter quae senatu ad infimas obtestationes
procumbente, dixit forte Tiberius se ut non toti
rei publicae parem, ita quaecumque pars sibi
mandaretur, eius tutelam suscepturum. tum
Asinius Gallus ,interrogo' inquit ,Caesar, quam 5
partem rei publicae mandari tibi velis'. per-
culsus improvisa interrogatione paulum reticuit:
dein collecto animo respondit, nequaquam deco-
rum pudori suo legere aliquid aut evitare ex
eo, cui in universum excusari mallet. rursum 10
Gallus (etenim vultu offensionem coniectaverat)
non idcirco interrogatum ait, ut divideret quae
separari nequirent: scilicet sua confessione ar-
gueretur, unum rei publicae corpus unius animo

15 regendum. addidit laudem de Augusto Tiberiumque ipsum victoriarum quaeque in toga per tot annos egregie fecisset admonuit. nec ideo iram lenivit, pridem invisus, tamquam ducta in matrimonium Vipsania M. Agrippae filia,
20 quae quondam Tiberii uxor fuerat, plus quam civilia agitare Pollionisque Asinii patris ferociam retineret.

13. Post quae L. Arruntius haud multum discrepans a Galli oratione perinde offendit, quamquam Tiberio nulla vetus in Arruntium ira: sed divitem promptum, artibus egregiis et pari fama
5 publice suspectabat. quippe Augustus supremis sermonibus cum tractaret quinam adipisci principem locum suffecturi abnuerent aut in pares vellent vel idem possent cuperentque, M'. Lepidum dixerat capacem sed aspernantem, Gallum
10 Asinium avidum et minorem, L. Arruntium non indignum et, si casus daretur, ausurum. de prioribus consentitur, pro Arruntio quidam Cn. Pisonem tradidere; omnesque praeter Lepidum variis mox criminibus struente Tiberio circum-
15 venti sunt. etiam Q. Haterius et Mamercus Scaurus suspicacem animum perstrinxere, Haterius cum dixisset, quo usque patieris, Caesar, non esse caput rei publicae?⁴, Scaurus quia dixerat, spem ex eo, non inritas fore senatus preces, quod rela-
20 tioni consulum iure tribuniciae potestatis non intercessisset. in Haterium statim invectus est; Scaurum, cui inplacabilius irascebatur, silentio

tramisit. fessusque clamore omnium, expostulatione singulorum flexit paulatim, non ut fateretur suscipi a se imperium, sed ut negare et rogari²⁵ desineret. constat Haterium, cum deprecandi causa Palatium introisset ambulantisque Tiberii genua advolveretur, prope a militibus interfectum, quia Tiberius casu an manibus eius inpeditus pro-ciderat. neque tamen periculo talis viri mitigatus³⁰ est, donec Haterius Augustam oraret eiusque curatissimis precibus protegeretur.

14. Multa patrum et in Augustam adulatio. alii parentem, alii matrem patriae appellandam, plerique ut nomini Caesaris adscriberetur, Iuliae filius' censebant. ille moderandos feminarum honores dictitans eademque se temperantia usurum⁵ in iis quae sibi tribuerentur, ceterum anxius invidia et muliebre fastigium in deminutionem sui accipiens ne lictorem quidem decerni passus est aramque adoptionis et alia huiusce modi prohibuit. at Germanico Caesari proconsulare im-¹⁰perium petivit, missique legati qui deferrent, simul maestitiam ob excessum Augusti solarentur. quo minus idem pro Druso postularetur, ea causa quod designatus consul praesensque erat. candidatos praeturae duodecim nominavit, numerum¹⁵ ab Augusto traditum; et hortante senatu ut auget, iure iurando obstrinxit se non excessurum.

15. Tum primum e campo comitia ad patres translata: nam ad eam diem, etsi potissima arbitrio principis, quaedam tamen studiis tribuum

fiebant. neque populus ademptum ius questus est
5 nisi inani rumore et senatus largitionibus ac
precibus sordidis exsolutus libens tenuit, mode-
rante Tiberio ne plures quam quattuor candidatos
commendaret sine repulsa et ambitu designandos.
inter quae tribuni plebei petivere ut proprio
10 sumptu ederent ludos, qui de nomine Augusti
fastis additi Augustales vocarentur. sed decreta
pecunia ex aerario utque per circum triumphali
veste uterentur: curru vehi haud permissum. mox
celebratio abiit ad praetorem, cui inter cives et
15 peregrinos iurisdictio evenisset.

16. Hic rerum urbanarum status erat, cum
Pannonicas legiones seditio incessit, nullis novis
causis, nisi quod mutatus princeps licentiam tur-
barum et ex civili bello spem praemiorum osten-
debat. castris aestivis tres simul legiones habe-
bantur, praesidente Iunio Blaeso, qui fine Augusti
et initiis Tiberii auditis intermiserat solita munia.
eo principio lascivire miles, discordare, pessimi
cuiusque sermonibus praebere aures, denique
10 luxum et otium cupere, disciplinam et laborem
aspernari. erat in castris Percennius quidam,
dux olim theatralium operarum, dein gregarius
miles, procax lingua et miscere coetus histrionali
studio doctus. is inperitos animos et quaenam
15 post Augustum militiae condicio ambigentes in-
pellere paulatim nocturnis conloquiis aut flexo
in vesperam die et dilapsis melioribus deterrimum
quemque congregare.

17. Postremo promptis iam et aliis seditio-
nis ministris velut contionabundus interrogabat,
cur paucis centurionibus, paucioribus tribunis in
modum servorum oboedirent. quando ausuros
exposcere remedia, nisi novum et nutantem
principem precibus vel armis adirent? satis per
tot annos ignavia peccatum, quod tricena aut
quadragena stipendia senes et plerique truncato
corpore tolerant. ne dimissis quidem finem
esse militiae, sed apud vexillum tendentes alio
vocabulo eosdem labores perferre. ac si quis
tot casus superaverit, trahi diversas in terras,
ubi per nomen agrorum uligines paludum vel
inculta montium accipiant. enimvero militiam
ipsam gravem infructuosam: denis in diem assi-
bus animam et corpus aestimari: hinc vestem
arma tentoria, hinc saevitiam centurionum et
vacationes munerum redimi. at hercule verbera
et vulnera, duram hiemem, exercitas aestates,
bellum atrox aut sterilem pacem sempiterna.
nec aliud levamentum quam si certis legibus mili-
tia iniretur, ut singulos denarios mererent, sextus
decimus stipendii annus finem adferret, ne ultra
vexillis tenerentur, set isdem in castris prae-
mium pecunia solveretur. an praetorias cohortes,
quae binos denarios acceperint, quae post sede-
cim annos penatibus suis reddantur, plus pericu-
lorum suscipere? non obtrectari urbanas excu-
bias: sibi tamen apud horridas gentes e contu-
berniis hostem aspici.

18. Adstrepebat vulgus, diversis incitamentis, hi verberum notas, illi canitiem, plurimi detrita tegmina et nudum corpus exprobrantes. postremo eo furoris venere, ut tres legiones miscere in
5 unam agitaverint. depulsi aemulatione, quia suae quisque legioni eum honorem quaerebant, alio vertunt atque una tres aquilas et signa cohortium locant; simul congerunt caespites, exstruunt tribunal, quo magis conspicua sedes foret. properantibus
10 Blaesus advenit increpabatque ac retinebat singulos, clamitans, mea potius caede imbuite manus: levio re flagitio legatum interficietis quam ab imperatore desciscitis. aut incolumis fidem legionum retinebo aut iugulatus paenitentiam ad-
15 celerabo⁴.

19. Aggerabatur nihilo minus caespes iamque pectori usque adcreverat, cum tandem pervicacia victi inceptum omisere. Blaesus multa dicendi arte non per seditionem et turbas desideria militum
5 ad Caesarem ferenda ait: neque veteres ab imperatoribus priscis neque ipsos a divo Augusto tam nova petivissè; et parum in tempore incipientis principis curas onerari. si tamen tenderent in pace temptare quae ne civilium quidem bellorum
10 victores expostulaverint, cur contra morem obsequii, contra fas disciplinae vim meditentur? decernerent legatos seque coram mandata darent. adclamavere ut filius Blaesi tribunus legatione ea fungeretur peteretque militibus missionem ab
15 sedecim annis: cetera mandatu ros, ubi prima pro-

venissent. profecto iuvene modicum otium: sed superbire miles, quod filius legati orator publicae causae satis ostenderet necessitate expressa quae per modestiam non obtinuissent.

20. Interea manipuli ante coeptam seditionem Nauportum missi ob itinera et pontes et alios usus, postquam turbatum in castris acceperere, vexilla convellunt direptisque proximis vicis ipsoque Nauporto, quod municipii instar erat, retinentis centuriones inrisu et contumeliis, postremo verberibus insectantur, praecipua in Aufdientum Rufum praefectum castrorum ira, quem dereptum vehiculo sarcinis gravant aguntque primo in agmine, per ludibrium rogitantes an tam immensa onera, tam ¹⁰ longa itinera libenter ferret. quippe Rufus diu manipularis, dein centurio, mox castris praefectus antiquam duramque militiam revocabat, vetus operis ac laboris et eo inmitior, quia toleraverat.

15

21. Horum adventu redintegratur seditio et vagi circumiecta populabantur. Blaesus paucos maxime praeda onustos ad terrorem ceterorum adfici verberibus, claudi carcere iubet; nam etiam tum legato a centurionibus et optimo quoque ⁵ manipularium parebatur. illi obniti trahentibus, prensare circumstantium genua, ciere modo nomina singulorum, modo centuriam quisque cohortem legionem, eadem omnibus imminere clamitantes. simul probra in legatum cumulant, cae- ¹⁰ lum ac deos obtestantur, nihil reliqui faciunt, quo

minus invidiam misericordiam, metum et iras permoverent. adcurritur ab universis et carcere effracto solvunt vincula desertoresque ac rerum
15 capitalium damnatos sibi iam miscent.

22. Flagrantior inde vis, plures seditioni duces. et Vibulenus quidam gregarius miles ante tribunal Blaesi adlevatus circumstantium umeris apud turbatos et quid pararet intentos, vos quidem⁵ inquit, his innocentibus et miserrimis lucem et spiritum reddidistis: sed quis fratri vitam, quis fratrem mihi reddit? quem missum ad vos a Germanico exercitu de communibus commodis nocte proxima iugulavit per gladiatores, quos
10 in exitium militum habet atque armat. responde, Blaese, ubi abieceris: ne hostes quidem sepultura invident. cum osculis, cum lacrimis dolorem implevero, me quoque trucidari iube, dum interfectos nullum ob scelus, sed quia utilitati legio-
15 num consulebamus, hi sepeliant.

23. Incendebat haec fletu et pectus atque os manibus verberans. mox disiectis quorum per umeros sustinebatur, praeceps et singulorum pedibus advolutus tantum consternationis invidiaeque
5 concivit, ut pars militum gladiatores qui e servitio Blaesi erant, pars ceteram eiusdem familiam vincirent, alii ad quaerendum corpus effunderentur. ac ni propere neque ullum reperiri et servos adhibitis cruciatibus abnuere caedem
10 neque illi fuisse umquam fratrem pernotuisset, haud multum ab exitio legati aberant. tribunos

tamen ac praefectum castrorum extrusero: sarcinae fugientium direptae. et centurio Lucilius interficitur, cui militaribus facetiis vocabulum ,cedo alteram' indiderant; quia fracta vite in tergo 15 militis alteram clara voce ac rursus aliam poscebat. ceteros latebrae texere, uno retento Clemente Iulio, qui perferendis militum mandatis habebatur idoneus ob promptum ingenium. quin ipsae inter se legiones octava et quinta decuma 20 ferrum parabant, dum centurionem cognomento Sirpicum illa morti deposcit, quintadecumani tuentur, ni miles nonanus preces et adversum aspernantis minas interiecisset.

24. Haec audita, quamquam abstrusum et tristissima quaeque maxime occultantem Tiberium perpulere ut Drusum filium cum primoribus civitatis duabusque praetoriis cohortibus mitteret, nullis satis certis mandatis: ex re consulturum. 5 et cohortes delecto milite supra solitum firmatae. additur magna pars praetoriani equitis et robor Germanorum, qui tum custodes imperatori aderant; simul praetorii praefectus Aelius Seianus, collega Straboni patri suo datus, magna apud 10 Tiberium auctoritate, rector iuveni et ceteris periculorum praemiorumque ostentator. Druso propinquanti quasi per officium obviae fuere legiones, non laetae, ut adsolet, neque insignibus fulgentes, sed inlucie deformi et vultu, quam- 15 quam maestitiam imitarentur, contumaciae propiores.

25. Postquam vallum introiit, portas stationibus firmant, globos armatorum certis castrorum locis opperiri iubent: ceteri tribunal ingenti agmine circumveniunt. stabat Drusus silentium manu
5 poscens. illi quotiens oculos ad multitudinem rettulerant, vocibus truculentis strepere, rursum viso Caesare trepidare; murmur incertum, atrox clamor et repente quies: diversis animorum motibus pavebant terrebantque. tandem interrupto
10 tumultu litteras patris recitat, in quis perscriptum erat, praecipuam ipsi fortissimarum legionum curam, quibuscum plurima bella toleravisset; ubi primum a luctu requiesset animus, acturum apud patres de postulatis eorum; misisse interim filium,
15 ut sine cunctatione concederet quae statim tribui possent; cetera senatui servanda, quem neque gratiae neque severitatis expertem.

26. Responsum est a contione mandata Clementi centurioni quae perferret. is orditur de missione a sedecim annis, de praemiis finitae militiae, ut denarius diurnum stipendium foret, ne
5 veterani sub vexillo haberentur. Drusus cum arbitrium senatus et patris obtenderet, clamore turbatur. cur venisset? neque augendis militum stipendiis neque adlevandis laboribus, denique nulla bene faciendi licentia: at hercule verbera
10 et necem cunctis permitti. Tiberium olim nomine Augusti desideria legionum frustrari solitum: easdem artes Drusum rettulisse. numquamne nisi filios familiarum venturos? novum id plane quod

imperator sola militis commoda ad senatum reiciat. eundem ergo senatum consulendum, quo-¹⁵ tiens supplicia aut proelia indicantur: an praemia sub dominis, poenas sine arbitro esse?

27. Postremo deserunt tribunal, ut quis praetorianorum militum amicorumve Caesaris occurreret, manus intentantes, causam discordiae et initium armorum, maxime infensi Cn. Lentulo, quod is ante alios aetate et gloria belli firmare Drusum credebatur et illa militiae flagitia primus⁵ aspernari. nec multo post digredientem cum Caesare ac provisu periculi hiberna castra repentem circumsistunt, rogitantes quo pergeret, ad imperatorem an ad patres, ut illic quoque commodis legionum adversaretur; simul ingruunt,¹⁰ saxa iaciunt. iamque lapidis ictu cruentus et exitii certus adcurso multitudinis quae cum Druso advenerat protectus est.

28. Noctem minacem et in scelus erupturam fors lenivit: nam luna claro plena caelo visa languescere. id miles rationis ignarus omen praesentium accepit, suis laboribus defectionem sideris adsimulans: prospere cessura, pergerent, si fulgor⁵ et claritudo deae redderetur. igitur aeris sono, tubarum cornuumque concentu strepere; prout splendidior obscuriorve, laetari aut maerere; et postquam ortae nubes offecere visui creditumque conditam tenebris, ut sunt mobiles ad supersti-¹⁰ tionem percussae semel mentes, sibi aeternum laborem portendi, sua facinora aversari deos lamen-

tantur. utendum inclinatione ea Caesar et quae
casus obtulerat in sapientiam vertenda ratus cir-
15 cumiri tentoria iubet: accitur centurio Clemens
et si alii bonis artibus grati in vulgus. hi vigi-
liis stationibus custodiis portarum se inserunt,
spem offerunt, metum intendunt. „quo usque filium
imperatoris obsidebimus? quis certaminum finis?
20 Percennione et Vibuleno sacramentum dicturi
sumus? Percennius et Vibulenus stipendia mili-
tibus, agros emeritis largientur? denique pro Ne-
ronibus et Drusis imperium populi Romani ca-
pessent? quin potius, ut novissimi in culpam, ita
25 primi ad paenitentiam? tarda quae in commune
expostulantur: privatam gratiam statim mereare,
statim recipias.“ commotis per haec mentibus et
inter se suspectis, tironem a veterano, legionem
a legione dissociant. tum redire paulatim amor
30 obsequii: omittunt portas, signa unum in locum
principio seditionis congregata suas in sedes
referunt.

29. Drusus orto die et vocata contione, quam-
quam rudis dicendi, nobilitate ingenta incusat
priora, probat praesentia; negat se terrore et
minis vinci: flexos ad modestiam si videat, si
5 supplices audiat, scripturum patri ut placatus le-
gionum preces exciperet. orantibus rursum idem
Blaesus et L. Apronius eques Romanus e co-
horte Drusi Iustusque Catonius primi ordinis
centurio ad Tiberium mittuntur. certatum inde
10 sententiis, cum alii opperiendos legatos atque in-

terim comitate permulcendum militem censerent, alii fortioribus remediis agendum: nihil in vulgo modicum; terrere, ni paveant; ubi pertimuerint, inpune contemni: dum superstitio urgeat, adiciendos ex duce metus. promptum ad asperiora ¹⁵ ingenium Druso erat: vocatos Vibulenum et Percennium interfici iubet. tradunt plerique intra tabernaculum ducis obrutos, alii corpora extra vallum abiecta ostentui.

30. Tum ut quisque praecipuus turbator conquisiti et pars extra castra palantes a centurionibus aut praetoriarum cohortium militibus caesi. quosdam ipsi manipuli documentum fidei tradidere. auxerat militum curas praematura hiems: imbribus continuis adeoque saevis, ut non egredi tentoria, non gregari inter se, vix tutari signa possent, quae turbine atque unda raptabantur. durabat et formido caelestis irae: nec frustra adversus impios hebescere sidera, ruere tempe- ¹⁰ states: non aliud malorum levamentum quam si linquerent castra infausta temerataque et soluti piaculo suis quisque hibernis redderentur. primum octava, dein quinta decuma legio rediere: nonanus opperiendas Tiberii epistulas clamita- ¹⁵ verat, mox desolatus aliorum discessione inminentem necessitatem sponte praevenit. et Drusus non exspectato legatorum regressu, quia praesentia satis consederant, in urbem rediit.

31. Isdem de causis Germanicae legiones turbatae, quanto plures, tanto violentius et magna

spe fore ut Germanicus Caesar imperium alterius pati nequiret daretque se legionibus vi sua
5 cuncta tracturis. duo apud ripam Rheni exercitus erant: cui nomen superiori, sub C. Silio legato, inferiorem A. Caecina curabat. regimen summae rei penes Germanicum, agendo Galliarum censui tum intentum. sed quibus Silius
10 moderabatur, mente ambigua fortunam seditionis alienae speculabantur: inferioris exercitus miles in rabiem prolapsus est, orto ab unetvicensimanis quintanisque initio et tractis prima quoque ac vicensima legionibus: nam isdem aestivis in finibus
15 Ubiorum habebantur. igitur audito fine Augusti vernacula multitudo nuper acto in urbe dilectu, lasciviae sueta, laborum intolerans, implere ceterorum rudes animos: venisse tempus quo veterani maturam missionem, iuvenes largiora
20 stipendia, cuncti modum miseriarum exposcerent saevitiamque centurionum ulciscerentur. non unus haec, ut Pannonicas inter legiones Percennius, nec apud trepidas militum aures alios validiores exercitus respicientium, sed multa seditionis ora
25 vocesque: sua in manu sitam rem Romanam, suis victoriis augeri rem publicam, in suum cognomentum adscisci imperatores.

32. Nec legatus obviam ibat: quippe plurium vaecordia constantiam exemerat. repente lymphati destrectis gladiis in centuriones invadunt: ea vetustissima militaribus odiis materies et saev
5 viendi principium. prostratos verberibus mul-

cant, sexageni singulos, ut numerum adaequarent: tum convulsos laniatosque et partim exanimos ante vallum aut in amnem Rhenum proiciunt. Septimius cum perfugisset ad tribunal pedibusque Caecinae advolveretur, eo usque flagi-¹⁰tatus est, donec ad exitium dederetur. Cassius Chaerea, mox caede Gai Caesaris memoriam apud posteros adeptus, tum adulescens et animi ferox, inter obstantes et armatos ferro viam patefecit. non tribunus ultra, non castrorum praefectus ius¹⁵ obtinuit: vigilias stationes et siqua alia praesens usus indixerat ipsi partiebantur. id militares animos altius coniectantibus praecipuum indicium magni atque implacabilis motus, quod neque disiecti set pariter ardescerent, pariter silerent,²⁰ tanta aequalitate et constantia, ut regi crederes.

33. Interea Germanico per Gallias, ut diximus, census accipienti excessisse Augustum adfertur. neptem eius Agrippinam in matrimonio pluresque ex ea liberos habebat, ipse Druso fratre Tiberii genitus, Augustae nepos, set anxius oculis in se patruī aviaeque odiis, quorum causae acriores, quia iniquae. quippe Drusi magna apud populum Romanum memoria credebaturque, si rerum potitus foret, libertatem redditurus; unde in Germanicum favor et spes eadem. nam iuveni¹⁰ civile ingenium, mira comitas et diversa ab Tiberii sermone vultu adrogantibus et obscuris. accedebant muliebres offensiones novercalibus Liviae in Agrippinam stimulis, atque ipsa Agrippina

15 paulo commotior, nisi quod castitate et mariti amore quamvis indomitum animum in bonum vertebat.

34. Sed Germanicus quanto summae spei propior, tanto impensius pro Tiberio niti seque et proximos et Belgarum civitates in verba eius adigit. dehinc audito legionum tumultu raptim
5 profectus obvias extra castra habuit deiectis in terram oculis velut paenitentia. postquam vallum iniit, dissoni questus audiri. et quidam prensa manu per speciem exosculandi inseruerunt digitos, ut vacua dentibus ora contingeret; alii cur-
10 vata senio membra ostendebant. adsistentem con- tionem discedere in manipulos iubet: sic melius audituros responsum; vexilla praeferri, ut id saltem discerneret cohortes: tarde obtemperavere. tunc a veneratione Augusti orsus flexit ad victo-
15 rias triumphosque Tiberii, praecipuis laudibus celebrans quae illis cum legionibus pulcherrima fecisset. Italiae inde consensum, Galliarum fidem extollit; nil usquam turbidum aut discors. silentio haec vel murmure modico audita sunt.

35. Ut seditionem attigit, ubi modestia militaris, ubi veteris disciplinae decus, quonam tribunos, quo centuriones exegissent, rogitans, nudant universi corpora, cicatrices ex vulneribus,
5 verberum notas exprobrant; mox indiscretis vocibus pretia vacationum, angustias stipendii, duritiam operum ac propriis nominibus incusant vallum fossas, pabuli materiae lignorum adgestus

et siqua alia ex necessitate aut adversus otium castrorum quaeruntur. atrocissimus veteranorum¹⁰ clamor oriebatur, qui tricena aut supra stipendia numerantes mederetur fessis, neu mortem in isdem laboribus, sed finem tam exercitae militiae neque inopem requiem orabant. fuere etiam qui legatam a divo Augusto pecuniam reposcerent,¹⁵ faustis in Germanicum omnibus; et, si vellet imperium, populum Romanum se ostentavere. tum vero, quasi scelere contaminaretur, praeceps tribunali desiluit. opposuerunt abeunti arma minitantes, ni regrederetur; at ille moriturum potius²⁰ quam fidem exueret clamitans ferrum a latere diripuit elatumque deferebat in pectus, ni proximi pressam dextram vi attinuissent. extrema et conglobata pars contionis ac (vix credibile dictu) quidam singuli propius incedentes feriret hortabantur;²⁵ et miles nomine Calusidius strictum obtulit gladium, addito acutiorem esse. saevum id malique moris etiam furentibus visum ac spatium, quo Caesar ab amicis in tabernaculum raperetur.

36. Consultatum ibi de remedio; etenim nuntiabatur parari legatos qui superiorem exercitum ad causam eandem traherent: destinatum excidio Ubiorum oppidum imbutasque praeda manus in direptionem Galliarum erupturas. augebat metum⁵ gnarus Romanae seditionis et, si omitteretur ripa, invasurus hostis: at, si auxilia et socii adversum abscedentis legiones armarentur, civile bellum suscipi. periculosa severitas, flagitiosa largitio:

10 seu nihil militi sive omnia concederentur, in an-
cipiti res publica. igitur volutatis rationibus placi-
tum ut epistulae nomine principis scriberentur:
missionem dari vicena stipendia meritis, exaucto-
rari qui sena dena fecissent ac retineri sub vexillo
15 ceterorum immunes nisi propulsandi hostis, legata
quae petiverant exsolvi duplicarique.

37. Sensit miles in tempus conficta statimque
flagitavit. missio per tribunos maturatur, largitio
differebatur in hiberna cuiusque. non abscessere
quintani unetvicensimanique, donec isdem in
5 aestivis contracta ex viatico amicorum ipsiusque
Caesaris pecunia persolveretur. primam ac vicensi-
mam legiones Caecina legatus in civitatem Ubio-
rum reduxit, turpi agmine, cum fisci inter signa
veherentur. Germanicus superiorem ad exerci-
10 tum profectus secundam et tertiam decumam et
sextam decumam legiones nihil cunctatas sacra-
mento adigit. quartadecumani paulum dubita-
verant: pecunia et missio quamvis non flagitan-
tibus oblata.

38. Et in Chaucis coeptavere seditionem prae-
sidium agitantes vexillarii discordium legionum:
praesenti duorum militum supplicio paulum re-
pressi sunt. iusserat id M'. Ennius castrorum
5 praefectus, bono magis exemplo quam concessore
iure. deinde intumesciente motu profugus reper-
tusque, postquam intutae latebrae, praesidium ab
audacia mutuatur: non praefectum ab iis, sed
Germanicum ducem, sed Tiberium imperatorem

violari. simul exterritis qui obstiterant raptum ¹⁰
vexillum ad ripam vertit et, siquis agmine de-
cessisset, pro desertore fore clamitans reduxit in
hiberna turbidos set nihil ausos.

39. Interea legati ab senatu regressum iam
apud aram Ubiorum Germanicum adeunt. duae
ibi legiones, prima atque vicensima, veteranique
nuper missi sub vexillo hiemabant. pavidos et
conscientia vaecordes intrat metus, venisse patrum ⁵
iussu. qui inrita facerent quae per seditionem ex-
presserant. utque mos vulgo quamvis falsis reum
subdere, Munatium Plancum consulatu functum,
principem legationis, auctorem senatus consulti
incusant; et nocte concubia vexillum flagitare ¹⁰
occipiunt concursuque ad ianuam facto moliuntur
fores, extractum cubili Caesarem tradere intento
mortis metu subigunt. mox vagi per vias obvios
habuere legatos audita consternatione ad Ger-
manicum tendentes. ingerunt contumelias, cae- ¹⁵
dem parant, Planco maxime, quem dignitas fuga
impediverat; neque aliud periclitanti subsidium
quam castra primae legionis. illic signa et aquilam
amplexus religione sese tutabatur: ac, ni aquilifer
Calpurnius vim extremam arcuisset, legatus ²⁰
populi Romani Romanis in castris sanguine suo
altaria deum commaculavisset. luce demum, post-
quam dux et miles et facta noscebantur, ingressus
castra Germanicus perducere ad se Plancum imperat
recepitque in tribunal. tum fatalem increpans ²⁵
rabiam, neque militum sed deum ira resurgere,

cur venerint legati aperit; ius legationis atque ipsius Planci gravem et inmeritum casum, simul quantum dedecoris adierit legio facunde misera-
30 tur attonitaque magis quam quieta contione legatos praesidio auxiliarium equitum dimittit.

40. Eo in metu arguere Germanicum omnes, quod non ad superiorem exercitum pergeret, ubi obsequia et contra rebellis auxilium: satis superque missione et pecunia et mollibus con-
5 sultis peccatum. vel si vilis ipsi salus, cur filium parvulum, cur coniugem inter furentes et omnis humani iuris violatores haberet? illos saltem avo et rei publicae redderet. diu cunctatus aspernantem uxorem, cum se divo Augusto ortam
10 neque degenerem ad pericula testaretur, postremo ipsam et communem filium multo cum fletu complexus ut abiret perpulit. incedebat muliebre et miserabile agmen, profuga ducis, parvulum sinu gerens, lamentantes circum amicorum coniuges,
15 quae simul trahebantur, nec minus tristes qui manebant.

41. Non florentis Caesaris neque suis in castris, set velut in urbe victa facies gemitusque ac planctus etiam militum aures oraue advertere. quis ille flebilis sonus? quid tam triste? feminas
5 inlustres (non centurionem ad tutelam, non militem, nihil imperatoriae uxoris aut comitatus soliti) pergere ad Treveros. externae fidei pudor inde et miseratio et patris Agrippae, Augusti avi memoria; socer Drusus; ipsa praeclara pudicitia; iam

infans in castris genitus, in contubernio legionum¹⁰ eductus, quem militari vocabulo Caligulam appellabant, quia plerumque ad concilianda vulgi studia eo tegmine pedum induebatur. sed nihil aequè flexit quam invidia in Treveros: orant obsistunt, rediret maneret, pars Agrippinae occursantes, pluri¹⁵ rimi ad Germanicum regressi. isque, ut erat recens dolore et ira, apud circumfusus ita coepit.

42. ,Non mihi uxor aut filius patre et re publica cariores: illum quidem sua maiestas, imperium Romanum ceteri exercitus defendent. coniugem et liberos, quos pro gloria vestra libens ad exitium offerrem, nunc procul a furentibus⁵ summoveo, ut quidquid istud sceleris imminet meo tantum sanguine pietur, neve occisus Augusti pronepos, interfecta Tiberii nurus nocentiores vos faciant. quid enim per hos dies inausum intemperate¹⁰ vobis? quod nomen huic coetui dabo? militesne appellem, qui filium imperatoris vallo et armis circumsedistis? an cives, quibus tam proiecta senatus auctoritas? hostium quoque ius et sacra legationis et fas gentium rupistis. divus Iulius seditionem exercitus verbo uno compescuit,¹⁵ Quirites vocando qui sacramentum detrectabant: divus Augustus vultu et aspectu Actiacas legiones exterruit: nos ut nondum eosdem, ita ex illis ortos si Hispaniae Syriaeve miles aspernaretur, tamen mirum et indignum erat. primane et vicensima²⁰ legiones, illa signis a Tiberio acceptis, tu tot proeliorum socia, tot praemiis aucta, egre-

giam duci vestro gratiam refertis? hunc ego
nuntium patri laeta omnia aliis e provinciis au-
25 dienti feram? ipsius tirones, ipsius veteranos non
missione, non pecunia satiatos; hic tantum inter-
fici centuriones, eici tribunos, includi legatos,
infecta sanguine castra flumina meque precariam
animam inter infensos trahere.

43. Cur enim primo contionis die ferrum illud,
quod pectori infigere parabam, detraxistis, o in-
providi amici? melius et amantius ille qui gla-
dium offerebat. cecidissem certe nondum tot
5 flagitiorum exercitui conscius; legissetis ducem,
qui meam quidem mortem impunitam sineret, Vari
tamen et trium legionum ulcisceretur. neque enim
di sinant ut Belgarum quamquam offerentium
decus istud et claritudo sit, subvenisse Romano
10 nomini, compressisse Germaniae populos. tua,
dive Auguste, caelo recepta mens, tua, pater
Druse, imago, tui memoria isdem istis cum mili-
tibus, quos iam pudor et gloria intrat, eluant
hanc maculam irasque civiles in exitium hostibus
15 vertant. vosque, quorum alia nunc ora, alia
pectora contueor, si legatos senatui, obsequium
imperatoris, si mihi coniugem et filium redditis,
discedite a contactu ac dividite turbidos: id sta-
bile ad paenitentiam, id fidei vinculum erit.

44. Supplices ad haec et vera exprobrari
fatentes orabant puniret noxios, ignosceret lapsis
et duceret in hostem: revocaretur coniunx, rediret
legionum alumnus neve opes Gallis traderetur.

reditum Agrippinae excusavit ob imminentem par-⁵
tum et hiemem; venturum filium: cetera ipsi
exsequerentur. discurrunt mutati et seditiosissi-
mum quemque vinctos trahunt ad legatum legionis
primae C. Caetronium, qui iudicium et poenas
de singulis in hunc modum exercuit. stabant¹⁰
pro contione legiones destictis gladiis; reus in
suggestu per tribunum ostendebatur: si nocentem
adclamaverant, praeceps datus trucidabatur. et
gaudebat caedibus miles, tamquam semet absol-
veret; nec Caesar arcebat, quando nullo ipsius¹⁵
iussu penes eosdem saevitia facti et invidia erat.
secuti exemplum veterani haud multo post in
Raetiam mittuntur, specie defendendae provinciae
ob imminentis Suebos; ceterum ut avellerentur
castris trucibus adhuc non minus asperitate remedii²⁰
quam sceleris memoria. centurionatum inde egit.
citatus nomen ordinem patriam, numerum stipen-
diorum, quae strenue in proeliis fecisset et quae
dona militaria, edebat. si tribuni, si legio in-
dustriam innocentiamque adprobaverant, retinebat²⁵
ordinem: ubi avaritiam aut crudelitatem consensu
objectavissent, solvebatur militia.

45. Sic compositis praesentibus haud minor
moles supererat ob ferociam quintae et unetvices-
simae legionum, sexagensimum apud lapidem
(loco Vetera nomen est) hibernantium. nam primi
seditionem coeptaverant: atrocissimum quodque
facinus horum manibus patratum; nec poena com-
militonum exterriti nec paenitentia conversi iras

retinebant. igitur Caesar arma classem socios
demittere Rheno parat, si imperium detrectetur,
10 bello certaturus.

46. At Romae nondum cognito, qui fuisset
exitus in Illyrico, et legionum Germanicarum
motu audito, trepida civitas incusare Tiberium
quod, dum patres et plebem, invalida et inermia,
5 cunctatione ficta ludificetur, dissideat interim miles
neque duorum adolescentium nondum adulta auc-
toritate comprimi queat. ire ipsum et opponere
maiestatem imperatoriam debuisse cessuris, ubi
principem longa experientia eundemque severi-
10 tatis et munificentiae summum vidissent. an
Augustum fessa aetate totiens in Germanias com-
meare potuisse: Tiberium vigentem annis sedere
in senatu, verba patrum cavillantem? satis pro-
spectum urbanae servituti: militaribus animis
15 adhibenda fomenta, ut ferre pacem velint.

47. Inmotum adversus eos sermones fixum-
que Tiberio fuit non omittere caput rerum neque
se remque publicam in casum dare. multa quippe
et diversa angebant: validior per Germaniam
5 exercitus, propior apud Pannoniam; ille Gallia-
rum opibus subnixus, hic Italiae imminens: quos
igitur anteferet? ac ne postpositi contumelia in-
cenderentur. at per filios pariter adiri maiestate
salva, cui maior e longinquo reverentia. simul
10 adolescentibus excusatum quaedam ad patrem
reicere resistentisque Germanico aut Druso posse
a se mitigari vel infringi: quod aliud subsidium,

si imperatorem sprevisset? ceterum ut iam iamque iturus legit comites, conquisivit impedimenta, adornavit naves: mox hiemem aut negotia varie¹⁵ causatus primo prudentes, dein vulgum, diutissime provincias fefellit.

48. At Germanicus, quamquam contracto exercitu et parata in defectores ultione, dandum adhuc spatium ratus, si recenti exemplo sibi ipsi consulerent, praemittit litteras ad Caecinam, venire se valida manu ac, ni supplicium in malos praesumant, usurum promisca caede. eas Caecina aquiliferis signiferisque et quod maxime castrorum sincerum erat occulte recitat utque cunctos infamiae, se ipsos morti eximant hortatur: nam in pace causas et merita spectari: ubi bellum¹⁰ ingruat, innocentes ac noxios iuxta cadere. illi temptatis quos idoneos rebantur, postquam maiorem legionum partem in officio vident, de sententia legati statuunt tempus, quo foedissimum quemque ferro invadant. tunc signo inter se¹⁵ dato inrumpunt contubernia, trucidant ignaros, nullo nisi consciis noscente quod caedis initium, quis finis.

49. Diversa omnium, quae umquam accidere, civilium armorum facies. non proelio, non adversis e castris, sed isdem e cubilibus, quos simul vescentis dies, simul quietos nox habuerat, discedunt in partes, ingerunt tela. clamor vulnera⁵ sanguis palam, causa in occulto; cetera fors regit. et quidam bonorum caesi, postquam intellecto in

quos saeviretur, pessimi quoque arma rapuerant. neque legatus aut tribunus moderator adfuit: 10 permissa vulgo licentia atque ultio et satietas. mox ingressus castra Germanicus, non medicinam illud plurimis cum lacrimis sed cladem appellans, cremari corpora iubet.

Truces etiam tum animos cupido involat eundi in hostem, piaculum furoris; nec aliter posse placari commilitonum manes, quam si pectoribus impiis honesta vulnera accepissent. sequitur ar- 5 dorem militum Caesar iunctoque ponte tramittit duodecim milia e legionibus, sex et viginti socias cohortis, octo equitum alas, quarum ea seditione intemerata modestia fuit.

50. Laeti neque procul Germani agitabant, dum iustitio ob amissum Augustum, post discordiis attinemur. at Romanus agmine propero silvam Caesiam limitemque a Tiberio coeptum 5 scindit, castra in limite locat, frontem ac tergum vallo, latera concaedibus munitus. inde saltus obscuros permeat consultatque ex duobus itineribus breve et solitum sequatur an inpeditius et intemptatum eoque hostibus incautum. delecta 10 longiore via cetera adcelerantur: etenim attulerant exploratores festam eam Germanis noctem ac sollemnibus epulis ludicram. Caecina cum expeditis cohortibus praeire et obstantia silvarum amoliri iubetur: legiones modico intervallo 15 sequuntur. iuvit nox sideribus inlustris ventumque ad vicos Marsorum et circumdatae stationes

stratis etiam tum per cubilia propterque mensas, nullo metu, non antepositis vigiliis: adeo cuncta incuria disiecta neque belli timor ac ne pax quidem nisi languida et soluta inter temu-²⁰ lentos.

51. Caesar avidas legiones, quo latior populatio foret, quattuor in cuneos dispertit; quinquaginta milium spatium ferro flammisque pervastat. non sexus, non aetas miserationem attulit: profana simul et sacra et celeberrimum illis gentibus⁵ templum quod Tamfanae vocabant solo aequantur. sine vulnere milites, qui semisomnos inermos aut palantis ceciderant. excivit ea caedes Bruc-
teros, Tubantes, Usipetes; saltusque per quos exercitui regressus insedere. quod gnarum duci¹⁰ incessitque itineri et proelio. pars equitum et auxiliae cohortes ducebant, mox prima legio, et mediis impedimentis sinistrum latus unetvicensi-
mani, dextrum quintani clausere, vicensima legio terga firmavit, post ceteri sociorum. sed hostes,¹⁵ donec agmen per saltus porrigeretur, immoti, dein latera et frontem modice adsultantes, tota vi novissimos incurrere. turbabanturque densis Germanorum catervis leves cohortes, cum Caesar ad vicensimanos voce magna hoc illud tempus obliterandae seditionis clamitabat: pergerent, properarent culpam in decus vertere. exarsere animis unoque impetu perruptum hostem redigunt in aperta caeduntque: simul primi agminis copiae evasere silvas castraque communi-²⁵

vere. quietum inde iter, fidensque recentibus ac priorum oblitus miles in hibernis locatur.

52. Nuntiata ea Tiberium laetitia cura-
adfecere: gaudebat oppressam seditionem, sed
quod largiendis pecuniis et missione festinata
favorem militum quaesivisset, bellica quoque Ger-
5manici gloriaangebatur. rettulit tamen ad sena-
tum de rebus gestis multaque de virtute eius
memoravit, magis in speciem verbis adornata
quam ut penitus sentire crederetur. paucioribus
Drusum et finem Illyrici motus laudavit, sed in-
10tentior et fida oratione. cunctaque quae Ger-
manicus indulserat, servavit etiam apud Panno-
nicos exercitus.

53. Eodem anno Iulia supremum diem obiit,
ob impudicitiam olim a patre Augusto Pandateria
insula, mox oppido Reginorum, qui Siculum fretum
accolunt, clausa. fuerat in matrimonio Tiberii
5florentibus Gaio et Lucio Caesaribus spreveratque
ut inparem; nec alia tam intima Tiberio causa
cur Rhodum abscederet. imperium adeptus ex-
torrem infamem et post interfectum Postumum
Agrippam omnis spei egenam inopia ac tabe
10longa peremit, obscuram fore necem longinquitate
exilii ratus.

54. Idem annus novas caerimonias accepit
addito sodalium Augustalium sacerdotio, ut quon-
dam Titus Tatius retinendis Sabinorum sacris
sodales Titios instituerat. sorte ducti e primori-
10bus civitatis unus et viginti: Tiberius Drususque

et Claudius et Germanicus adiciuntur. ludos Augustales tunc primum coeptos turbavit discordia ex certamine histrionum. indulserat ei ludicro Augustus, dum Maecenati obtemperat; neque ipse abhorrebat talibus studiis, et civile rebatur mis-¹⁰ceri voluptatibus vulgi. alia Tiberio morum via: sed populum per tot annos molliter habitum nondum audebat ad duriora vertere.

55. Druso Caesare C. Norbano consulibus decernitur Germanico triumphus manente bello; quod quamquam in aestatem summa ope parabat, initio veris et repentino in Chattos excursu praecepit. nam spes incesserat dissidere hostem in⁵ Arminium ac Segestem, insignem utrumque perfidia in nos aut fide. Arminius turbator Germaniae, Segestes parari rebellionem saepe alias et supremo convivio, post quod in arma itum, aperuit suasitque Varo ut se et Arminium et¹⁰ ceteros procures vinciret: nihil ausuram plebem principibus amotis atque ipsi tempus fore, quo crimina et innoxios discerneret. sed Varus fato et vi Armini cecidit: Segestes quamquam consensu gentis in bellum tractus discors manebat,¹⁵ auctis privatim odiis, quod Arminius filiam eius alii pactam rapuerat: gener invisus inimici soceri, quaeque apud concordēs vincula caritatis, incitamenta irarum apud infensos erant.

56. Igitur Germanicus quattuor legiones, quinque auxiliarium milia et tumultuarias catervas Germanorum cis Rhenum colentium Caecinae

trahit; totidem legiones, duplicem sociorum numerum ipse ducit, positoque castello super vestigia paterni praesidii in monte Tauno expeditum exercitum in Chattos rapit, L. Apronio ad munitiones viarum et fluminum relicto. nam (rarum illi caelo) siccitate et annibus modicis inoffensum iter properaverat imbresque et fluminum auctus regredienti metuebantur. sed Chattis adeo improvisus advenit, ut quod imbecillum aetate ac sexu statim captum aut trucidatum sit. iuventus Adranam nando tramiserat Romanosque pontem coeptantis arcebant. dein tormentis sagittisque pulsi, temptatis frustra condicionibus pacis, cum quidam ad Germanicum perfugissent, reliqui omissis pagis vicisque in silvas disperguntur. Caesar incenso Mattio (id genti caput) aperta populatus vertit ad Rhenum, non auso hoste terga abeuntium lacescere, quod illi moris, quotiens astu magis quam per formidinem cessit. fuerat animus Cheruscis iuvare Chattos, sed exterruit Caecina huc illuc ferens arma; et Marsos congregredi ausos prospero proelio cohibuit.

57. Neque multo post legati a Segeste venerunt auxilium orantes adversus vim popularium, a quis circumsedebatur, validiore apud eos Arminio, quoniam bellum suadebat: nam barbaris, quanto quis audacia promptus, tanto magis fidus rebusque motis potior habetur. addiderat Segestes legatis filium, nomine Segimundum: sed iuvenis conscientia cunctabatur. quippe anno quo Ger-

maniae descivere sacerdos apud aram Ubiorum creatus ruperat vittas, profugus ad rebelles.¹⁰ adductus tamen in spem clementiae Romanae pertulit patris mandata benigneque exceptus cum praesidio Gallicam in ripam missus est. Germanico pretium fuit convertere agmen pugnatumque in obsidentis et ereptus Segestes magna cum¹⁵ propinquorum et clientium manu. inerant feminae nobiles, inter quas uxor Arminii eademque filia Segestis, mariti magis quam parentis animo, neque evicta in lacrimas neque voce supplex. ferebantur et spolia Varianae cladis plerisque²⁰ eorum qui tum in deditionem veniebant praedae data: simul Segestes ipse, ingens visu et memoria bonae societatis inpavidus.

58. Verba eius in hunc modum fuere: „non hic mihi primus erga populum Romanum fidei et constantiae dies. ex quo a divo Augusto civitate donatus sum, amicos inimicosque ex vestris utilitatibus delegi, neque odio patriae⁵ (quippe proditores etiam iis quos anteponunt invisi), verum quia Romanis Germanisque idem conducere et pacem quam bellum probabam. ergo raptorem filiae, violatorem foederis, Arminium apud Varum, qui tum exercitui praesidebat, reum¹⁰ feci. dilatus segnitia ducis, quia parum praesidii in legibus, ut me et Arminium et conscios vinciret flagitavi: testis illa nox, mihi utinam potius novissima! quae secuta, defleri magis quam defendi possunt: ceterum et inieci catenas Arminio et¹⁵

a factione eius iniectas perpressus sum. atque ubi primum tui copia, vetera novis et quieti turbidis antehabeo, neque ob praemium, sed ut me perfidia exsolvam, simul genti Germanorum idoneus conciliator, si paenitentiam quam perniciem maluerit. pro iuventa et errore filii veniam precor: filiam necessitate huc adductam fateor. tuum erit consultare, utrum praevaleat, quod Arminii coniunx an quod ex me genita est.⁴ Caesar clementi re-
sponso liberis propinquisque incolumitatem, ipsi sedem vetere in provincia pollicetur. exercitum reduxit nomenque imperatoris auctore Tiberio accepit. Arminii uxor virilis sexus stirpem edidit: educatus Ravennae puer quo mox ludibrio conflic-
tatus sit, in tempore memorabo.

59. Fama dediti benigneque excepti Segestis vulgata, ut quibusque bellum invitis aut cupientibus erat, spe vel dolore accipitur. Arminium super insitam violentiam rapta uxor vaecordem agebat
volitabatque per Cheruscos, arma in Segestem, arma in Caesarem poscens. neque probris temperabat: egregium patrem, magnum imperatorem, fortem exercitum, quorum tot manus unam mulierculam avexerint. sibi tres legiones, totidem legatos
procubuisse; non enim se proditione neque adversus feminas, sed palam adversus armatos bellum tractare. cerni adhuc Germanorum in lucis signa Romana, quae dis patriis suspenderit. coleret Segestes victam ripam, redderet filio sacerdotium
Romanum: Germanos numquam satis exsecratos,

quod inter Albin et Rhenum virgas et secures et togam viderint. aliis gentibus ignorantia imperi Romani in experta esse supplicia, nescia tributa; quae quoniam exuerint inritusque discesserit ille inter numina dicatus Augustus, ille delectus Tiberius, ne inperitum adolescentulum, ne seditiosum exercitum pavescerent. si patriam antiqua mallent quam dominos nova, Arminium potius gloriae ac libertatis quam Segestem flagitiosae servitutis ducem sequerentur.

25

60. Conciti per haec non modo Cherusci sed conterminae gentes tractusque in partis Inguimerus Arminii patruus, vetere apud Romanos auctoritate: unde maior Caesari metus. et ne bellum mole una ingrueret, Caecinam cum quadraginta cohortibus Romanis distrahendo hosti per Bructeros ad flumen Amisiam mittit, equitem Peditum praefectus finibus Frisiorum ducit. ipse inopitas navibus quattuor legiones per lacus vexit; simulque pedes eques classis apud praedictum amnem convenere. Chauci, cum auxilia pollicerentur, in commilitium adsciti sunt. Bructeros sua urentis expedita cum manu L. Stertinius missu Germanici fudit; interque caedem et praedam reperit undevicensimae legionis aquilam cum Varo amissam. ductum inde agmen ad ultimos Bructerorum quantumque Amisiam et Lupiam intervastatum, haud procul Teutoburgiensi saltu, in quo reliquiae Vari legionumque insepultae dicebantur.

20

61. Igitur cupido Caesarem invadit solvendi
suprema militibus ducique, permoto ad misera-
tionem omni qui aderat exercitu ob propinquos
amicos, denique ob casus bellorum et sortem
5 hominum. praemisso Caecina, ut occulta saltuum
scrutaretur pontesque et aggeres umido paludum
et fallacibus campis inponeret, incedunt maestos
locos visuque ac memoria deformis. prima Vari
castra lato ambitu et dimensis principiis trium
10 legionum manus ostentabant; dein semiruto vallo,
humili fossa accisae iam reliquiae consedis-
se intellegebantur: medio campi albentia ossa, ut fu-
gerant, ut restiterant, disiecta vel aggerata; adia-
cebant fragmina telorum equorumque artus. lucis
15 propinquis barbarae arae, apud quas tribunos ac
primorum ordinum centuriones mactaverant: simul
truncis arborum antefixa ora. et cladis eius su-
perstites, pugnam aut vincula elapsi, referebant
hic cecidisse legatos, illic raptas aquilas; ubi
20 vulnus Varo adactum, ubi infelici dextera et
suo ictu mortem invenerit; quo tribunali con-
tionatus Arminius, quot patibula captivis, quae
scrobes utque signis per superbiam inluserit.

62. Igitur Romanus qui aderat exercitus sex-
tum post cladis annum trium legionum ossa, nullo
noscente alienas reliquias an suorum humo tegeret,
omnes ut coniunctos, ut consanguineos, aucta in
5 hostem ira, maestis simul et infensi condebant.
primum extruendo tumulo caespitem Caesar posuit,
gratissimo munere in defunctos et praesentibus

doloris socius. quod Tiberio haud probatum, seu cuncta Germanici in deterius trahenti, sive exercitum imagine caesorum insepultorumque tar- 10 datum ad proelia et formidolosiores hostium credebat; neque imperatorem auguratu et vetustissimis caerimoniis praeditum adtrectare feralia debuisse.

63. Sed Germanicus cedentem in avia Arminium secutus, ubi copia fuit, evehi equites campumque, quem hostis insederat, eripi iubet. Arminius colligi suos et propinquare silvis monitos vertit repente: mox signum prorumpendi dedit 5 iis quos per saltus occultaverat. tunc nova acie turbatus eques missaeque subsidiariae cohortes et fugientium agmine impulsae auxerant consternationem; trudebanturque in paludem gnaram vincentibus, iniquam nesciis, ni Caesar productas 10 legiones instruxisset: inde hostibus terror, fiducia militi; et manibus aequis abscessum. mox reducto ad Amisiam exercitu pars equitum in litore Oceani petere Rhenum iussa; Caecina, qui suum militem ducebat, monitus, quamquam notis itineribus re- 15 grederetur, pontes longos quam maturrime superare. angustus is trames vastas inter paludes et quondam a L. Domitio aggeratus; cetera limosa, tenacia gravi caeno aut rivis incerta erant; circum silvae paulatim adclives, quas tum Arminius in- 20 plevit, compendiis viarum et cito agmine onustum sarcinis armisque militem cum antevenisset. Caecinae dubitanti, quonam modo ruptos vetustate

pontes reponeret simulque propulsaret hostem,
25 castra metari in loco placuit, ut opus et alii
proelium inciperent.

64. Barbari perfringere stationes seque inferre
munitoribus nisi lacesunt circumgrediuntur oc-
cursant: miscetur operantium bellantiumque cla-
mor. et cuncta pariter Romanis adversa, locus
5 uligine profunda, idem ad gradum instabilis,
procedentibus lubricus, corpora gravia loricis;
neque librare pila inter undas poterant. contra
Cheruscis sueta apud paludes proelia, procera
membra, hastae ingentes ad vulnera facienda
10 quamvis procul. nox demum inclinantis iam
legiones adversae pugnae exemit. Germani ob
prospera indefessi, ne tum quidem sumpta quiete,
quantum aquarum circum surgentibus iugis oritur
vertere immersaque humo et obruto quod effec-
15 tum operis duplicatus militi labor. quadragen-
simum id stipendium Caecina parendi aut im-
peritandi habebat, secundarum ambiguarumque
rerum sciens eoque interritus. igitur futura vol-
vens non aliud repperit quam ut hostem silvis
20 coerceret, donec saucii quantumque gravioris
agminis anteirent; nam medio montium et palu-
dum porrigebatur planities, quae tenuem aciem
pateretur. deliguntur legiones quinta dextro
lateri, unetvicensima in laevum, primani ducen-
25 dum ad agmen, vicensimanus adversum secuturos.

65. Nox per diversa inquires, cum barbari
festis epulis, laeto cantu aut truci sonore subiecta

vallium ac resultantis saltus complerent, apud Romanos invalidi ignes, interruptae voces, atque ipsi passim adiacerent vallo, oberrarent tentoriis, insomnes magis quam pervigiles. ducemque terruit dira quies: nam Quintilium Varum sanguine oblitum et paludibus emersum cernere et audire visus est velut vocantem, non tamen obsecutus et manum tendentis reppulisse. coepta luce missae in latera legiones, metu an contumacia, locum deseruere, capto prope campo umentia ultra. neque tamen Arminius quamquam libero incursu statim prorupit: sed ut haesere caeno fossisque impedimenta, turbati circum milites, incertus signorum ordo, utque tali in tempore sibi quisque properus et lentae adversum imperia aures, inrumpere Germanos iubet, clamitans, en Varus, en eodem iterum fato vinctae legiones! simul haec et cum delectis scindit agmen equisque maxime vulnera ingerit. illi sanguine suo et lubrico paludum lapsantes excussis rectoribus disicere obvios, proterere iacentes. plurimus circa aquilas labor, quae neque ferre ingruentia tela neque figi limosa humo poterant. Caecina dum sustentat aciem, suffosso equo delapsus circumveniebatur, ni prima legio sese opposuisset. iuvit hostium aviditas omissa caede praedam sectantium; enisaeque legiones vesperascente die in aperta et solida. neque is miseriarum finis. struendum vallum, petendus agger, amissa magna ex parte per quae egeritur humus aut exciditur

caespes; non tentoria manipulis, non fomenta sauciis; infectos caeno aut cruore cibos dividentes
35 funestas tenebras et tot hominum milibus unum iam reliquum diem lamentabantur.

66. Forte equus abruptis vinculis vagus et clamore territus quosdam occurrentium obturbavit. tanta inde consternatio inrupisse Germanos credentium, ut cuncti ruerent ad portas, quarum
5 decumana maxime petebatur, aversa hosti et fugientibus tutior. Caecina comperto vanam esse formidinem, cum tamen neque auctoritate neque precibus, ne manu quidem obsistere aut retinere militem quiret, proiectus in limine portae miseratione
10 demum, quia per corpus legati eundum erat, clausit viam: simul tribuni et centuriones falsum pavorem esse docuerunt.

67. Tunc contractos in principia iussosque dicta cum silentio accipere temporis ac necessitatis monet. unam in armis salutem, sed ea consilio temperanda manendumque intra vallum,
5 donec hostes propius succederent; mox undique erumpendum: illa eruptione ad Rhenum perveniri. quod si fugerent, pluris silvas, profundas magis paludes, saevitiam hostium superesse; at victoribus decus gloriam. quae domi cara, quae in
10 castris honesta memorat; reticuit de adversis. equos dehinc orsus a suis legatorum tribunorumque nulla ambitione fortissimo cuique bellicatori tradit, ut hi, mox pedes in hostem invaderent.

68. Haud minus inquires Germanus praedae cupidine et diversis ducum sententiis agebat, Arminio sinerent egredi egressosque rursum per umida et impedita circumvenirent suadente, atrociora Inguiomero et laeta barbaris, ut vallum⁵ armis ambirent: promptam expugnationem, plures captivos, incorruptam praedam fore. igitur orta die prorumpunt, fossis iniciunt crates, summa valli prensant, raro super milite et quasi ob metum defixo. postquam haesere munimentis, datur¹⁰ cohortibus signum cornuaque ac tubae concinuere. exin clamore et impetu tergis Germanorum circumfunduntur, exprobrantes non hic silvas nec paludes, sed aequis locis aequos deos. hosti facile excidium et paucos ac semermos cogitanti¹⁵ sonus tubarum, fulgor armorum, quanto inopina, tanto maiora offunduntur, cadebantque, ut rebus secundis avidi, ita adversis incauti. Arminius integer, Inguiomerus post grave vulnus pugnam deseruere: vulgus trucidatum est, donec ira et²⁰ dies permansit. nocte demum reversae legiones, quamvis plus vulnerum, eadem egestas fatigaret, tamen sanitatem copias in victoria habuere.

69. Pervaserat interim circumventi exercitus fama et infesto Germanorum agmine Gallias peti, ac ni Agrippina inpositum Rheno pontem solvi prohibuisset, erant qui id flagitium formidine auderent. sed femina ingens animi munia ducis⁵ per eos dies induit militibusque, ut quis inops aut saucius, vestem et fomenta dilargita est.

tradit C. Plinius, Germanicorum bellorum scriptor,
stetisse apud principium pontis, laudes et grates
10 reversis legionibus habentem. id Tiberii animum
altius penetravit: non enim simplices eas curas
nec adversus externos militem quaeri. nihil relic-
tum imperatoribus, ubi femina manipulos inter-
visat, signa adeat, largitionem temptet, tamquam
15 parum ambitiose filium ducis gregali habitu cir-
cumferat Caesaremque Caligulam appellari velit.
potiorem iam apud exercitus Agrippinam quam
legatos; conpressam a muliere seditionem, cui
nomen principis obsistere non quiverit. accende-
20 bat haec onerabatque Seianus, peritia morum
Tiberii odia in longum iaciens, quae reconderet
auctaque promeret.

70. At Germanicus legionum, quas navibus
vexerat, secundam et quartam decumam itinere
terrestri P. Vitellio ducendas tradit, quo levior
classis vadoso mari innaret vel reciproco sideret.
5 Vitellius primum iter sicca humo aut modice
adlabente aestu quietum habuit: mox impulsu
aquilonis, simul sidere aequinoctii, quo maxime
tumescit Oceanus, rapi agique agmen. et opple-
bantur terrae: eadem freto litori campis facies
10 neque discerni poterant incerta ab solidis, brevia
a profundis. sternuntur fluctibus, hauriuntur gur-
gitibus; iumenta, sarcinae, corpora exanima inter-
fluunt, occursant. permiscuntur inter se manipuli,
modo pectore modo ore tenus exstantes, ali-
15 quando subtracto solo disiecti aut obruti. non

vox et mutui hortatus iuvabant adversante unda; nihil strenuus ab ignavo, sapiens ab rudi, consilia a casu differre: pari violentia involvebantur. tandem Vitellius in editiora enisus eodem agmen subduxit. pernoctavere sine utensilibus, sine ²⁰ igni, magna pars nudo aut mulcato corpore, haud minus miserales quam quos hostis circumsidet: quippe illic etiam honestae mortis usus, his inglorium exitium. lux reddidit terram, penetratumque ad amnem, quo Caesar classe conten- ²⁵ derat. inpositae dein legiones, vagante fama submersas; nec fides salutis, antequam Caesarem exercitumque reducem videre.

71. Iam Stertinius, ad accipiendum in dedicationem Segimerum fratrem Segestis praemissus, ipsum et filium eius in civitatem Ubiorum perduxerat. data utrique venia, facile Segimero, cunctantius filio, quia Quintilii Vari corpus in- ⁵ lusisse dicebatur. ceterum ad supplenda exercitus damna certavere Galliae Hispaniae Italia, quod cuique promptum, arma equos aurum offerentes. quorum laudato studio Germanicus, armis modo et equis ad bellum sumptis, propria ¹⁰ pecunia militem iuvit. utque cladis memoriam etiam comitate leniret, circumire saucios, facta singulorum extollere; vulnera intuens alium spe, alium gloria, cunctos adloquio et cura sibi et proelio firmabat. 15

72. Decreta eo anno triumphalia insignia A. Caecinae, L. Apronio, C. Silio ob res cum Ger-

manico gestas. nomen patris patriae Tiberius a populo saepius ingestum repudiavit; neque in
5 acta sua iurari quamquam censente senatu permisit, mortalium incerta, quantoque plus adeptus foret, tanto magis in lubrico dictitans. non tamen ideo faciebat fidem civilis animi; nam legem maiestatis reduxerat, cui nomen apud ve-
10 teres idem, sed alia in iudiciū veniebant, siquis proditione exercitum aut plebem seditionibus, denique male gesta re publica maiestatem populi Romani minuisset: facta arguebantur, dicta in-
pune erant. primus Augustus cognitionem de
15 famosis libellis specie legis tractavit, commotus Cassii Severi libidine, qua viros feminasque illustres procacibus scriptis diffamaverat; mox Tiberius, consultante Pompeio Macro praetore, an iudicia maiestatis redderentur, exercendas leges
20 respondit. hunc quoque asperavere carmina incertis auctoribus vulgata in saevitiam superbiamque et discordem cum matre animum.

73. Haud pigebit referre in Falanio et Rubrio, modicis equitibus Romanis, praetemptata crimina, ut quibus initiis, quanta Tiberii arte gravissimum exitium inrepserit, dein repressum sit, postremo
5 arserit cunctaque corripuerit, noscatur. Falanio obiciebat accusator, quod inter cultores Augusti, qui per omnes domos in modum collegiorum habebantur, Cassium quendam mimum infamem adscivisset quodque venditis hortis statuam Au-
10 gusti simul mancipasset. Rubrio crimini dabatur

violatum periurio numen Augusti. quae ubi Tiberio notuere, scripsit consulibus non ideo decretum patri suo caelum, ut in perniciem civium is honor verteretur. Cassium histrionem solitum inter alios eiusdem artis interesse ludis, quos mater sua¹⁵ in memoriam Augusti sacrasset; nec contra religiones fieri, quod effigies eius, ut alia numinum simulacra, venditionibus hortorum et domuum accedant. ius iurandum perinde aestimandum quam si Iovem fefellisset: deorum iniurias dis curae.²⁰

74. Nec multo post Granium Marcellum praetorem Bithyniae quaestor ipsius Caepio Crispinus maiestatis postulavit subscribente Romano Hispone: qui formam vitae iniit, quam postea celebrem miseriae temporum et audaciae hominum⁵ fecerunt. nam egens ignotus inquires, dum occultis libellis saevitiae principis adrepat, mox clarissimo cuique periculum facessit, potentiam apud unum, odium apud omnis adeptus dedit exemplum, quod secuti ex pauperibus divites, ex con-¹⁰temptis metuendi perniciem aliis ac postremum sibi invenere. scilicet Marcellum insimulabat sinistros de Tiberio sermones habuisse, inevitabile crimen, cum ex moribus foedissima quaeque deligeret accusator obiectaretque reo. nam quia vera,¹⁵ etiam dicta credebantur. addidit Hispo statuam Marcelli altius quam Caesarum sitam et alia in statua amputato capite Augusti effigiem Tiberii inditam. ad quod exarsit adeo, ut rupta taciturnitate proclamaret se quoque in ea causa laturum²⁰

sententiam palam et iuratum. evanebant iam tum vestigia morientis libertatis. igitur Cn. Piso ,quo‘ inquit ,loco censebis, Caesar? si primus, habebo quod sequar: si postremus, vereor ne imprudens
25 dissentiam.‘ permotus his, quantoque incautius efferverat, paenitentia patiens tulit absolvi reum criminibus maiestatis: de pecuniis repetundis ad reciperatores itum est.

75. Nec patrum cognitionibus satiatus iudiciis adsidebat in cornu tribunalis, ne praetorem curuli depelleret; multaue eo coram adversus ambitum et potentium preces constituta. set dum veritati
5 consulitur, libertas corrumpebatur. inter quae Pius Aurelius senator questus mole publicae viae ductuque aquarum labefactas aedis suas, auxilium patrum invocabat. resistentibus aerarii praetoribus subvenit Caesar pretiumque Aurelio
10 tribuit, erogandae per honesta pecuniae cupiens, quam virtutem diu retinuit, cum ceteras exueret. Propertio Celeri praetorio, veniam ordinis ob paupertatem petenti, deciens sestertium largitus est, satis conperto paternas ei angustias esse.
15 temptantis eadem alios probare causas senatui iussit, cupidine severitatis in iis etiam quae rite faceret acerbis. unde ceteri silentium et paupertatem confessioni et beneficio praeposuerunt.

76. Eodem anno continuis imbribus auctus Tiberis plana urbis stagnaverat; relabentem secuta est aedificiorum et hominum strages. igitur censuit Asinius Gallus ut libri Sibullini adirentur.

renuit Tiberius, perinde divina humanaque obte-
gens; sed remedium coercendi fluminis Ateio
Capitoni et L. Arruntio mandatum. Achaïam ac
Macedoniam onera deprecantis levare in praesens
proconsulari imperio tradique Caesari placuit.
edendis gladiatoribus, quos Germanici fratris ac 10
suo nomine obtulerat, Drusus praesedit, quamquam
vili sanguine nimis gaudens; quod in vulgus for-
midolosum et pater arguisse dicebatur. cur abs-
tinuerit spectaculo ipse, varie trahebant; alii
taedio coetus, quidam tristitia ingenii et metu 15
comparationis, quia Augustus comiter interfuisset.
non crediderim ad ostentandam saevitiam moven-
dasque populi offensiones concessam filio materiem,
quamquam id quoque dictum est.

77. At theatri licentia, proximo anno coepta,
gravius tum erupit, occisis non modo e plebe set
militibus et centurione, vulnerato tribuno prae-
toriae cohortis, dum probra in magistratus et dis-
sensionem vulgi prohibent. actum de ea seditione 5
apud patres dicebanturque sententiae, ut prae-
toribus ius virgarum in histriones esset. inter-
cessit Haterius Agrippa tribunus plebei increpi-
tusque est Asinii Galli oratione, silente Tiberio,
qui ea simulacra libertatis senatui praebebat. 10
valuit tamen intercessio, quia divus Augustus im-
munes verberum histriones quondam responderat
neque fas infringere edicta. de modo lucaris et
adversus lasciviam fautorum multa decernuntur;
ex quis maxime insignia, ne domos pantomimo- 15

rum senator introiret, ne egredientes in publicum equites Romani cingerent, ut alibi quam in theatro spectantium immodestiam exilio multandi potestas praetoribus fieret.

78. Templum ut in colonia Tarraconensi strueretur Augusto petentibus Hispanis permissum datumque in omnes provincias exemplum. centesimam rerum venalium post bella civilia institutam
5 deprecante populo edixit Tiberius militare aerarium eo subsidio niti; simul imparem oneri rem publicam, nisi vicensimo militiae anno veterani dimitterentur. ita proximae seditionis male consultata, quibus sedecim stipendiorum finem expres-
10 serant, abolita in posterum.

79. Actum deinde in senatu ab Arruntio et Ateio, an ob moderandas Tiberis exundationes verterentur flumina et lacus, per quos augescit; auditaque municipiorum et coloniarum legationes,
5 orantibus Florentinis, ne Clanis solito alveo demotus in Arnun transferretur idque ipsis perniciem adferret. congruentia his Interamnates disseruere: pessum ituros fecundissimos Italiae campos, si amnis Nar (id enim parabatur)
10 in rivos diductus superstagnavisset. nec Reatini silebant, Velinum lacum, qua in Narem effunditur, obstrui recusantes, quippe in adiacentia erupturum; optume rebus mortalium consuluisse naturam, quae sua ora fluminibus, suos cursus utque
15 originem ita fines dederit; spectandas etiam religiones colonorum, qui sacra et lucos et aras pa-

triis annibus dicaverint: quin ipsum Tiberim nolle prorsus accolis fluviis orbatum minore gloria fluere. seu preces coloniarum seu difficultas operum sive superstitio valuit, ut in sententiam 20 Cn. Pisonis concederetur, qui nil mutandum censuerat.

80. Prorogatur Poppaeo Sabino provincia Moesia, additis Achaia ac Macedonia. id quoque morum Tiberii fuit, continuare imperia ac plerosque ad finem vitae in isdem exercitibus aut iurisdictionibus habere. causae varie traduntur: 5 alii taedio novae curae semel placita pro aeternis servavisse, quidam invidia, ne plures fruerentur; sunt qui existiment, ut callidum eius ingenium, ita anxium iudicium; neque eminentis virtutes sectabatur et rursum vitia oderat: ex optimis 10 periculum sibi, a pessimis dedecus publicum metuebat. qua haesitatione postremo eo proventus est, ut mandaverit quibusdam provincias, quos egredi urbe non erat passurus.

81. De comitiis consularibus, quae tum primum illo principe ac deinceps fuere, vix quicquam firmare ausim: adeo diversa non modo apud auctores sed in ipsius orationibus reperiuntur. modo subtractis candidatorum nominibus 5 originem cuiusque et vitam et stipendia descripsit, ut qui forent intellegeretur: aliquando ea quoque significatione subtracta candidatos hortatus, ne ambitu comitia turbarent, suam ad id curam pollicitus est. plerumque eos tantum apud se 10

professos disseruit, quorum nomina consulibus edidisset; posse et alios, si gratiae aut meritis confiderent: speciosa verbis, re inania aut subdola, quantoque maiore libertatis imagine tegebantur, 15 tanto eruptura ad infensius servitium.

CORNELII TACITI

AB EXCESSU DIVI AUGUSTI

LIBER II.

---

1. Sisenna Statilio L. Libone consulibus mota orientis regna provinciaeque Romanae, initio apud Parthos orto, qui petatum Roma acceptumque regem, quamvis gentis Arsacidarum, ut externum 5 aspernabantur. nam Phraates quamquam depulisset exercitus ducesque Romanos, cuncta venerantium officia ad Augustum verterat partemque prolis firmandae amicitiae miserat, haud perinde nostri metu quam fidei popularium 10 diffusus.

2. Post finem Phraatis et sequentium regum ob internas caedes venire in urbem legati a primoribus Parthis, qui Vononem vetustissimum liberorum eius accirent. magnificum id sibi credidit Caesar auxitque opibus. et accepere barbari 5 laetantes, ut ferme nova imperia. mox subiit pudor degeneravisse Parthos: petatum alio ex

orbe regem, hostium artibus infectum; iam inter provincias Romanas solum Arsacidarum haberi darique. ubi illam gloriam trucidantium Crassum,¹⁰ exturbantium Antonium, si mancipium Caesaris, tot per annos servitutem perpassum, Parthis imperitet? accendebat dedignantes et ipse diversus a maiorum institutis, raro venatu, segni equorum cura; quotiens per urbes incederet, lecticae gesta-¹⁵ mine fastuque erga patrias epulas. inridebantur et Graeci comites ac vilissima utensilium anulo clausa. sed prompti aditus, obvia comitas, ignotae Parthis virtutes, nova vitia; et quia ipsorum moribus aliena, perinde odium pravis et honestis.²⁰

3. Igitur Artabanus Arsacidarum e sanguine apud Dahas adultus excitur primoque congressu fusus reparat vires regnoque potitur. victo Vononi perfrugium Armenia, vacua tunc interque Parthorum et Romanas opes infida ob scelus An-⁵ tonii, qui Artavasden regem Armeniorum specie amicitiae inlectum, dein catenis oneratum, postremo interfecerat. filius Artaxias, memoria patris nobis infensus, Arsacidarum vi seque regnumque tutatus est. occiso Artaxia per dolum propinquorum, datus¹⁰ a Caesare Armeniis Tigranes deductusque in regnum a Tiberio Nerone. nec Tigrani diuturnum imperium neque liberis quamquam sociatis more externo in matrimonium regnumque.

4. Dein iussu Augusti inpositus Artavasdes et non sine clade nostra deiectus. tum Gaius Caesar componendae Armeniae deligitur. is Ario-

barzanen, origine Medum, ob insignem corporis
5formam et praeclarum animum volentibus Arme-
niis praefecit. Ariobarzane morte fortuita ab-
sumpto stirpem haud toleravere; temptatoque
feminae imperio, cui nomen Erato, eaque brevi
pulsata incerti solutique et magis sine domino
10quam in libertate profugum Vononen in regnum
accipiunt. sed ubi minitari Artabanus et parum
subsidi in Armeniis, vel, si nostra vi defendere-
tur, bellum adversus Parthos sumendum, rector
Syriae Creticus Silanus excitum custodia circum-
15dat, manente luxu et regio nomine. quod lu-
dibrium ut effugere agitaverit Vonones, in loco
reddemus.

5. Ceterum Tiberio haud ingratum accidit tur-
bari res orientis, ut ea specie Germanicum suetis
legionibus abstraheret novisque provinciis inposi-
tum dolo simul et casibus obiectaret. at ille,
5quanto acriora in eum studia militum et aversa
patruī voluntas, celerandae victoriae intentior,
tractare proeliorum vias et quae sibi tertium iam
annum belligeranti saeva vel prospera evenissent.
fundi Germanos acie et iustis locis, iuvare silvis,
10paludibus, brevi aestate et praematura hieme;
suum militem haud perinde vulneribus quam spatiis
itinerum, damno armorum adfici; fessas Gallias mi-
nistrandis equis; longum impedimentorum agmen
opportunum ad insidias, defensantibus iniquum.
15at si mare intretur, promptam ipsis possessionem
et hostibus ignotam, simul bellum maturius in-

cipi legionesque et commeatus pariter vehi; integrum equitem equosque per ora et alveos fluminum media in Germania fore.

6. Igitur huc intendit, missis ad census Gallicarum P. Vitellio et C. Antio, Silius et Anteius et Caecina fabricandae classi praeponuntur. mille naves sufficere visae properataeque, aliae breves, angusta puppi proraque et lato utero, quo facilius fluctus tolerarent; quaedam planae carinis, ut sine noxa siderent; plures adpositis utrimque gubernaculis, converso ut repente remigio hinc vel illinc adpellerent; multae pontibus stratae super, quae tormenta veherentur, simul aptae ferendis¹⁰ equis aut commeatui; velis habiles, citae remis augebantur alacritate militum in speciem ac terrorem. insula Batavorum in quam convenirent praedicta, ob faciles adpulsus accipiendisque copiis et transmittendum ad bellum opportuna. nam¹⁵ Rhenus uno alveo continuus aut modicas insulas circumveniens apud principium agri Batavi velut in duos amnes dividitur servatque nomen et violentiam cursus, qua Germaniam praevehitur, donec Oceano misceatur: ad Gallicam ripam la-²⁰ tior et placidior adfluens (verso cognomento Vahalem accolae dicunt), mox id quoque vocabulum mutat Mosa flumine eiusque immenso ore eundem in Oceanum effunditur.

7. Sed Caesar, dum adiguntur naves, Silium legatum cum expedita manu inruptionem in Chattos facere iubet: ipse audito castellum Lupiae

flumini adpositum obsideri, sex legiones eo duxit.
5 neque Silio ob subitos imbres aliud actum quam
ut modicam praedam et Arpi principis Chattrorum
coniugem filiamque raperet neque Caesari copiam
pugnae opsessores fecere ad famam adventus eius
dilapsi: tumulum tamen nuper Varianis legioni-
10 bus structum et veterem aram Druso sitam disie-
cerant. restituit aram honorique patris princeps
ipse cum legionibus decucurrit; tumulum iterare
haud visum. et cuncta inter castellum Alisonem
ac Rhenum novis limitibus aggeribusque per-
15 munita.

8. Iamque classis advenerat, cum praemisso
commeatu et distributis in legiones ac socios
navibus fossam, cui Drusianae nomen, ingressus
precatusque Drusum patrem ut se eadem ausum
5 libens placatusque exemplo ac memoria consilio-
rum atque operum iuvaret, lacus inde et Oceanum
usque ad Amisiam flumen secunda navigatione
pervehitur. classis relicta laevo amne erratum-
que in eo quod non subvexit militem dextras
10 in terras; ita plures dies efficiendis pontibus
absumpti. et eques quidem ac legiones prima
aestuaria, nondum adcrecente unda, intrepidi
transiere: postremum auxiliorum agmen Batavique
in parte ea, dum insultant aquis artemque nandi
15 ostentant, turbati et quidam hausti sunt. metanti
castra Caesari Angrivariorum defectio a tergo
nuntiatur: missus ilico Stertinius cum equite et
armatura levi igne et caedibus perfidiam ultus est.

9. Flumen Visurgis Romanos Cheruscosque interfluebat. in ripa cum ceteris primoribus Arminius adstitit, quaesitoque an Caesar venisset, postquam adesse responsum, ut liceret cum fratre conloqui oravit. erat is in exercitu cognomento Flavus, insignis fide et amisso per vulnus oculo paucis ante annis duce Tiberio. ut permissum, progressus salutatur ab Arminio; qui amotis stipatoribus, ut sagittarii nostra pro ripa dispositi abscederent postulat et, postquam digressi, unde ea deformitas oris interrogat fratrem. illo locum et proelium referente, quodnam praemium recepisset exquirat. Flavus aucta stipendia, torquem et coronam aliaque militaria dona memorat, inridente Arminio vilia servitii pretia. 15.

10. Exin diversi ordiuntur, hic magnitudinem Romanam, opes Caesaris et victis graves poenas, in deditionem venienti paratam clementiam; neque coniugem et filium eius hostiliter haberi: ille fas patriae, libertatem avitam, penetralis Germaniae deos, matrem precum sociam; ne propinquorum et adfinium, denique gentis suae desertor et proditor esse mallet. paulatim inde ad iurgia prolapsi quo minus pugnam consererent ne flumine quidem interiecto cohibebantur, ni Stertinus adcurrentem plenum irae armaque et equum poscentem Flavum adtinuisset. cernebatur contra minitabundus Arminius proeliumque denuntians; nam pleraque Latino sermone interiaciebat, ut qui Romanis in castris ductor popularium meruisset. 15

11. Postero die Germanorum acies trans Visurgim stetit. Caesar nisi pontibus praesidiisque inpositis dare in discrimen legiones haud imperatorium ratus equitem vado tramittit. praefuere
5 Stertinius et e numero primipilarius Aemilius, distantibus locis invecti, ut hostem diducerent. qua celerrimus amnis, Chariovalda dux Batavorum erupit. eum Cherusci fugam simulantes in planitiem saltibus circumiectam traxere: dein coorti
10 et undique effusi trudunt adversos, instant cedentibus collectosque in orbem pars congressi, quidam eminus proturbant. Chariovalda diu sustentata hostium saevitia, hortatus suos ut ingruentes catervas globo perfringerent, atque ipse densissimos
15 inrumpens, congestis telis et suffosso equo labitur ac multi nobilium circa: ceteros vis sua aut equites cum Stertinio Aemilioque subvenientes periculo exemere.

12. Caesar transgressus Visurgim indicio perfugae cognoscit delectum ab Arminio locum pugnae; convenisse et alias nationes in silvam Herculi sacram ausurosque nocturnam castrorum oppugnationem. habita indici fides et cernebantur ignes
5 suggestisque propius speculatores audiri fremitum equorum inmensique et inconditi agminis murmur attulere. igitur propinquo summae rei discrimine explorandos militum animos ratus, quonam id
10 modo incorruptum foret, secum agitabat. tribunos et centuriones laeta saepius quam comperta nuntiare, libertorum servilia ingenia, amicis inesse

adulationem; si contio vocetur, illic quoque quae pauci incipiant reliquos adstrepere. penitus noscendas mentes, cum secreti et incustoditi inter 1
militaris cibos spem aut metum proferrent.

13. Nocte coepta egressus augurali per occulta et vigilibus ignara, comite uno, contextus umeros ferina pelle, adit castrorum vias, adsistit tabernaculis fruiturque fama sui, cum hic nobilitatem ducis, decorem alius, plurimi patientiam, 5
comitatem, per seria per iocos eundem animum laudibus ferrent reddendamque gratiam in acie faterentur, simul perfidos et ruptores pacis ultioni et gloriae mactandos. inter quae unus hostium, Latinae linguae sciens, acto ad vallum equo voce 10
magna coniuges et agros et stipendii in dies, donec bellaretur, sestertios centenos, si quis transfugisset, Arminii nomine pollicetur. incendit ea contumelia legionum iras: veniret dies, daretur pugna; sumpturum militem Germanorum agros, 15
tracturum coniuges; accipere omen et matrimonia ac pecunias hostium praedae destinare. tertia ferme vigilia adsultatum est castris sine coniectu teli, postquam crebras pro munimentis cohortes et nihil remissum sensere. 20

14. Nox eadem laetam Germanico quietem tulit viditque se operatum et sanguine sacri respersa praetexta pulchriorem aliam manibus aviae Augustae accepisse. auctus omine, addicentibus auspiciis, vocat contionem et quae sapienti prae- 5
saga aptaque imminenti pugnae disserit. non cam-

pos modo Romano ad proelium bonos, sed si ratio adsit, silvas et saltus; nec enim immensa barbarorum scuta, enormis hastas inter truncos
10 arborum et enata humo virgulta perinde haberi quam pila et gladios et haerentia corpori tegmina. denserent ictus, ora mucronibus quaererent: non lorica Germano, non galeam, ne scuta quidem ferro nervove firmata, sed viminum textus vel
15 tenuis et fucatas colore tabulas; primam utcumque aciem hastatam, ceteris praeusta aut brevia tela. iam corpus ut visu torvum et ad brevem impetum validum, sic nulla vulnerum patientia: sine pudore flagitii, sine cura ducum abire, fugere,
20 pavidos adversis, inter secunda non divini, non humani iuris memores. si taedio viarum ac maris finem cupiant, hac acie parari: propiorem iam Albim quam Rhenum neque bellum ultra, modo se, patris patruique vestigia prementem, isdem
25 in terris victorem sisterent.

15. Orationem ducis secutus militum ardor signumque pugnae datum. nec Arminius aut ceteri Germanorum procures omittebant suos quisque testari, hos esse Romanos Variani exercitus fugacissimos, qui, ne bellum tolerarent, seditionem induerint; quorum pars onusta vulneribus terga, pars fluctibus et procellis fractos artus infensis
rursum hostibus, adversis dis obiciant, nulla boni spe. classem quippe et avia Oceani quaesita, ne
10 quis venientibus occurreret, ne pulsos premeret: sed ubi miscuerint manus, inane victis ventorum

remorumve subsidium. meminissent modo avaritiae crudelitatis superbiae: aliud sibi reliquum quam tenere libertatem aut mori ante servitium?

16. Sic accensos et proelium poscentes in campum, cui Idisiaviso nomen, deducunt. is medius inter Visurgim et colles, ut ripae fluminis cedunt aut prominentia montium resistunt, inaequaliter sinuatur. pone tergum surgebat silva,⁵ editis in altum ramis et pura humo. campum et prima silvarum barbara acies tenuit: soli Cherusci iuga insedere, ut proeliantibus Romanis desuper incurrerent. noster exercitus sic incescit: auxiliares Galli Germanique in fronte, post¹⁰ quos pedites sagittarii; dein quattuor legiones et cum duabus praetoriis cohortibus ac delecto equite Caesar; exin totidem aliae legiones et levis armatura cum equite sagittario ceteraeque sociorum cohortes. intentus paratusque miles, ut¹⁵ ordo agminis in aciem adsisteret.

17. Visis Cheruscorum catervis, quae per ferociam proruperant, validissimos equitum incurrere latus, Stertinium cum ceteris turmis circumgredi tergaque invadere iubet, ipse in tempore adfuturus. interea pulcherrimum augurium, octo aquilae petere⁵ silvas et intrare visae imperatorem advertere. exclamat irent, sequerentur Romanas aves, propria legionum numina. simul pedestris acies infertur et praemissus eques postremos ac latera impulit. mirumque dictu, duo hostium agmina diversa fuga,¹⁰ qui silvam tenuerant, in aperta; qui campis ad-

stiterant, in silvam ruebant. medii inter hos Cherusci collibus detrudebantur, inter quos insignis Arminius manu voce vulnere sustentabat pugnam. 15 incubueratque sagittariis illa rupturus, ni Raetorum Vindelicorumque et Gallicae cohortes signa obiecissent. nisu tamen corporis et impetu equi pervasit, oblitus faciem suo cruore, ne nosceretur. quidam adgnitum a Chaucis inter auxilia Romana 20 agentibus emissumque tradiderunt. virtus seu fraus eadem Inguiomero effugium dedit: ceteri passim trucidati. et plerosque tranare Visurgim conantes iniecta tela aut vis fluminis, postremo moles ruentium et incidentes ripae operuere. quidam turpi 25 fuga in summa arborum ramisque se occultantes admotis sagittariis per ludibrium figebantur, alios prorutae arbores adflixere.

18. Magna ea victoria neque cruenta nobis fuit. quinta ab hora diei ad noctem caesi hostes decem milia passuum cadaveribus atque armis opplevere, repertis inter spolia eorum catenis, 5 quas in Romanos ut non dubio eventu portaverant. miles in loco proelii Tiberium imperatorem salutavit struxitque aggerem et in modum tro-paeorum arma subscriptis victarum gentium nominibus imposuit.

19. Haud perinde Germanos vulnera, luctus, excidia quam ea species dolore et ira adfecit. qui modo abire sedibus, trans Albim concedere parabant, pugnam volunt, arma rapiunt; plebes 5 primores, iuventus senes agmen Romanum repente

incursant turbant. postremo deligunt locum flumine et silvis clausum, arta intus planitie et umida: silvas quoque profunda palus ambibat, nisi quod latus unum Angrivarii alto aggere extulerant, quo a Cheruscis dirimerentur. hic pedes adstitit: equi-¹⁰ tem propinquis lucis texere, ut ingressis legionibus a tergo foret.

20. Nihil ex his Caesari incognitum: consilia locos, prompta occulta noverat astusque hostium in perniciem ipsis vertebat. Seio Tuberoni legato tradit equitem campumque; peditum aciem ita instruxit, ut pars aequo aditu incederet, pars ⁵ obiectum aggerem eniteretur; quod arduum sibi, cetera legatis permisit. quibus plana evenerant, facile inrupere: quis inpugnandus agger, ut si murum succederent, gravibus superne ictibus conflictabantur. sensit dux inparem comminus pugnam ¹⁰ remotisque paulum legionibus funditores libritoresque excutere tela et proturbare hostem iubet. missae e tormentis hastae quantoque conspicui magis propugnatores, tanto pluribus vulneribus deiecti. primus Caesar cum praetoriis cohortibus capto ¹⁵ vallo dedit impetum: conlato illic gradu certatum. hostem a tergo palus, Romanos flumen aut montes claudebant: utrisque necessitas a loco, spes in virtute, salus ex victoria.

21. Nec minor Germanis animus, sed genere pugnae et armorum superabantur, cum ingens multitudo praelongas hastas non protenderet, non colligeret neque adsultibus et velocitate corporum

uteretur, coacta stabile ad proelium: contra miles,
cui scutum pectori adpressum et insidens capulo
manus, latos barbarorum artus, nuda ora foderet
viamque strage hostium aperiret, inprompto Ar-
minio ob continua pericula, sive illum recens
10 acceptum vulnus tardaverat. quin et Inguiomerum
tota volitantem acie fortuna magis quam virtus
deserebat. et Germanicus, quo magis adgnosce-
retur, detraxerat tegimen capiti orabatque in-
sisterent caedibus: nil opus captivis, solam inter-
15 nicionem gentis finem bello fore. iamque sero diei
subducit vicensimam legionem faciendis castris:
ceterae ad noctem cruore hostium satiatæ sunt.
equites ambigue certavere.

22. Laudatis pro contione victoribus Caesar
congeriem armorum struxit superbo cum titulo:
debellatis inter Rhenum Albimque nationibus exer-
citus Tiberii Caesaris ea monimenta Marti et Iovi
5 et Augusto sacrauisse. de se nihil addidit, metu
invidiae an ratus conscientiam facti satis esse.
mox bellum in Angrivarios Stertinio mandat, ni
deditionem properavissent. atque illi supplices
nihil abnuendo veniam accepere.

23. Sed aestate iam adulta legionum aliae
itinere terrestri in hibernacula remissae; plures
Caesar classi inpositas per flumen Amisiam Oceano
invexit. ac primo placidum aequor mille remis
5 strepere aut velis impelli: mox atro globo effusa
grando, simul variis undique procellis incerti
fluctus prospectum adimere, regimen inpedire;

milesque pavidus et casuum maris ignarus, dum turbat nautas vel intempestive iuvat, officia prudentium corrumpibat. omne dehinc caelum et¹⁰ mare omne in austrum cessit, qui umidis Germaniae terris, profundis amnibus, immenso nubium tractu validus et rigore vicini septentrionis horridior rapuit disiecitque naves in aperta Oceani aut insulas saxis abruptis vel per occulta vada¹⁵ infestas. quibus paulum aegreque vitatis, postquam mutabat aestus eodemque quo ventus ferebat, non adhaerere ancoris, non exhaurire inrumpentis undas poterant: equi iumenta sarcinae, etiam arma praecipitantur, quo levarentur alvei²⁰ manantes per latera et fluctu superurgente.

24. Quanto violentior cetero mari Oceanus et truculentia caeli praestat Germania, tantum illa clades novitate et magnitudine excessit, hostilibus circum litoribus aut ita vasto et profundo, ut credatur novissimum ac sine terris. pars navium⁵ haustae sunt, plures apud insulas longius sitas eiectae milesque nullo illic hominum cultu fame absumptus, nisi quos corpora equorum eodem elisa toleraverant. sola Germanici triremis Chaucorum terram adpulit; quem per omnes illos dies¹⁰ noctesque apud scopulos et prominentis oras, cum se tanti exitii reum clamitaret, vix cohibuere amici quo minus eodem mari oppeteret. tandem relabente aestu et secundante vento claudae naves raro remigio aut intentis vestibus et quaedam a¹⁵ validioribus tractae revertere; quas raptim reffectas

misit ut scrutarentur insulas.- collecti ea cura plerique: multos Angrivarii nuper in fidem accepti redemptos ab interioribus reddidere; quidam in
20 Britanniam rapti remissi a regulis. ut quis ex longinquo revererat, miracula narrabant, vim turbinum et inauditas volucres, monstra maris, ambiguas hominum et beluarum formas, visa sive ex metu credita.

25. Sed fama classis amissae ut Germanos ad spem belli, ita Caesarem ad coercendum erexit. C. Silio cum triginta peditum, tribus equitum milibus ire in Chattos imperat; ipse maioribus
5 copiis Marsos inrumpit, quorum dux Mallovendus in deditionem acceptus propinquo luco defossam Varianae legionis aquilam modico praesidio servari indicat. missa extemplo manus quae hostem a fronte eliceret, alii qui terga circumgressi
10 recluderent humum; et utrisque adfuit fortuna. eo promptior Caesar pergit introrsus, popularitur excindit non ausum congredi hostem aut, sicubi restiterat, statim pulsum nec umquam magis paventem. quippe invictos et nullis casibus
15 superabiles Romanos, qui perdita classe, amissis armis, post constrata equorum virorumque corporibus litora eadem virtute, pari ferocia et velut aucti numero.

26. Reductus inde in hiberna miles, laetus animi quod adversa maris expeditione prospera pensavisset. addidit munificentiam Caesar, quantum quis damni professus erat exsolvendo. nec

dubium habebatur labare hostes petendaeque pa-⁵
 cis consilia sumere et, si proxima aestas adicere-
 tur, posse bellum patrari. sed crebris epistulis
 Tiberius monebat rediret ad decretum triumphum:
 satis iam eventuum, satis casuum. prospera illi
 et magna proelia: eorum quoque meminisset, quae¹⁰
 venti et fluctus nulla ducis culpa, gravia tamen
 et saeva damna intulissent. se noviens a divo
 Augusto in Germaniam missum plura consilio
 quam vi perfecisse. sic Sugambros in deditionem
 acceptos, sic Suebos regemque Maroboduum pace¹⁵
 obstrictum. posse et Cheruscos ceterasque rebel-
 lium gentes, quoniam Romanae ultioni consultum,
 internis discordiis relinqui. precante Germanico
 annum efficiendis coeptis, acrius modestiam ad-
 greditur alterum consulatum offerendo, cuius mu-²⁰
 nia praesens obiret. simul adnectebat, si foret
 adhuc bellandum, relinqueret materiem Drusi
 fratris gloriae, qui nullo tum alio hoste non nisi
 apud Germanias adsequi nomen imperatorium et
 deportare lauream posset. haud cunctatus ultra²⁵
 Germanicus, quamquam fingi ea seque per invi-
 diam parto iam decori abstrahi intellegeret.

27. Sub idem tempus e familia Scriboniorum
 Libo Drusus defertur moliri res novas. negotii
 initium ordinem finem curatius disseram, quia
 tum primum reperta quae per tot annos rem
 publicam exedere. Firmius Catus senator, ex⁵
 intima Libonis amicitia, iuvenem improvidum et
 facilem inanibus ad Chaldaeorum promissa, mago-

rum sacra, somniorum etiam interpretes impulit, dum proavum Pompeium, amitam Scriboniam, 10 quae quondam Augusti coniunx fuerat, consobrinos Caesares, plenam imaginibus domum ostentat hortaturque ad luxum et aes alienum, socius libidinum et necessitatum, quo pluribus indiciis inligaret.

28. Ut satis testium et qui servi eadem noscerent repperit, aditum ad principem postulat, demonstrato crimine et reo per Flaccum Vescularium equitem Romanum, cui propior cum Tiberio 5 usus. Caesar aspernatur congressus: posse enim eodem internuntio commeare. atque interim Libonem ornat praetura, convictibus adhibet, non vultu alienatus, non verbis commotior (adeo iram condiderat): dicta factaque, cum prohibere posset, 10 scire malebat, donec Iunius quidam, temptatus ut infernas umbras carminibus eliceret, ad Fulcinium Trionem indicium detulit. celebre inter accusatores Trionis ingenium avidumque famae malae. statim corripit reum, adit consules, cognitionem 15 senatus poscit. et vocantur patres, addito consultandum super re magna et atroci.

29. Libo interim veste mutata cum primoribus feminis circumire domos, orare adfines, vocem adversum pericula poscere, abnuentibus cunctis, cum diversa praetenderent, eadem formidine. die 5 senatus metu et aegritudine fessus sive, ut tradidere quidam, simulato morbo lectica delatus ad fores curiae innisusque fratri et manus ac suppli-

ces voces ad Tiberium tendens immoto vultu excipitur. mox libellos et auctores recitat Caesar ita moderans, ne lenire neve asperare crimina¹⁰ videretur.

30. Accesserant praeter Trionem et Catum accusatores Fonteius Agrippa et C. Vibius certabantque cui ius perorandi in reum daretur, donec Vibius, quia nec ipsi inter se concederent et Libo sine patrono introisset, singillatim se⁵ crimina obiecturum professus protulit libellos vae-cordes adeo, ut consultaverit Libo an habiturus foret opes quis viam Appiam Brundisium usque pecunia operiret. inerant et alia huiusce modi stolidi vana, si mollius acciperes, miseranda.¹⁰ uni tamen manu Libonis nominibus Caesarum aut senatorum additas atroces vel occultas notas accusator arguebat. negante reo haud noscentes servos per tormenta interrogari placuit. et quia vetere senatus consulto quaestio in caput domini¹⁵ prohibebatur, callidus et novi iuris repertor Tiberius mancipari singulos actori publico iubet. ob quae posterum diem reus petivit domumque digressus extremas preces P. Quirinio propinquo suo ad principem mandavit.²⁰

31. Responsum est ut senatum rogaret. cingebatur interim milite domus, strepebant etiam in vestibulo, ut audiri, ut aspici possent, cum Libo ipsis quas in novissimam voluptatem adhibuerat epulis excruciatas vocare percussorem,⁵ prensare servorum dextras, inserere gladium. atque

illis, dum trepidant, dum refugiunt, evertentibus mensa lumen, feralibus iam sibi tenebris duos ictus in viscera derexit. ad gemitum conlaben-
10 tis adcurrere liberti: et caede visa miles abstinit. accusatio tamen apud patres adseveratione eadem peracta iuravitque Tiberius petiturum se vitam quamvis nocenti, nisi voluntariam mortem pro-
peravisset.

32. Bona inter accusatores dividuntur et prae-
turae extra ordinem datae iis qui senatorii ordinis
erant. tunc Cotta Messalinus ne imago Libonis
exsequias posterorum comitaretur censuit, Cn. Len-
5 tulus nequis Scribonius cognomentum Drusi ad-
sumeret. supplicationum dies Pomponii Flacci
sententia constituti, dona Iovi Marti Concordiae
utque Iduum Septembrium dies, quo se Libo inter-
fecerat, festus haberetur, L. Piso et Gallus Asi-
10 nius et Papius Mutilus et L. Apronius decrevere;
quorum auctoritates adulationesque rettuli, ut
sciretur vetus id in re publica malum. facta et
de mathematicis magisque Italia pellendis senatus
consulta; quorum e numero L. Pituanus saxo
15 deiectus est, in P. Marcium consules extra por-
tam Esquilinam, cum classicum canere iussissent,
more prisco advertere.

33. Proximo senatus die multa in luxum civi-
tatis dicta a Q. Haterio consulari, Octavio Fron-
tone praetura functo: decretumque ne vasa auro
solida ministrandis cibis fierent, ne vestis serica
5 viros foedaret. excessit Fronto ac postulavit

modum argento supellectili familiae. contra Gal-
lus Asinius disseruit: auctu imperii adolevisse
etiam privatas opes idque non novum, sed e
vetustissimis moribus: aliam apud Fabricios, aliam
apud Scipiones pecuniam: ad rem publicam re-¹⁰
ferri, qua tenui angustas civium domos, post-
quam eo magnificentiae venerit, gliscere singu-
los. neque in familia et argento quaeque ad
usum nimium aliquid aut modicum nisi ex for-
tuna possidentis. distinctos senatus et equitum¹⁵
census, non quia diversi natura, sed, ut locis or-
dinibus dignationibus, antistent etiam iis quae
ad requiem animi aut salubritatem corporum, nisi
forte clarissimo cuique plures curas, maiora peri-
cula subeunda, delenimentis carendum esse. fa-²⁰
cilem adsensum Gallo sub nominibus honestis
confessio vitiorum et similitudo audientium dedit.
adiecerat et Tiberius non id tempus censurae nec,
siquid in moribus labaret, defuturum corrigendi
auctorem.

25

34. Inter quae L. Piso ambitum fori, cor-
rupta iudicia, saevitiam oratorum, accusationes
minitantium increpans abire se et cedere urbe,
victurum in aliquo abdito et longinquo rure
testabatur; simul curiam relinquebat. commotus⁵
Tiberius, quamquam mitibus verbis Pisonem per-
mulsisset, propinquos quoque impulit ut abeun-
tem auctoritate vel precibus tenerent. haud minus
liberi doloris documentum idem Piso mox dedit
vocata in ius Urgulania, quam supra leges ami-¹⁰

citia Augustae extulerat. nec aut Urgulania op-
temperavit, in domum Caesaris spreto Pisone
vecta, aut ille abcessit, quamquam Augusta se
violari et imminui quereretur. Tiberius hactenus
15 indulgere matri civile ratus, ut se iturum ad
praetoris tribunal, adfuturum Urgulaniae diceret,
processit Palatio procul sequi iussis militibus.
spectabatur occursante populo compositus ore
et sermonibus variis tempus atque iter ducens,
20 donec propinquis Pisonem frustra coercentibus
deferri Augusta pecuniam, quae petebatur, iu-
beret. isque finis rei, ex qua neque Piso in-
glorius et Caesar maiore fama. ceterum Ur-
gulaniae potentia adeo nimia civitati, ut testis
25 in causa quadam, quae apud senatum tractaba-
tur, venire dedignaretur: missus praetor qui domi
interrogaret, cum virgines Vestales in foro et
iudicio audiri, quotiens testimonium dicerent, vetus
mos fuerit.

35. Res eo anno prolatas haud referrem, ni
pretium Cn. Pisonis et Asinii Galli super eo nego-
tio diversas sententias noscere. Piso, quamquam
afuturum se dixerat Caesar, ob id magis agendas
5 censebat: absente principe senatum et equites
posse sua munia sustinere decorum rei publicae.
Gallus, quia speciem libertatis Piso praeceperat,
nihil satis inlustre aut ex dignitate populi Ro-
mani nisi coram et sub oculis Caesaris eoque
10 conventum Italiae et affluentis provincias prae-
sentiae servanda dicebat. audiente haec Tiberio

ac silente magnis utrimque contentionibus acta, sed res dilatae.

36. Et certamen Gallo adversus Caesarem exortum. nam censuit in quinquennium magistratum comitia habenda utque legionum legati, qui ante praeturam ea militia fungebantur, iam tum praetores destinarentur, princeps duodecim⁵ candidatos in annos singulos nominaret. haud dubium erat eam sententiam altius penetrare et arcana imperii temptari. Tiberius tamen, quasi augeretur potestas, disseruit: grave moderationi suae tot eligere, tot differre. vix per singulos¹⁰ annos offensiones vitari, quamvis repulsam propinqua spes soletur: quantum odii fore ab iis qui ultra quinquennium proiciantur. unde prospici posse quae cuique tam longo temporis spatio mens domus fortuna? superbire homines etiam¹⁵ annua designatione: quid si honorem per quinquennium agitent? quinquuplicari prorsus magistratus, subverti leges, quae sua spatia exercendae candidatorum industriae quaerendisque aut potiundis honoribus statuerint. favorabili in spe-²⁰ciem oratione vim imperii tenuit.

37. Censusque quorundam senatorum iuvit. quo magis mirum, quod preces Marci Hortali nobilis iuvenis in paupertate manifesta superbius accepisset. nepos oratoris Hortensii inlectus a divo Augusto liberalitate deciens sestertii ducere⁵ uxorem, ne clarissima familia extingeretur. igitur quattuor filiis ante limen curiae adstantibus, loco

sententiae, cum in Palatio senatus haberetur, modo Hortensii inter oratores sitam imaginem modo
10 Augusti intuens ad hunc modum coepit: ,patres conscripti, hos, quorum numerum et pueritiam videtis, non sponte sustuli, sed quia princeps monebat: simul maiores meruerant ut posteros haberent. nam ego, cui non pecunia, non studia
15 populi neque eloquentia, gentile bonum, varietate temporum satis habebam, si tenues res nec mihi pudori nec cuiquam oneri forent. iussus ab imperatore uxorem duxi. en stirps et progenies tot consulum, tot dictatorum. nec ad in-
20 vidiam ista, sed conciliandae misericordiae refero. adsequentur florente aetate, Caesar, quos dederis honores: interim Q. Hortensii pronepotes, divi Augusti alumnos ab inopia defende.'

38. Inclinatorum senatus incitamentum Tiberio quo promptius adversaretur, his ferme verbis usus: ,si quantum pauperum venire huc et liberis petere pecunias coeperint, singuli numquam exsatiabun-
5 tur, res publica deficiet. nec sane ideo a maioribus concessum egredi aliquando relationem et quod in commune conducat loco sententiae proferre, ut privata negotia et res familiares nostras hic augeamus, cum invidia senatus et principum,
10 sive indulserint largitionem sive abnuerint. non enim preces istud, sed efflagitatio, intempestiva quidem et improvisa, cum aliis de rebus conveni-
rint patres, consurgere et numero atque aetate liberum urgere modestiam senatus, eandem vim

in me transmittere ac velut perfringere aerarium, ¹⁵ quod si ambitione exhauserimus, per scelera sup-
plendum erit. dedit tibi, Hortale, divus Augustus pecuniam, sed non conpellatus nec ea lege ut semper daretur. languescet alioqui industria, intendetur socordia, si nullus ex se metus aut spes, ²⁰ et securi omnes aliena subsidia expectabunt, sibi ignavi, nobis graves.' haec atque talia, quamquam cum adsensu audita iis quibus principum honesta atque inhonesta laudare mos, plures per silentium aut occultum murmur excepere. sensitque Tiberius ²⁵ et, cum paulum reticuisset, Hortalo respondisse ait: ceterum si patribus videretur, daturum liberis ducena sestertia singulis, qui sexus virilis essent. egere alii grates: siluit Hortalus, pavore an avitae nobilitatis etiam inter angustias fortunae retinens. ³⁰ neque miseratus posthac Tiberius, quamvis domus Hortensii pudendam ad inopiam delaberetur.

39. Eodem anno mancipii unius audacia, ni mature subventum foret, discordiis armisque civilibus rem publicam perculisset. Postumi Agrippae servus, nomine Clemens, conperto fine Augusti pergere in insulam Planasiam et fraude aut vi ⁵ raptum Agrippam ferre ad exercitus Germanicos non servili animo concepit. ausa inpedivit tarditas onerariae navis; atque interim patrata caede ad maiora et magis praecipitia conversus furatur cineres vectusque Cosam Etruriae promunturium ¹⁰ ignotis locis sese abdit, donec crinem barbamque promitteret: nam aetate et forma haud dissimili

in dominum erat. tum per idoneos et secreti
socios crebrescit vivere Agrippam, occultis primum
15 sermonibus, ut vetita solent, mox vago rumore
apud inperitissimi cuiusque promptas aures aut
rursum apud turbidos eoque nova cupientes. at-
que ipse adire municipia obscuro diei neque pro-
palam aspici neque diutius isdem locis, sed quia
20 veritas visu et mora, falsa festinatione et incertis
valescunt, relinquebat famam aut praeveniebat.

40. Vulgabatur interim per Italiam servatum
munere deum Agrippam, credebatur Romae; iam-
que Ostiam invectum multitudo ingens, iam in
urbe clandestini coetus celebrabant, cum Tiberium
5 anceps cura distrahere, vine militum servum coer-
ceret an inanem credulitatem tempore ipso va-
nescere sineret: modo nihil spernendum, modo non
omnia metuenda ambiguus pudoris ac metus re-
putabat. postremo dat negotium Sallustio Crispo.
10 ille e clientibus duos (quidam milites fuisse tradunt)
deligit atque hortatur, simulata conscientia adeant,
offerant pecuniam, fidem atque pericula pollicean-
tur. exsequuntur ut iussum erat. dein speculati
noctem incustoditam, accepta idonea manu, vinc-
15 tum clauso ore in Palatium traxere. percontanti
Tiberio, quo modo Agrippa factus esset, respon-
disse fertur, 'quo modo tu Caesar.' ut ederet
socios subigi non potuit. nec Tiberius poenam
palam ausus, in secreta Palatii parte interfici
20 iussit corpusque clam auferri. et quamquam multi
e domo principis equitesque ac senatores susten-

tasse opibus, iuvisse consiliis dicerentur, haud quaesitum.

41. Fine anni arcus propter aedem Saturni ob recepta signa cum Varo amissa ductu Germanici, auspiciis Tiberii et aedes Fortis Fortunae Tiberim iuxta in hortis, quos Caesar dictator populo Romano legaverat, sacrarium genti Iuliae effigiesque diyo Augusto apud Bovillas dicantur.

C. Caelio L. Pomponio consulibus Germanicus Caesar a. d. VII. Kal. Iunias triumphavit de Cheruscis Chattisque et Angrivariis quaeque aliae nationes usque ad Albim colunt. vecta spolia captivi, simulacra montium fluminum proeliorum bellumque, quia conficere prohibitus erat, pro confecto accipiebatur. alliciebat intuentium visus eximia ipsius species currusque quinque liberis onustus. sed suberat occulta formido reputantibus haud prosperum in Druso patre favorem vulgi, avunculum eiusdem Marcellum flagrantibus plebis studiis intra iuventam ereptum, breves et infaustos populi Romani amores.

42. Ceterum Tiberius nomine Germanici trecentos plebi sestertios viritim dedit seque collegam consulatui destinavit. nec ideo sinceræ caritatis fidem adsecutus amoliri iuvenem specie honoris statuit struxitque causas aut forte oblatas arripuit. rex Archelaus quinquagensimum annum Cappadocia potiebatur, invisus Tiberio, quod Rhodi agentem nullo officio coluisset. nec id Archelaus per superbiam omiserat, sed ab intimis Augusti monitus,

10 quia florente Gaio Caesare missoque ad res orientis
intuta Tiberii amicitia credebatur. ut versa Cae-
sarum subole imperium adeptus est, elicit Arche-
laum matris litteris, quae non dissimulatis filii
offensionibus clementiam offerebat, si ad precan-
15 dum veniret. ille ignarus doli vel, si intellegere
crederetur, vim metuens in urbem properat: ex-
ceptusque immiti a principe et mox accusatus in
senatu, non ob crimina quae fingebantur, set an-
gore, simul senio et quia regibus aequa, nedum
20 infima insolita sunt, finem vitae sponte an fato
implevit. regnum in provinciam redactum fructi-
busque levâri posse centesimae vectigal professus
Caesar ducentesimam in posterum statuit. per
idem tempus Antiocho Commagenorum, Philo-
25 patore Cilicum regibus defunctis turbabantur na-
tiones plerisque Romanum, aliis regium imperium
cupientibus; et provinciae Syria atque Iudaea
fessae oneribus deminutionem tributi orabant.

43. Igitur haec et de Armenia quae supra
memoravi apud patres disseruit nec posse motum
orientem nisi Germanici sapientia conponi: nam
suam aetatem vergere, Drusi nondum satis adole-
5 visse. tunc decreto patrum permissae Germanico
provinciae quae mari dividuntur maiusque im-
perium, quoquo adisset, quam iis qui sorte aut
missu principis obtinerent. sed Tiberius demo-
verat Syria Creticum Silanum, conexum Ger-
10 manico, quia Silani filia Neroni vetustissimo li-
berorum pacta, praefeceratque Cn. Pisonem ingenio

violentum et obsequii ignarum, insita ferocia a patre Pisone, qui civili bello resurgentes in Africa partes acerrimo ministerio adversus Caesarem iuvit, mox Brutum et Cassium secutus concesso reditu¹⁵ petitione honorum abstinuit, donec ultro ambiretur delatum ab Augusto consulatum accipere. sed praeter paternos spiritus uxoris quoque Plancinae nobilitate et opibus accendebatur; vix Tiberio concedere, liberos ut multum infra despectare. nec²⁰ dubium habebat se delectum, qui Syriae imponeretur ad spes Germanici coercendas. credidere quidam data et a Tiberio occulta mandata; et Plancinam haud dubie Augusta monuit aemulatione muliebri Agrippinam insecuta. divisa nam-²⁵ que et discors aula tacitis in Drusum aut Germanicum studiis. Tiberius ut proprium et sui sanguinis Drusum fovebat: Germanico alienatione patrii amorem apud ceteros auxerat et quia claritudine materni generis anteibat, avum M. An-³⁰ tonium, avunculum Augustum ferens. contra Druso proavus eques Romanus Pomponius Atticus dedecere Claudiorum imagines videbatur: et coniunx Germanici Agrippina fama Liviam uxorem Drusi praecelebat. sed fratres egregie concordēs et³⁵ proximorum certaminibus inconcussi.

44. Nec multo post Drusus in Illyricum missus est, ut suesceret militiae studiaque exercitus pararet; simul iuvenem urbano luxu lascivientem melius in castris haberi Tiberius seque tutiorem rebatur utroque filio legiones obtinente. sed Suebi

praetendebantur auxilium adversus Cheruscos orantes; nam discessu Romanorum vacui externo metu gentis adsuetudine et tum aemulatione gloriae arma in se verterant. vis nationum, virtus ducum in
10 aequo; set Maroboduum regis nomen invisum apud populares, Arminium pro libertate bellantem favor habebat.

45. Igitur non modo Cherusci sociique eorum, vetus Arminii miles, sumpserunt bellum, sed e regno etiam Marobodui Suebae gentes, Semnones ac Langobardi, defecere ad eum. quibus additis
5 praepollebat, ni Inguiomerus cum manu clientium ad Maroboduum perfugisset, non aliam ob causam quam quia fratris filio iuveni patruus senex parere dedignabatur. deriguntur acies, pari utrimque spe nec, ut olim apud Germanos, vagis incursibus aut
10 disiectas per catervas: quippe longa adversum nos militia insueverant sequi signa, subsidiis firmari, dicta imperatorum accipere. ac tunc Arminius, equo lustrans ut quosque advectus erat, recipertam libertatem, trucidatas legiones, spolia adhuc
15 et tela Romanis derepta in manibus multorum ostentabat, fugacem Maroboduum appellans, proeliorum expertem (Hercyniae latebris defensum ac mox per dona et legationes petivisse foedus), proditorem patriae, satellitem Caesaris, haud minus
20 infensis animis exturbandum quam Varum Quintilium interfecerint. meminissent modo: toto tempore et ad postremum eiectis Romanis satis probatum penes utros summa belli fuerit.

46. Neque Maroboduus iactantia sui aut probris in hostem abstinebat, sed Inguiomerum tenens illo in corpore decus omne Cheruscorum, illius consiliis gesta quae prospere ceciderint testabatur: vaecordem Arminium et rerum nescium alienam gloriam in se trahere, quoniam tres innocuas legiones et ducem fraudis ignarum perfidia deceperit, magna cum clade Germaniae et ignominia sua, cum coniunx, cum filius eius servitium adhuc tolerant. at se duodecim legionibus petitum¹⁰ duce Tiberio inlibatam Germanorum gloriam servavisse, mox condicionibus aequis discessum; neque paenitere quod ipsorum in manu sit, integrum adversum Romanos bellum an pacem incruentam malint. his vocibus instinctos exercitus propriae¹⁵ quoque causae stimulabant, cum a Cheruscis Lango- bardisque pro antiquo decore aut recenti libertate et contra augendae dominationi certaretur. non alias maiore mole concursus neque ambiguo magis eventu, fuis utrimque dextris cornibus;²⁰ sperabaturque rursum pugna, ni Maroboduus in colles subduxisset. id signum percussi; et transfugiis paulatim nudatus in Marcomanos concessit misitque legatos ad Tiberium oraturos auxilia. responsum non iure adversus Cheruscos arma²⁵ Romana invocare, qui pugnantis in eundem hostem Romanos nulla ope iuvisset. missus tamen Drusus, ut rettulimus, pacificator.

47. Eodem anno duodecim celebres Asiae urbes conlapsae nocturno motu terrae, quo in-

provisior graviorque pestis. neque solitum in tali casu effugium subveniebat, in aperta prorumpendi,
5 quia diductis terris hauriebantur. sedisse inmensos montes, visa ut ardua quae plana fuerint, effulsisse inter ruinam ignes memorant. asperrima in Sardinianos lues plurimum in eosdem misericordiae traxit: nam centiens sestertium pollicitus Caesar
10 et quantum aerario aut fisco pendebant in quinquennium remisit. Magnetes a Sipylo proximi damno ac remedio habiti. Temnios Philadelphenos Aegeatas Apollonidenses quique Mosteni aut Macedones Hyrcani vocantur et Hierocaesariam My-
15 rinam Cymen Tmolum levare idem in tempus tributis mittique ex senatu placuit qui praesentia spectaret refoveretque. delectus est M. Ateius e praetoriis, ne consulari obtinente Asiam aemulatio inter pares et ex eo impedimentum oreretur.

48. Magnificam in publicum largitionem auxit Caesar haud minus grata liberalitate, quod bona Aemiliae Musae locupletis intestatae petita in fiscum Aemilio Lepido, cuius e domo videbatur, et
5 Patulei divitis equitis Romani hereditatem, quamquam ipse heres in parte legeretur, tradidit M. Servilio, quem prioribus neque suspectis tabulis scriptum compererat, nobilitatem utriusque pecunia iuvandam praefatus: neque cuiusquam adiit
10 nisi cum amicitia meruisset: ignotos et aliis infensos eoque principem nuncupantes procul arcebat. ceterum ut honestam innocentium paupertatem levavit, ita prodigos et ob flagitia egentes,

Vibidium Varronem, Marium Nepotem; Appium Appianum, Cornelium Sullam, Q. Vitellium movit 15 senatu aut sponte cedere passus est.

49. Isdem temporibus deum aedes vetustate aut igni abolitas coeptasque ab Augusto dedicavit, Libero Liberaeque et Cereri iuxta circum maximum, quam A. Postumius dictator voverat, eodemque in loco aedem Florae ab Lucio et Marco 5 Publiciis aedilibus constitutam et Iano templum, quod apud forum holitorium C. Duilius struxerat, qui primus rem Romanam prospere mari gessit triumphumque navalem de Poenis meruit. Spei aedes a Germanico sacratur: hanc A. Atilius 10 voverat eodem bello.

50. Adolescebat interea lex maiestatis. et Appuleiam Varillam sororis Augusti neptem, quia probrosis sermonibus divum Augustum ac Tiberium et matrem inlusisset, maiestatis delator arcessebat. distingui Caesar postulavit damnari- 5 que, siqua de Augusto inreligiose dixisset: in se iacta nolle ad cognitionem vocari. interrogatus a consule, quid de iis censeret quae de matre locuta secus argueretur, reticuit; dein proximo senatus die illius quoque nomine oravit necui 10 verba in eam quoquo modo habita crimini forent. liberavitque Appuleiam lege maiestatis.

51. De praetore in locum Vipstani Galli, quem mors abstulerat, subrogando certamen incessit. Germanicus atque Drusus (nam etiam tum Romae erant) Haterium Agrippam propinquum Germanici

5 fovebant: contra plerique nitebantur ut numerus
liberorum in candidatis praepolleret, quod lex
iubebat. laetabatur Tiberius, cum inter filios eius
et leges senatus disceptaret. victa est sine dubio
lex, sed neque statim et paucis suffragiis, quo
10 modo etiam cum valerent leges vincebantur.

52. Eodem anno coeptum in Africa bellum,
duce hostium Tacfarinate. is natione Numida, in
castris Romanis auxiliaria stipendia meritis, mox
desertor, vagos primum et latrociniis suetos ad
5 praedam et raptus congregare, dein more militiae
per vexilla et turmas componere, postremo non
inconditae turbae sed Musulamiorum dux haberi.
valida ea gens et solitudinibus Africae propinqua,
nullo etiam tum urbium cultu, cepit arma Mau-
10 rosque accolas in bellum traxit: dux et his, Ma-
zippa. divisusque exercitus, ut Tacfarinas lectos
viros et Romanum in modum armatos castris
attineret, disciplinae imperiis suesceret, Mazippa
levi cum copia incendia et caedes et terrorem
15 circumferret. compulerantque Cinithios, haud sper-
nendam nationem, in eadem, cum Furius Camillus
pro consule Africae legionem et quod sub signis
sociorum in unum conductos ad hostem duxit,
modicam manum, si multitudinem Numidarum
20 atque Maurorum spectares; sed nihil aequo cave-
batur quam ne bellum metu eluderent: spe victo-
riae inducti sunt ut vincerentur. igitur legio
media, leves cohortes duaeque alae in cornibus
locantur. nec Tacfarinas pugnam detrectavit. fusi

Numidae multosque post annos Furio nomini²⁵ partum decus militiae. nam post illum recipe- ratorem urbis filiumque eius Camillum penes alias familias imperatoria laus fuerat; atque hic quem memoramus bellorum expers habebatur. eo pro- nior Tiberius res gestas apud senatum celebravit;³⁰ et decrevere patres triumphalia insignia, quod Camillo ob modestiam vitae impune fuit.

53. Sequens annus Tiberium tertium, Germani- cum iterum consules habuit. sed eum honorem Germanicus iniit apud urbem Achaiae Nicopolim, quo venerat per Illyricam oram, viso fratre Druso in Delmatia agente, Hadriatici ac mox Ionii maris⁵ adversam navigationem perpressus. igitur paucos dies insumpsit reficiendae classi; simul sinus Actiaca victoria inclutos et sacratas ab Augusto manubias castraque Antonii cum recordatione maiorum suo- rum adiit. namque ei, ut memoravi, avunculus¹⁰ Augustus, avus Antonius erant magnaue illic imago tristium laetorumque. hinc ventum Athenas foederique sociae et vetustae urbis datum ut uno lictore uteretur. excepere Graeci quaesitissimis honoribus, vetera suorum facta dictaque prae-¹⁵ ferentes, quo plus dignationis adulatio haberet.

54. Petita inde Euboea tramisit Lesbum. tum extrema Asiae Perinthumque ac Byzantium, Thrae- cias urbes, mox Propontidis angustias et os Pon- ticum intrat, cupidine veteres locos et fama cele- bratos noscendi; pariterque provincias internis cer-⁵ taminibus aut magistratuum iniuriis fessas refovebat.

atque illum in regressu sacra Samothracum visere
nitentem obvii aquilones depulere. igitur adito
Ilio quaeque ibi varietate fortunae et nostri ori-
10 gine veneranda, relegit Asiam adpellitque Colo-
phona, ut Clarii Apollinis oraculo uteretur. non
femina illic, ut apud Delphos, sed certis e familiis
et ferme Mileto accitus sacerdos numerum modo
consultantium et nomina audit; tum in specum
15 degressus hausta fontis arcani aqua, ignarus ple-
rumque litterarum et carminum, edit responsa ver-
sibus compositis super rebus quas quis mente
concepit. et ferebatur Germanico per ambages,
ut mos oraculis, maturum exitium cecinisse.

55. At Cn. Piso, quo properantius destinata
inciperet, civitatem Atheniensium turbido incessu
exterritam oratione saeva increpat oblique Ger-
manicum perstringens, quod contra decus Romani
5 nominis non Athenienses tot cladibus exstinctos,
sed conluviem illam nationum comitate nimia
coluisset: hos enim esse Mithridatis adversus
Sullam, Antonii adversus divum Augustum socios.
etiam vetera obiectabat, quae in Macedones in-
10 prospere, violenter in suos fecissent, offensus urbi
propria quoque ira, quia Theophilum quendam
Areo iudicio falsi damnatum precibus suis non
concederent. exim navigatione celeri per Cyclada-
das et compendia maris adsequitur Germanicum
15 apud insulam Rhodum, haud nescium quibus in-
sectationibus petitus foret: sed tanta mansuetudine
agebat, ut, cum orta tempestas raperet in abrupta

possetque interitus inimici ad casum referri, miserit
 triremis quarum subsidio discrimini eximeretur.
 neque tamen mitigatus Piso et vix diei moram ²⁰
 perpessus linquit Germanicum praevenitque. et
 postquam Syriam ac legiones attigit, largitione
 ambitu, infimos manipularium iuvando, cum ve-
 teres centuriones, severos tribunos demoveret
 locaque eorum clientibus suis vel deterrimo cuique ²⁵
 attribueret, desidiam in castris, licentiam in urbi-
 bus, vagum ac lascivientem per agros militem
 sineret, eo usque corruptionis provectus est, ut
 sermone vulgi parens legionum haberetur. nec
 Plancina se intra decora feminis tenebat, sed ³⁰
 exercitio equitum, decursibus cohortium interesse,
 in Agrippinam, in Germanicum contumelias iacere,
 quibusdam etiam bonorum militum ad mala ob-
 sequia promptis, quod haud invito imperatore ea
 fieri occultus rumor incedebat. nota haec Ger- ³⁵
 manico, sed praeverti ad Armenios instantior
 cura fuit.

56. Ambigua gens ea antiquitus hominum in-
 geniis et situ terrarum, quoniam nostris provinciis
 late praetenta penitus ad Medos porrigitur; maxi-
 misque imperiis interiecti et saepius discordes
 sunt adversus Romanos odio et in Parthum invidia. ⁵
 regem illa tempestate non habebant amoto Vonone:
 sed favor nationis inclinabat in Zenonem, Polemo-
 nis regis Pontici filium, quod is prima ab infantia
 instituta, et cultum Armeniorum aemulatus venatu
 epulis et quae alia barbari celebrant procures ¹⁰

plebemque iuxta devinxerat. igitur Germanicus in urbe Artaxata adprobantibus nobilibus, circumfusa multitudine insigne regium capiti eius imposuit. ceteri venerantes regem Artaxiam con-
15 salutavere, quod illi vocabulum indiderant ex nomine urbis. at Cappadoces in formam provinciae redacti Q. Veranium legatum acceperere; et quaedam ex regiis tributis deminuta, quo mitius Romanum imperium speraretur. Commagenis
20 Q. Servaeus praepositus tum primum ad ius praetoris translatis.

57. Cunctaque socialia prospere composita non ideo laetum Germanicum habebant ob superbiam Pisonis, qui iussus partem legionum ipse aut per filium in Armeniam ducere utrumque
5 neglexerat. Cyrrhi demum apud hiberna decumae legionis convenere, firmato vultu, Piso adversus metum, Germanicus, ne minari crederetur; et erat, ut rettuli, clementior. sed amici accendendis
offensionibus callidi intendere vera, adgerere falsa
10 ipsumque et Plancinam et filios variis modis criminari. postremo paucis familiarium adhibitis sermo coeptus a Caesare, qualem ira et dissimulatio gignit, responsum a Pisone precibus contumacibus discesseruntque apertis odiis. post quae
15 rarus in tribunali Caesaris Piso et, siquando adsideret, atrox ac dissentire manifestus. vox quoque eius audita in convivio, cum apud regem Nabataeorum coronae aureae magno pondere Caesari et Agrippinae, leves Pisoni et ceteris offerren-

tur, principis Romani, non Parthi regis filio eas ²⁰ epulas dari: abiecitque simul coronam et multa in luxum addidit, quae Germanico quamquam acerba tolerabantur tamen.

58. Inter quae ab rege Parthorum Artabano legati venere. miserat amicitiam ac foedus memoraturos, et cupere renovari dextras daturumque honori Germanici ut ripam Euphratis accederet: petere interim ne Vonones in Syria haberetur ⁵ neu procures gentium propinquis nuntiis ad discordias traheret. ad ea Germanicus de societate Romanorum Parthorumque magnifice, de adventu regis et cultu sui cum decore ac modestia respondit. Vonones Pompeiopolim Ciliciae mariti- ¹⁰ mam urbem amotus est. datum id non modo precibus Artabani sed contumeliae Pisonis, cui gratissimus erat ob plurima officia et dona, quibus Plancinam devinxerat.

59. M. Silano L. Norbano consulibus Germanicus Aegyptum proficiscitur cognoscendae antiquitatis. sed cura provinciae praetendebatur levavitque apertis horreis pretia frugum multaque in vulgus grata usurpavit: sine milite incedere, pedibus ⁵ intectis et pari cum Graecis amictu, P. Scipionis aemulatione, quem eadem factitavisse apud Siciliam, quamvis flagrante adhuc Poenorum bello, accepimus. Tiberius cultu habituque eius lenibus verbis perstricto acerrime increpuit quod contra ¹⁰ instituta Augusti non sponte principis Alexandriam introisset. nam Augustus inter alia domina-

tionis arcana, vetitis nisi permissu ingredi senatoribus aut equitibus Romanis inlustribus, seposuit
15 Aegyptum, ne fame urgeret Italiam, quisquis eam provinciam claustraque terrae ac maris quamvis levi praesidio adversum ingentes exercitus insedisset.

60. Sed Germanicus nondum comperto profectionem eam incusari Nilo subvehebatur orsus oppido a Canopo. condidere Spartani ob sepultum illic rectorem navis Canopum, qua tempestate
5 Menelaus Graeciam repetens diversum ad mare terramque Libyam deiectus. inde proximum amnis os dicatum Herculi, quem indigenae ortum aput se et antiquissimum perhibent eosque qui postea pari virtute fuerint in cognomentum eius adscitos;
10 tos; mox visit veterum Thebarum magna vestigia. et manebant structis molibus litterae Aegyptiae, priorem opulentiam complexae; iussusque e senioribus sacerdotum patrium sermonem interpretari referebat habitasse quondam septingenta milia
15 aetate militari atque eo cum exercitu regem Rhamsen Libya Aethiopia Medisque et Persis et Bactriano ac Scythia potitum quasque terras Suri Armenique et contigui Cappadoces colunt, inde Bithynum, hinc Lycium ad mare imperio tenuisse.
20 legebantur et indicta gentibus tributa, pondus argenti et auri, numerus armorum equorumque et dona templis ebur atque odores quasque copias frumenti et omnium utensilium quaeque natio penderet, haud minus magnifica quam nunc vi
25 Parthorum aut potentia Romana iubentur.

61. Ceterum Germanicus aliis quoque miraculis intendit animum, quorum praecipua fuere Memnonis saxeae effigies, ubi radiis solis icta est, vocalem sonum reddens disiectasque inter et vix pervias arenas instar montium eductae pyramides certamine et opibus regum lacusque effossa humo, superfluentis Nili receptacula; atque alibi angustiae et profunda altitudo nullis inquirentium spatiis penetrabilis. exin ventum Elephantinen ac Syenen, claustra olim Romani imperii, quod nunc rubrum ad mare patescit.

62. Dum aestas Germanico plures per provincias transigitur, haud leve decus Drusus quae-sivit inliciens Germanos ad discordias utque fracto iam Maroboduo usque in exitium insisteretur. erat inter Gotones nobilis iuvenis nomine Ca-tualda. profugus olim vi Marobodui, tunc dubiis rebus ultionem ausurus valida manu fines Marcomanorum ingreditur corruptisque primoribus ad societatem inrumpit regiam castellumque iuxta situm. veteres illic Sueborum praedae et nostris e provinciis lixae ac negotiatores reperti, quos ius commercii, dein cupido augendi pecuniam, postremo oblivio patriae suis quemque ab sedibus hostilem in agrum transtulerat.

63. Maroboduo undique deserto non aliud subsidium quam misericordia Caesaris fuit. transgressus Danuvium, qua Noricam provinciam prae-fuit, scripsit Tiberio non ut supplex sed ex memoria prioris fortunae: multis nationibus clarissi-

mum quondam regem ad se vocantibus Romanam
amicitiam praetulisse. responsum a Caesare tutam
honoratamque sedem in Italia fore, si maneret:
sin aliud conduceret, abiturum fide qua venisset.
10 ceterum apud senatum disseruit non Philippum
Atheniensibus, non Pyrrum aut Antiochum populo
Romano perinde metuendos fuisse. extat oratio,
qua magnitudinem viri, violentiam subiectarum
gentium, quam propinquus Italiae hostis suaeque
15 in destruendo consilia extulit. et Maroboduus
quidem Ravennae habitus, quando insolescerent
Suebi, quasi rediturus ostentabatur: sed non ex-
cessit Italia per duodeviginti annos consenuitque
multum imminuta claritate ob nimiam vivendi
20 cupidinem. idem Catualdae casus neque aliud
perfugium. pulsus haud multo post Hermunduro-
rum opibus et Vibilio duce receptusque Forum
Iulium Narbonensis Galliae coloniam mittitur.
barbari utrumque comitati ne quietas provincias
25 immixti turbarent, Danuvium ultra inter flumina
Marum et Cusum locantur dato rege Vannio
gentis Quadorum.

64. Simul nuntiato regem Artaxian Armeniis
a Germanico datum decrevere patres ut Ger-
manicus atque Drusus ovantes urbem introirent,
structi et arcus circum latera templi Martis Ultoris
5 cum effigie Caesarum, laetiore Tiberio, quia pa-
cem sapientia firmaverat, quam si bellum per acies
confecisset. igitur Rhescuporim quoque, Thrae-
ciae regem, astu adgreditur. omnem nationem

Rhoemetalces tenuerat; quo defuncto Augustus partem Rhescuporidi fratri eius, partem filio Cotyi 10 permisit. in divisione arva et urbes et vicina Graecis Cotyi, quod incultum ferox adnexum hostibus Rhescuporidi cessit: ipsorumque ingenium (illi mite amoenum, huic atrox avidum) societatis inpatiens erat. sed primo subdola concordia egere: 15 mox Rhescuporis egredi fines, vertere in se Cotyi data et resistenti vim facere, cunctanter sub Augusto, quem auctorem utriusque regni, si sperneretur, vindicem metuebat. enimvero audita mutatione principis inmittere latronum globos, ex- 20 cindere castella, causas bello.

65. Nihil aequae Tiberium anxium habebat quam ne composita turbarentur. deligit centurionem, qui nuntiaret regibus ne armis disceptarent; statimque a Cotye dimissa sunt quae paraverat auxilia. Rhescuporis ficta modestia postulat eundem in locum coiretur: posse de controversiis conloquio transigi. nec diu dubitatum de tempore loco, dein condicionibus, cum alter facilitate, alter fraude cuncta inter se concederent acciperentque. Rhescuporis sanciendo, ut dictita- 10 bat, foederi convivium adicit tractaque in multam noctem laetitia per epulas ac vinolentiam incautum Cotyn et, postquam dolum intellexerat, sacra regni, eiusdem familiae deos et hospitalis mensas obtestantem catenis onerat. Thraeciaeque omni 15 potitus scripsit ad Tiberium structas sibi insidias, praeventum insidiatorem; simul bellum adversus

Bastarnas Scythasque praetendens novis peditum et equitum copiis sese firmabat. molliter rescriptum, si fraus abesset, posse eum innocentiae fidere; ceterum neque se neque senatum nisi cognita causa ius et iniuriam discreturos: proinde tradito Cotye veniret transferretque invidiam criminis.

66. Eas litteras Latinius Pandusa pro praetore Moesiae cum militibus, quis Cotys tradere-
tur, in Thraciam misit. Rhescuporis inter metum et iram cunctatus maluit patrati quam incepti
5 facinoris reus esse: occidi Cotyn iubet mortem-
que sponte sumptam e mentitur. nec tamen Caesar placitas semel artes mutavit, sed defuncto Pandusa, quem sibi infensum Rhescuporis argue-
bat, Pomponium Flaccum, veterem stipendiis et
10 arta cum rege amicitia accommodatiorem ad fal-
lendum, Moesiae praefecit.

67. Flaccus in Thraciam transgressus per in-
gentia promissa quamvis ambiguum et scelera sua
reputantem perpulit ut praesidia Romana intraret.
circumdata hinc regi specie honoris valida manus
5 tribunique et centuriones monendo suadendo et,
quanto longius abscedebatur, apertiore custodia,
postremo gnarum necessitatis in urbem traxere.
accusatus in senatu ab uxore Cotyis damnatur,
ut procul regno teneretur. Thraecia in Rhoeme-
10 talcen filium, quem paternis consiliis adversatum
constabat, inque liberos Cotyis dividitur; iis-
que nondum adultis Trebellienus Rufus praetura

functus datur, qui regnum interim tractaret, exemplo quo maiores M. Lepidum Ptolemaei liberis tutorem in Aegyptum miserant. Rhescuporis¹⁵ Alexandriam devectus atque illic fugam temptans an ficto crimine interficitur.

68. Per idem tempus Vonones, quem amotum in Ciliciam memoravi, corruptis custodibus effugere ad Armenios, inde Albanos Heniochosque et consanguineum sibi regem Scytharum conatus est. specie venandi omissis maritimis locis avia⁵ saltuum petiit, mox pernecitate equi ad amnem Pyramum contendit, cuius pontes accolae ruperant audita regis fuga: neque vado penetrari poterat. igitur in ripa fluminis a Vibio Frontone praefecto equitum vincitur: mox Remmius evocatus, priori¹⁰ custodiae regis adpositus, quasi per iram gladio eum transigit. unde maior fides conscientia sceleris et metu indicii mortem Vononi inlatam.

69. At Germanicus Aegypto remeans cuncta, quae aput legiones aut urbes iusserat, abolita vel in contrarium versa cognoscit. hinc graves in Pisonem contumeliae nec minus acerba quae ab illo in Caesarem temptabantur. dein Piso⁵ abire Suria statuit. mox adversa Germanici valetudine detentus, ubi recreatum accepit votaue pro incolumitate solvebantur, admotas hostias, sacrificalem apparatus, festam Antiochensium plebem per lictores proturbat. tum Seleuciam¹⁰ degreditur opperiens aegritudinem, quae rursum Germanico acciderat. saevam vim morbi auge-

bat persuasio veneni a Pisone accepti; et reperiebantur solo ac parietibus erutae humanorum corporum reliquiae, carmina et devotiones et nomen Germanici plumbeis tabulis insculptum, semusticineres ac tabo obliti aliaque malefica, quis creditur animas numinibus infernis sacrari. simul missi a Pisone incusabantur ut valetudinis adversa rimantes.

70. Ea Germanico haud minus ira quam per metum accepta. si limen obsideretur, si effundendus spiritus sub oculis inimicorum foret, quid deinde miserrimae coniugi, quid infantibus liberis eventurum? lenta videri veneficia: festinare et urgere, ut provinciam, ut legiones solus habeat. sed non usque eo defectum Germanicum neque praemia caedis apud interfectorem mansura. componit epistulas, quis amicitiam ei renuntiabat: addunt plerique iussum provincia decedere. nec Piso moratus ultra navis solvit moderabaturque cursui, quo propius regrederetur, si mors Germanici Suriam aperuisset.

71. Caesar paulisper ad spem erectus, deinfesso corpore, ubi finis aderat, adsistentes amicos in hunc modum adloquitur: ,si fato concederem, iustus mihi dolor etiam adversus deos esset, quod me parentibus liberis patriae intra iuventam praemature exitu raperent: nunc scelere Pisonis et Plancinae interceptus ultimas preces pectoribus vestris relinquo: referatis patri ac fratri, quibus acerbitatibus dilaceratus, quibus insidiis circum-

ventus miserrimam vitam pessima morte finierim. 10
siquos spes, siquos propinquus sanguis, etiam quos
invidia erga viventem movebat, inlacrimabunt
quondam florentem et tot bellorum superstitem
muliebri fraude cecidisse. erit vobis locus que-
rendi apud senatum, invocandi leges. non hoc 15
praecipuum amicorum munus est, prosequi de-
functum ignavo questu, sed quae voluerit memi-
nisse, quae mandaverit exsequi. flebunt Germani-
cum etiam ignoti: vindicabitis vos, si me potius
quam fortunam meam fovebatis. ostendite populo 20
Romano divi Augusti neptem eandemque coniugem
meam, numerate sex liberos. misericordia cum
accusantibus erit fingentibusque scelestam mandata
aut non credent homines aut non ignoscent.
iuravere amici, dextram morientis contingentes, 25
spiritum ante quam ultionem amissuros.

72. Tum ad uxorem versus per memoriam
sui, per communes liberos oravit, exueret fero-
ciam, saevienti fortunae submitteret animum, ne
regressa in urbem aemulatione potentiae validiores
inritaret. haec palam et alia secreto, per quae 5
ostendere credebatur metum ex Tiberio. neque
multo post extinguitur, ingenti luctu provinciae
et circumiacentium populorum. indoluere exterae
nationes regesque: tanta illi comitas in socios,
mansuetudo in hostis; visuque et auditu iuxta 10
venerabilis, cum magnitudinem et gravitatem
summae fortunae retineret, invidiam et adrogan-
tiam effugerat.

73. Funus sine imaginibus et pompa per laudes ac memoriam virtutum eius celebre fuit. et erant qui formam aetatem genus mortis, ob propinquitatem etiam locorum, in quibus interiit, magni
5 Alexandri fatis adaequarent. nam utrumque corpore insigni, haud multum triginta annos egressum, suorum insidiis externas inter gentes occidisse: sed hunc mitem erga amicos, modicum voluptatum neque minus proeliatorem, etiam si temeritas
10 afuerit praepeditusque sit percussas tot victoriis Germanias servitio premere. quod si solus arbiter rerum, si iure et nomine regio fuisset, tanto promptius adsecuturum gloriam militiae, quantum clementia temperantia ceteris bonis artibus prae-
15 stitisset. corpus antequam cremaretur nudatum in foro Antiochensium, qui locus sepulturae destinabatur, praetuleritne veneficii signa parum constitit; nam ut quis misericordia in Germanicum et praesumpta suspicione aut favore in Pisonem
20 pronior, diversi interpretabantur.

74. Consultatum inde inter legatos quique alii senatorum aderant quisnam Suriae praeficeretur. et ceteris modice nisis inter Vibium Marsum et Cn. Sentium diu quaesitum: dein Marsus se-
5 niori et acrius tendenti Sentio concessit. isque infamem veneficiis ea in provincia et Plancinae percaram, nomine Martinam, in urbem misit postulanti-
bus Vitellio ac Veranio ceterisque qui crimina et accusationem tamquam adversus iam
10 reos instruebant.

75. At Agrippina, quamquam defessa luctu et corpore aegro, omnium tamen quae ultionem morarentur intolerans ascendit classem cum cineribus Germanici et liberis miserantibus cunctis, quod femina nobilitate princeps, pulcherrimo modo matrimonio inter venerantis gratantisque aspici solita, tunc feralis reliquias sinu ferret, incerta ultionis, anxia sui et fortunae totiens obnoxia. Pisonem interim apud Coum insulam nuntius adsequitur excessisse Germanicum. quo intemperanter accepto caedit victimas, adit templa neque ipse gaudium moderans et magis insolescente Plancina, quae luctum amissae sororis tum primum laeto cultu mutavit.

76. Adfluebant centuriones monebantque prompta illi legionum studia: repeteret provinciam non iure ablatam et vacuum. igitur quid agendum consultant M. Piso filius properandum in urbem censebat: nihil adhuc inexprabile admissum neque suspensiones inbecillas aut inania famae pertimescenda. discordiam erga Germanicum odio fortasse dignam, non poena; et ademptione provinciae satis factum inimicis. quod si regrederetur, obsistente Sentio civile bellum incipi; nec duraturos in partibus centuriones militesque, apud quos recens imperatoris sui memoria et penitus infixus in Caesares amor praevaleret.

77. Contra Domitius Celer, ex intima eius amicitia, disseruit: utendum eventu; Pisonem, non Sentium Suriae praepositum: huic fasces et

ius praetoris, huic legiones datas. siquid hostile
5 ingruat, quem iustius arma oppositurum quam
qui legati auctoritatem et propria mandata acce-
perit? relinquendum etiam rumoribus tempus quo
senescant: plerumque innocentes recenti invidiae
inpares. at si teneat exercitum, augeat vires,
10 multa, quae provideri non possint, fortuito in
melius casura. ,an festinamus cum Germanici
cineribus adpellere, ut te inauditum et indefensum
planctus Agrippinae ac vulgus imperitum primo
rumore rapiant? est tibi Augustae conscientia,
15 est Caesaris favor, sed in occulto; et perisse Ger-
manicum nulli iactantius maerent quam qui ma-
xime laetantur.'

78. Haud magna mole Piso promptus feroci-
bus in sententiam trahitur missisque ad Tiberium
epistulis incusat Germanicum luxus et superbiae;
seque pulsum, ut locus rebus novis patefieret,
5 curam exercitus eadem fide qua tenuerit repeti-
visse. simul Domitium inpositum triremi vitare
litorum oram praeterque insulas lato mari per-
gere in Suriam iubet. concurrentes desertores
per manipulos conponit, armat lixas traiectisque
10 in continentem navibus vexillum tironum in Su-
riam euntium intercipit, regulis Cilicum ut se
auxiliis iuvarent scribit, haud ignavo ad mini-
steria belli iuvene Pisone, quamquam suscipien-
dum bellum abnuisset.

79. Igitur oram Lyciae ac Pamphyliae prae-
legentes obviis navibus quae Agrippinam vehe-

bant utrimque infensi arma primo expediere: dein mutua formidine non ultra iurgium processum est Marsusque nuntiavit Pisoni Romam ad dicendam causam veniret. ille eludens respondit adfuturum, ubi praetor, qui de beneficiis quaereret, reo atque accusatoribus diem prodixisset. interim Domitius Laodiciam urbem Syriae adpulsus, cum hiberna sextae legionis peteret, quod eam maxime novis consiliis idoneam rebatur, a Pacuvio legato praevenitur. id Sentius Pisoni per litteras aperit monetque ne castra corruptoribus, ne provinciam bello temptet. quosque Germanici memores aut inimicis eius adversos cognoverat, contrahit, magnitudinem imperatoris identidem ingerens et rem publicam armis peti; ducitque validam manum et proelio paratam.

80. Nec Piso, quamquam coepta secus cadebant, omisit tutissima e praesentibus, sed castellum Ciliciae munitum admodum, cui nomen Celenderis, occupat; nam admixtis desertoribus et tirone nuper intercepto suisque et Plancinae servitiis auxilia Cilicum, quae reguli miserant, in numerum legionis composuerat. Caesarisque se legatum testabatur provincia, quam is dedisset, arceri non a legionibus (earum quippe accitu venire), sed a Sentio privatum odium falsis criminibus tegente consistenter in acie, non pugnaturis militibus, ubi Pisonem ab ipsis parentem quondam appellatum, si iure ageretur, potiozem, si armis, non invalidum vidissent. tum pro munimentis castelli manipulos

15 explicat colle arduo et derupto; nam cetera mari
cinguntur. contra veterani ordinibus ac subsidiis
instructi: hinc militum, inde locorum asperitas,
sed non animus, non spes, ne tela quidem nisi
agrestia, ad subitum usum properata. ut venere
20 in manus, non ultra dubitatum quam dum Ro-
manae cohortes in aequum eniterentur: vertunt
terga Cilices seque castello claudunt.

81. Interim Piso classem haud procul op-
perientem adpugnare frustra temptavit; regres-
susque et pro muris, modo semet adflitando,
modo singulos nomine ciens praemiis seditionem
5 coeptabat adeoque commoverat, ut signifer legio-
nis sextae signum ad eum transtulerit. tum Sen-
tius occanere cornua tubasque et peti aggerem,
erigi scalas iussit ac promptissimum quemque suc-
cedere, alios tormentis saxa et faces ingerere.
10 tandem victa pertinacia Piso oravit ut traditis
armis maneret in castello, dum Caesar cui Suriam
permitteret consulitur. non receptae condiciones
nec aliud quam naves et tutum in urbem iter
concessum.

82. At Romae, postquam Germanici valetudo
percrebruit, ut ex longinquo, aucta in deterius
dolor ira erumpebant in questus. ideo nimirum
in extremas terras relegatum, ideo Pisoni per-
15 missam provinciam; hoc egisse secretos Augustae
cum Plancina sermones. vera prorsus de Druso
seniores locutos: displicere regnantibus civilia
filiorum ingenia neque ob aliud interceptos quam

quia populum Romanum aequo iure complecti reddita libertate agitaverint. hos vulgi sermones ¹⁰ audita mors adeo incendit, ut ante edictum magistratum, ante senatus consultum sumpto iustitio desererentur fora, clauderentur domus. passim silentia et gemitus, nihil compositum in ostentationem; et quamquam neque insignibus lugentium ¹⁵ abstinerent, altius animis maerebant. forte negotiatores vivente adhuc Germanico Suria egressi laetiora de valetudine attulere. statim credita, statim vulgata sunt: ut quisque obviis, quamvis leviter audita in alios atque illi in plures cumu- ²⁰ lata gaudio transferunt. cursant per urbem, moliantur templorum fores; iuvat credulitatem nox et promptior inter tenebras adfirmatio. nec obstitit falsis Tiberius, donec tempore ac spatio vanescerent: et populus quasi rursum ereptum ²⁵ acrius doluit.

83. Honores, ut quis amore in Germanicum aut ingenio validus, reperti decretique: ut nomen Saliari carmine caneretur; sedes curules sacerdotum Augustalium locis superque eas querceae coronae statuerentur; ludos circenses eburna effigies praeiret neve quis flamen aut augur in locum Germanici nisi gentis Iuliae crearetur. arcus additi Romae et apud ripam Rheni et in monte Suriae Amano cum inscriptione rerum gestarum ac mortem ob rem publicam obisse, sepulchrum ¹⁰ Antiochiae, ubi crematus, tribunal Epidaphnae, quo in loco vitam finierat. statuarum columna-

rumve quis coleretur haud facile quis numerum inierit. cum censeretur clipeus auro et magnitudine insignis inter auctores eloquentiae, adseveravit Tiberius solitum paremque ceteris dicaturum: neque enim eloquentiam fortuna discerni et satis inlustre, si veteres inter scriptores haberetur. equester ordo cuneum Germanici appellavit qui iuniorum dicebatur instituitque uti turmae Idibus Iulii imaginem sequerentur. pleraque manent: quaedam statim omissa sunt aut vetustas oblitteravit.

84. Ceterum recenti adhuc maestitia soror Germanici Livia nupta Druso duos virilis sexus simul enixa est. quod rarum laetumque etiam modicis penatibus tanto gaudio principem adfecit, ut non temperaverit quin iactaret apud patres, nulli ante Romanorum eiusdem fastigii viro geminam stirpem editam; nam cuncta, etiam fortuita, ad gloriam vertebat. sed populo tali in tempore id quoque dolorem tulit, tamquam auctus liberis Drusus domum Germanici magis urgueret.

85. Eodem anno actum de sacris Aegyptiis Iudaicisque pellendis factumque patrum consultum, ut quattuor milia libertini generis ea superstitione infecta, quis idonea aetas, in insulam Sardiniam veherentur coercendis illic latrociniis: etsi ob gravitatem caeli interissent, vile damnum; ceteri cederent Italia, nisi certam ante diem profanos ritus exuissent.

86. Post quae rettulit Caesar capiendam virginem in locum Occiae, quae septem et quin-

quaginta per annos summa sanctimonia Vestalibus sacris praesederat; egitque grates Fonteio Agrippae et Domitio Pollioni, quod offerendo 5 filias de officio in rem publicam certarent. praelata Pollionis filia, non ob aliud quam quod mater in eodem coniugio manebat; nam Agrippa discidio domum imminuerat. et Caesar quamvis posthabitam deciens sestertii dote solatus est. 10

87. Saevitiam annonae incusante plebe statuit frumento pretium, quod emptor penderet, binosque nummos se additurum negotiatoribus in singulos modios. neque tamen parentis patriae delatum et antea vocabulum adsumpsit acerbeque 5 increpuit qui divinas occupationes ipsumque dominum dixerant. unde angusta et lubrica oratio sub principe, qui libertatem metuebat, adulationem oderat.

88. Reperio apud scriptores enarratoresque eorundem temporum Adgandestrii principis Chatterum lectas in senatu litteras, quibus mortem Arminii promittebat, si patrandae neci venenum mitteretur; responsumque non fraude neque oc- 5 cultis sed palam et armatum populum Romanum hostes ulcisci. qua gloria aequabat se Tiberius priscis imperatoribus, qui venenum in Pyrrum regem vetuerant prodiderantque. ceterum Arminius abscedentibus Romanis et pulso Maroboduo 10 regnum adfectans libertatem popularium adversam habuit, petitusque armis cum varia fortuna certaret, dolo propinquorum cecidit: liberator haud

dubie Germaniae et qui non primordia populi
15 Romani, sicut alii reges ducesque, sed florentissimum imperium lacesierit, proeliis ambiguus, bello non victus. septem et triginta annos vitae, duodecim potentiae explevit caniturque adhuc barbaras apud gentes, Graecorum annalibus ignotus,
20 qui sua tantum mirantur, Romanis haud perinde celebris, dum vetera extollimus recentium incuriosi.

CORNELII TACITI

AB EXCESSU DIVI AUGUSTI

LIBER III.

---

1. Nihil intermissa navigatione hiberni maris Agrippina Corcyram insulam advehitur litora Calabriae contra sitam. illic paucos dies componendo animo insumit, violenta luctu et nescia
5 tolerandi. interim adventu eius audito intimus quisque amicorum et plerique militares, ut quique sub Germanico stipendia fecerant, multique etiam ignoti vicinis e municipiis, pars officium in principem rati, plures illos secuti, ruere ad oppidum
10 Brundisium, quod naviganti celerrimum fidissimumque adpulsu erat. atque ubi primum ex alto visa classis, complentur non modo portus et proxima maris sed moenia ac tecta quaque longissime

prospectari poterat maerentium turba et rogitantium inter se, silentione an voce aliqua egredientem exciperent. neque satis constabat quid pro tempore foret, cum classis paulatim successit, non alacri, ut adsolet, remigio, sed cunctis ad tristitiam compositis. postquam duobus cum liberis feralem urnam tenens egressa navi defixit oculos, idem omnium gemitus; neque discerneres proximos alienos, virorum feminarumve planctus, nisi quod comitatum Agrippinae longo maerore fessum obvii et recentes in dolore anteibant.

2. Miserat duas praetorias cohortes Caesar, addito ut magistratus Calabriae Apulique et Campani suprema erga memoriam filii sui munia fungerentur. igitur tribunorum centurionumque umeris cineres portabantur; praecedebant incompta signa, versi fascces; atque ubi colonias transgrederentur, atrata plebes, trabeati equites pro opibus loci vestem odores aliaque funerum sollemnia cremabant. etiam quorum diversa oppida, tamen obvii et victimas atque aras dis manibus statuantes lacrimis et conclamationibus dolorem testabantur. Drusus Tarracinam progressus est cum Claudio fratre liberisque Germanici, qui in urbe fuerant. consules M. Valerius et M. Aurelius (iam enim magistratum occeperant) et senatus ac magna pars populi viam complevere, disiecti et ut cuique libitum flentes; aberat quippe adulatio gnaris laetam Tiberio Germanici mortem male dissimulari.

3. Tiberius atque Augusta publico abstinuere, inferius maiestate rati, si palam lamentarentur, an ne oculis vultum scrutantibus falsi intellegerentur. matrem Antoniam non apud auctores rerum, non diurna actorum scriptura reperio ullo insigni officio functam, cum super Agrippinam et Drusum et Claudium ceteri quoque consanguinei nominatim perscripti sint, seu valetudine prae-
pediebatur, seu victus luctu animus magnitudinem
10 mali perferre visu non toleravit. facilius crediderim Tiberio et Augusta, qui domo non excedebant, cohibitam, ut par maeror et matris exemplo avia quoque et patruus attineri viderentur.

4. Dies, quo reliquiae tumulo Augusti inferebantur, modo per silentium vastus, modo ploratibus inquires; plena urbis itinera, conlucentes per campum Martis faces. illic miles cum armis, sine insignibus magistratus, populus per tribus
5 concidisse rem publicam, nihil spei reliquum clamitabant, promptius apertiusque quam ut meminisse imperitantium crederes. nihil tamen Tiberium magis penetravit quam studia hominum accensa
10 in Agrippinam, cum decus patriae, solum Augusti sanguinem, unicum antiquitatis specimen appellarent versique ad caelum ac deos integram illi subolem ac superstitem iniquorum precarentur.

5. Fuere qui publici funeris pompam requirerent compararentque quae in Drusum patrem Germanici honora et magnifica Augustus fecisset. ipsum quippe asperrimo hiemis Ticinum usque

progressum neque abscedentem a corpore simul⁵ urbem intravisse; circumfusas lecto Claudiorum Iuliorumque imagines; defletum in foro, laudatum pro rostris, cuncta a maioribus reperta aut quae posterius invenerint cumulata. at Germanico ne solitos quidem et cuicumque nobili debitos honores¹⁰ contigisse. sane corpus ob longinquitatem itinerum externis quoquo modo crematum: sed tanto plura decora mox tribui par fuisse, quando prima fors negavisset. non fratrem, nisi unius diei via, non patrum saltem porta tenus obvium.¹⁵ ubi illa veterum instituta, propositam toro effigiem, meditata ad memoriam virtutis carmina et laudationes et lacrimas vel doloris imitamenta?

6. Gnarum id Tiberio fuit; utque premeret vulgi sermones, monuit edicto multos inlustrium Romanorum ob rem publicam obisse, neminem tam flagranti desiderio celebratum. idque et sibi et cunctis egregium, si modus adiceretur. non enim eadem decora principibus viris et imperatori populo, quae modicis domibus aut civitatibus. convenisse recenti dolori luctum et ex maerore solacia; sed referendum iam animum ad firmitudinem, ut quondam divus Iulius amissa unica¹⁰ filia, ut divus Augustus ereptis nepotibus abstruserint tristitiam. nil opus vetustioribus exemplis, quotiens populus Romanus clades exercituum, interitum ducum, funditus amissas nobiles familias constanter tulerit. principes mortales,¹⁵ rem publicam aeternam esse. proinde repeterent

sollemnia et (quia ludorum Megalesium spectaculum suberat) etiam voluptates resumerent.

7. Tum exuto iustitio redditum ad munia et Drusus Illyricos ad exercitus profectus est, erectis omnium animis spe petendae e Pisone ultionis et crebro questu, quod vagus interim per amoena Asiae atque Achaiae adroganti et subdola mora scelerum probationes subverteret. nam vulgatum erat missam, ut dixi, a Cn. Sentio famosam beneficiis Martinam subita morte Brundisii extinctam venenumque nodo crinium eius occultatum nec ulla in corpore signa sumpti exitii reperta.

8. At Piso praemisso in urbem filio datisque mandatis per quae principem molliret ad Drusum pergit, quem haud fratris interitu trucem quam remoto aemulo aequiorem sibi sperabat. Tiberius, quo integrum iudicium ostentaret, exceptum committer iuvenem sueta erga filios familiarum nobiles liberalitate auget. Drusus Pisoni, si vera forent quae iacerentur, praecipuum in dolore suum locum respondit: sed malle falsa et inania nec cuiquam mortem Germanici exitiosam esse. haec palam vitato omni secreto; neque dubitabantur praescripta a Tiberio, cum incallidus alioqui et facilis iuventa senilibus tum artibus uteretur.

9. Piso Delmatico mari tramisso relictisque apud Anconam navibus per Picenum ac mox Flaminiam viam adsequitur legionem, quae e Pannonia in urbem, inde praesidio Africae duce-

batur: eaque res agitata rumoribus, ut in agmine⁵ atque itinere crebro se militibus ostentavisset. ab Narnia, vitandae suspicionis an quia pavidis consilia in incerto sunt, Nare ac mox Tiberi de-
 vectus auxit vulgi iras, quia navem tumulo Caesarum adpulerat dieque et ripa frequenti, magno¹⁰ clientium agmine ipse, feminarum comitatu Plan-
 cina et vultu alacres incessere. fuit inter inrita-
 menta invidiae domus foro imminens festa ornatu
 conviviumque et epulae et celebritate loci nihil
 occultum.

15

10. Postera die Fulcinus Trio Pisonem aput
 consules postulavit, Vitellius ac Veranius ceteri-
 que Germanicum comitati: „nullas partis Trioni;
 neque se accusatores, sed rerum indices et testes
 mandata Germanici perlaturus.“ ille dimissa eius⁵
 causae delatione ut priorem vitam accusaret ob-
 tinuit petitumque est a principe cognitionem ex-
 ciperet. quod ne reus quidem abnuebat, studia
 populi et patrum metuens: contra Tiberium sper-
 nendis rumoribus validum et conscientiae matris¹⁰
 innexum; veraque aut in deterius credita iudice
 ab uno facilius discerni, odium et invidiam apud
 multos valere. haud fallebat Tiberium moles co-
 gnitionis quaque ipse fama distraheretur. igitur
 paucis familiarium adhibitis minas accusantium et¹⁵
 hinc preces audit integramque causam ad senatum
 remittit.

11. Atque interim Drusus rediens Illyrico,
 quamquam patres censuissent ob receptum Maro-

boduum et res gestas ut ovans iniret, prolato honore urbem intravit. post quae reo L. Arruntium, P. Vinicius, Asinius Gallus, Aeserninus Marcellus, Sex. Pompeius patronos petenti iisque diversa excusantibus M'. Lepidus et L. Piso et Livineius Regulus adfuere, adrecta omni civitate, quanta fides amicis Germanici, quae fiducia reo, satin cohiberet ac premeret sensus suos Tiberius. haud alias intentior populus plus sibi in principem occultae vocis aut suspicacis silentii permisit.

12. Die senatus Caesar orationem habuit meditato temperamento. patris sui legatum atque amicum Pisonem fuisse adiutoremque Germanico datum a se auctore senatu rebus apud orientem administrandis. illic contumacia et certaminibus asperasset iuvenem exituque laetatus esset an scelere extinxisset integris animis diiudicandum. nam si legatus officii terminos, obsequium erga imperatorem exiit eiusdemque morte et luctu meo laetatus est, odero seponamque a domo mea et privatas inimicitias non vi principis ulciscar: sin facinus in cuiuscumque mortalium nece vindicandum detegitur, vos vero et liberos Germanici et nos parentes iustis solaciis adfcite. si mulque illud reputate, turbide et seditiose tractaverit exercitus Piso, quaesita sint per ambitionem studia militum, armis repetita provincia, an falsa haec in maius vulgaverint accusatores, quorum ego nimis studiis iure suscenseo. nam quo per-

tinuit nudare corpus et contrectandum vulgi oculis ²⁰ permittere differrique etiam per externos tamquam veneno interceptus esset, si incerta adhuc ista et scrutanda sunt? defleo equidem filium meum semperque deflebo: sed neque reum prohibeo quominus cuncta proferat, quibus innocentia suble- ²⁵ vari aut, siqua fuit iniquitas Germanici, coargui possit, vosque oro ne, quia dolori meo causa connexa est, obiecta crimina pro adprobatis accipiatis. siquos propinquus sanguis aut fides sua patronos dedit, quantum quisque eloquentia et cura valet, ³⁰ iuvate periclitantem: ad eundem laborem, eandem constantiam accusatores hortor. id solum Germanico super leges praestiterimus, quod in curia potius quam in foro, apud senatum quam apud iudices de morte anquiritur: cetera pari ³⁵ modestia tractentur. nemo Drusi lacrimas, nemo maestitiam meam spectet, nec siqua in nos adversa finguntur.⁴

13. Exim biduum criminibus obiciendis statuitur utque sex dierum spatio interiecto reus per triduum defenderetur. tum Fulcinius vetera et inania orditur, ambitiose avareque habitam Hispaniam; quod neque convictum noxae, si recentia ⁵ purgaret, neque defensum absolutioni erat, si teneretur maioribus. post quem Servaeus et Veranius et Vitellius consimili studio, et multa eloquentia Vitellius, obiecere odio Germanici et rerum novarum studio Pisonem vulgus militum per licen- ¹⁰ tiam et sociorum iniurias eo usque conrupisse, ut

parens legionum a deterrimis appellaretur; contra in optimum quemque, maxime in comites et amicos Germanici saevisse; postremo ipsum de-
15 votionibus et veneno peremisse; sacra hinc et immolationes nefandas ipsius atque Plancinae, petitam armis rem publicam utque reus agi posset acie victum.

14. Defensio in ceteris trepidavit; nam neque ambitionem militarem neque provinciam pessimo cuique obnoxiam, ne contumelias quidem adversum imperatorem infitiri poterat: solum veneni
5 crimen visus est diluisse, quod ne accusatores quidem satis firmabant in convivio Germanici, cum super eum Piso discumberet, infectos manibus eius cibos arguentes. quippe absurdum videbatur inter aliena servitia et tot adstantium visu,
10 ipso Germanico coram, id ausum; offerebatque familiam reus et ministros in tormenta flagitabat. sed iudices per diversa inplacabiles erant, Caesar ob bellum provinciae inlatum, senatus numquam satis credito sine fraude Germanicum interisse.
15 * * scripsissent expostulantes, quod haud minus Tiberius quam Piso abnuere. simul populi ante curiam voces audiebantur: non temperaturos manibus, si patrum sententias evasisset. effigiesque Pisonis traxerant in Gemonias ac divellebant, ni
20 iussu principis protectae repositaeque forent. igitur inditus lecticae et a tribuno praetoriae cohortis deductus est, vario rumore, custos saluti an mortis exactor sequeretur.

15. Eadem Plancinae invidia, maior gratia. eoque ambiguum habebatur quantum Caesari in eam liceret. atque ipsa, donec mediae Pisoni spes, sociam se cuiuscumque fortunae et, si ita ferret, comitem exitii promittebat: ut secretis Augustae precibus veniam obtinuit, paulatim segregari a marito, dividere defensionem. quod reus postquam sibi exitiabile intellegit, an adhuc experiretur dubitans, hortantibus filiis durat mentem senatumque rursum ingreditur; redintegratamque accusationem, infensas patrum voces, adversa et saeva cuncta perpessus, nullo magis exterritus est quam quod Tiberium sine miseratione, sine ira, obstinatum clausumque vidit, nequo adfectu perrumperetur. relatus domum, tamquam defensionem in posterum meditaretur, pauca conscribit obsignatque et liberto tradit; tum solita curando corpori exsequitur. dein multam post noctem egressa cubiculo uxore operiri fores iussit et coepta luce perfosso iugulo, iacente humi gladio, repertus est.

16. Audire memini ex senioribus visum saepius inter manus Pisonis libellum, quem ipse non vulgaverit; sed amicos eius dictitavisse, litteras Tiberii et mandata in Germanicum contineri ac destinatum promere apud patres principemque arguere, ni elusus a Seiano per vana promissa foret; nec illum sponte extinctum verum inmisso percussore. quorum neutrum adseveraverim: neque tamen occulere debui narratum ab iis qui

10 nostram ad iuventam duraverunt. Caesar flexo
in maestitiam ore (suam invidiam tali morte quae-
sitam) M. Pisonem vocat in senatum crebrisque
interrogationibus exquirat qualem Piso diem su-
premi noctemque exegisset. atque illo plera-
15 que sapienter, quaedam inconsultius respondente
recitat codicillos a Pisone in hunc ferme modum
compositos: ,conspiratione inimicorum et invidia
falsi criminis oppressus, quatenus veritati et inno-
centiae nusquam locus, deos immortales testor
20 vixisse, Caesar, cum fide adversum te neque alia
in matrem tuam pietate vosque oro liberis con-
sulatis, ex quibus Cn. Piso qualicumque fortunae
meae non adiunctus, cum omne hoc tempus in
urbe egerit, M. Piso repetere Suriam dehortatus
25 est. atque utinam ego potius filio iuveni quam
ille patri seni cessisset. eo impensius precor ne
pravitatis poenas innoxius luat. per quinque et
quadraginta annorum obsequium, per collegium
consulatus quondam divo Augusto parenti tuo
30 probatus et tibi amicus nec quicquam post haec
rogaturus salutem infelicis filii rogo.‘ de Plancina
nihil addidit.

17. Post quae Tiberius adolescentem crimine
civilis belli purgavit, patris quippe iussa nec po-
tuisse filium detrectare, simul nobilitatem domus,
etiam ipsius quoquo modo meriti gravem casum
5 miseratus. pro Plancina cum pudore et flagitio
disseruit, matris preces obtendens, in quam op-
timi cuiusque secreti questus magis ardescebant.

id ergo fas aviae, interfetricem nepotis adspicere adloqui eripere senatui. quod pro omnibus civibus leges obtineant, uni Germanico non contigisse.¹⁰ Vitellii et Veranii voce defletum Caesarem, ab imperatore et Augusta defensam Plancinam. proinde venena et artes tam feliciter expertas verteret in Agrippinam, in liberos eius egregiamque aviam ac patrum sanguine miserrimae domus exsa-¹⁵ tiaret. biduum super hac imagine cognitionis absumptum urgente Tiberio liberos Pisonis matrem uti tuerentur. et cum accusatores ac testes certatim perorarent respondente nullo, miseratio quam invidia augebatur. primus sententiam ro-²⁰ gatus Aurelius Cotta consul (nam referente Caesare magistratus eo etiam munere fungebantur) nomen Pisonis eradendum fastis censuit, partem bonorum publicandam, pars ut Cn. Pisoni filio concederetur isque praenomen mutaret; M. Piso²⁵ exuta dignitate et accepto quinquagiens sestertio in decem annos relegaretur, concessa Plancinae incolumitate ob preces Augustae.

18. Multa ex sententia mitigata sunt a principe: ne nomen Pisonis fastis excideretur, quando M. Antonii, qui bellum patriae fecisset, Iuli Antonii, qui domum Augusti violasset, manerent. et M. Pisonem ignominiae exemit concessitque⁵ paterna bona, satis firmus, ut saepe memoravi, adversum pecuniam et tum pudore absolutae Plancinae placabilior. atque idem, cum Valerius Messalinus signum aureum in aede Martis Ultoris, Cae-

10 cina Severus aram statuendam censuissent, prohibuit externas victorias sacrari dictitans, domestica mala tristitia operienda. addiderat Messalinus Tiberio et Augustae et Antoniae et Agrippinae Drusoque ob vindictam Germanici grates
15 agendas omiseratque Claudii mentionem. et Messalinum quidem L. Asprenas senatu coram percontatus est an prudens praeterisset: ac tum demum nomen Claudii adscriptum. mihi, quanto plura recentium seu veterum revolve, tanto magis
20 ludibria rerum mortalium cunctis in negotiis obversantur. quippe fama spe veneratione potius omnes destinabantur imperio quam quem futurum principem fortuna in occulto tenebat.

19. Paucis post diebus Caesar auctor senatui Vitellio atque Veranio et Servaeo sacerdotia tribuendi: Fulcinio suffragium ad honores pollicitus monuit ne facundiam violentia praecipitaret. is
5 finis in ulciscenda Germanici morte, non modo apud illos homines qui tum agebant, etiam secutis temporibus vario rumore iactata. adeo maxima quaeque ambigua sunt, dum alii quoquo modo audita pro conpertis habent, alii vera in
10 contrarium vertunt et gliscit utrumque posteritate. at Drusus urbe egressus repetendis auspiciis mox ovans introiit. paucosque post dies Vipsania mater eius excessit, una omnium Agrippae liberorum miti obitu. nam ceteros mani-
15 festum ferro vel creditum est veneno aut fame extinctos.

20. Eodem anno Tacfarinas, quem pulsum a Camillo memoravi, bellum in Africa renovat vagis primum populationibus et ob pernicitatem inultis, dein vicos exscindere, trahere graves praedas; postremo haud procul Pagyda flumine⁵ cohortem Romanam circumscedit. praeerat castello Decrius impiger manu, exercitus militia et illam obsidionem flagitii ratus. is cohortatus milites ut copiam pugnae in aperto facerent aciem pro castris instruit. primoque impetu pulsa cohorte¹⁰ promptus inter tela occursat fugientibus, increpat signiferos quod inconditis aut desertoribus miles Romanus terga daret; simul excepta vulnera et quamquam transfosso oculo adversum os intendit neque proelium omisit, donec desertus caderet.¹⁵

21. Quae postquam L. Apronio (nam Camillo successerat) comperta, magis dedecore suorum quam gloria hostis anxius, raro ea tempestate et e vetere memoria facinore decumum quemque ignominiosae cohortis sorte ductos fusti necat.⁵ tantumque severitate profectum, ut vexillum veteranorum, non amplius quam quingenti numero, easdem Tacfarinatis copias praesidium cui Thala nomen adgressas fuderint. quo proelio Rufus Helvius gregarius miles servati civis decus¹⁰ rettulit donatusque est ab Apronio torquibus et hasta. Caesar addidit civicam coronam, quod non eam quoque Apronius iure proconsulis tribuisset questus magis quam offensus. sed Tacfarinas percussis Numidis et obsidia aspernantibus spargit¹⁵

bellum, ubi instaretur, cedens ac rursum in terga remeans. et dum ea ratio barbaro fuit, inritum fessumque Romanum impune ludificabatur: postquam deflexit ad maritimos locos (inligatus praeda²⁰ stativis castris adhaerebat), missu patris Apronius Caesianus cum equite et cohortibus auxiliariis, quis velocissimos legionum addiderat, prosperam adversum Numidas pugnam facit pellitque in deserta.

25. Relatum dein de moderanda Papia Pop-paea, quam senior Augustus post Iulias rogationes incitandis caelibum poenis et augendo aerario sanxerat. nam multitudo periclitantium⁵ gliscebatur, cum omnis domus delatorum interpretationibus subverteretur utque antehac flagitiis, ita tunc legibus laborabatur. ea res admonet ut de principiis iuris, et quibus modis ad hanc multitudinem infinitam ac varietatem legum perventum¹⁰ sit, altius disseram.

26. Vetustissimi mortalium, nulla adhuc mala libidine, sine probro scelere eoque sine poena aut coercionibus agebant. neque praemiis opus erat, cum honesta suoapte ingenio peterentur; et⁵ ubi nihil contra morem cuperent, nihil per metum vetabantur. at postquam exui aequalitas et pro modestia ac pudore ambitio et vis incedebat, provenere dominationes multosque apud populos aeternum mansere. quidam statim aut postquam¹⁰ regum pertaesum leges maluerunt, primo rudibus hominum animis simplices; maximeque fama cele-

bravit Cretensium, quas Minos, Spartanorum, quas Lycurgus, ac mox Atheniensibus quaesitiores iam et plures Solo perscripsit. nobis Romulus, ut libitum, imperitaverat: dein Numa religionibus¹⁵ et divino iure populum devinxit repertaque quaedam a Tullo et Anco. sed praecipuus Servius Tullius sanctorum legum fuit, quis etiam reges obtemperarent.

27. Pulso Tarquinio adversum patrum factiones multa populus paravit tuendae libertatis et firmandae concordiae; creatique decemviri et accitis quae usquam egregia compositae duodecim tabulae, finis aequi iuris. nam secutae leges⁵ etsi aliquando in maleficos ex delicto, saepius tamen dissensione ordinum et apiscendi inlicitos honores aut pellendi claros viros aliaque ob prava per vim latae sunt. hinc Gracchi et Saturnini turbatores plebis, nec minor largitor nomine senatus¹⁰ Drusus; corrupti spe aut inlusi per intercessionem socii. ac ne bello quidem Italico, mox civili omissum quin multa et diversa sciscerentur, donec L. Sulla dictator abolitis vel conversis prioribus cum plura addidisset, otium haud in¹⁵ longum paravit, statim turbidis Lepidi rogationibus neque multo post tribunis reddita licentia quoquo vellent populum agitandi. iamque non modo in commune, sed in singulos homines latae quaestiones, et corruptissima re publica plurimae leges.²⁰

28. Tum Cn. Pompeius tertium consul corrigendis moribus delectus, set gravior remediis

suarumque legum auctor idem ac subversor, quae
armis tuebatur armis amisit. exim continua per
5 viginti annos discordia, non mos, non ius; de-
terrима quaeque inpune ac multa honesta exitio.
sexto demum consulatu Caesar Augustus, po-
tentiae securus, quae triumviratu iusserat abo-
levit deditque iura, quis pace et principe ute-
10 remur. acriora ex eo vincla, inditi custodes et
lege Papia Poppaea praemiis inducti, ut, si a
privilegiis parentum cessaretur, velut parens om-
nium populus vacantia teneret. sed altius pene-
trabant urbemque et Italiam et quod usquam
15 civium corripuerant multorumque excisi status.
et terror omnibus intentabatur, ni Tiberius sta-
tuendo remedio quinque consularium, quinque
e praetoriis, totidem e cetero senatu sorte du-
xisset, apud quos exsoluti plerique legis nexus
20 modicum in praesens levamentum.

29. Per idem tempus Neronem e liberis Ger-
manici, iam ingressum iuventam, commendavit
patribus, utque munere capessendi vigintiviratus
solveretur et quinquennio maturius quam per
5 leges quaesturam peteret, non sine inrisu audien-
tium postulavit. praetendebat sibi atque fratri
decreta eadem petente Augusto. sed neque tum
fuisse dubitaverim qui eius modi preces occulti
inluderent: ac tamen initia fastigii Caesaribus
10 erant magisque in oculis vetus mos et privignis.
cum vitrico levior necessitudo quam avo ad-
versum nepotem. additur pontificatus et quo pri-

mum die forum ingressus est congiarium plebi admodum laetae, quod Germanici stirpem iam puberem aspiciebat. auctum dehinc gaudium nup-¹⁵ tiis Neronis et Iuliae Drusi filiae. utque haec secundo rumore, ita adversis animis acceptum quod filio Claudii socer Seianus destinaretur: polluisse nobilitatem familiae suspectumque iam nimiae spei Seianum ultra extulisse.²⁰

30. Fine anni concessere vita insignes viri L. Volusius et Sallustius Crispus. Volusio vetus familia neque tamen praeturam egressa: ipse consulatum intulit, censoria etiam potestate legendis equitum decuriis functus opumque, quis domus⁵ illa inmensum vixit, primus adcumulator. Crispum equestri ortum loco C. Sallustius, rerum Romanarum florentissimus auctor, sororis nepotem in nomen adscivit. atque ille, quamquam prompto ad capessendos honores aditu, Maecenatem aemu-¹⁰ latus sine dignitate senatoria multos triumphalium consulariumque potentia antecit, diversus a veterum instituto per cultum et munditias copiaque et affluentia luxu propior. suberat tamen vigor animi ingentibus negotiis par, eo acrior, quo somnum¹⁵ et inertiam magis ostentabat. igitur incolumi Maecenate proximus, mox praecipuus cui secreta imperatorum inniterentur et interficiendi Postumi Agrippae conscius, aetate provecta speciem magis in amicitia principis quam vim tenuit. idque²⁰ et Maecenati acciderat, fato potentiae raro sempiternae, an satias capit aut illos, cum omnia

tribuerunt, aut hos, cum iam nihil reliquum est quod cupiant.

31. Sequitur Tiberi quartus, Drusi secundus consulatus, patris atque filii collegio insignis. anni principio Tiberius quasi firmandae veletudini in Campaniam concessit, longam et continuam
5 absentiam paulatim meditans, sive ut amoto patre Drusus munia consulatus solus impleret. ac forte parva res magnum ad certamen progressa prae-
buit iuveni materiem apiscendi favoris. Domitius Corbulo praetura functus de L. Sulla nobili iuvene
10 questus est apud senatum, quod sibi inter spec-
tacula gladiatorum loco non decessisset. pro Corbulone aetas, patrius mos, studia seniorum: contra Mamercus Scaurus et L. Arruntius alique
Sullae propinqui nitebantur. certabantque ora-
15 tionibus et memorabantur exempla maiorum, qui iuventutis inreverentiam gravibus decretis nota-
vissent, donec Drusus apta temperandis animis disseruit; et satisfactum Corbuloni per Mamercum,
qui patruus simul ac vitricus Sullae et oratorum
20 ea aetate uberrimus. idem Corbulo plurima per Italiam itinera fraude mancipum et incuria magistratuum interrupta et inpervia clamitando ex-
secutionem negotii libens suscepit; quod haud perinde publice usui habitum quam exitiosum
25 multis, quorum in pecuniam atque famam damna-
tionibus et hasta saeviebat.

32. Neque multo post missis ad senatum literis Tiberius motam rursum Africam incursu

Tacfarinatis docuit iudicioque patrum deligendum pro consule gnarum militiae, corpore validum et bello suffecturum. quod initium Sex. Pompeius⁵ agitandi adversus Marcum Lepidum odii nactus, ut socordem, inopem et maioribus dedecorum eoque etiam Asiae sorte depellendum incusavit, adverso senatu, qui Lepidum mitem magis quam ignavum, paternas angustias et nobilitatem sine¹⁰ probro actam honori quam ignominiae habendam ducebat. igitur missus in Asiam et de Africa decretum ut Caesar legeret cui mandanda foret.

33. Inter quae Severus Caecina censuit ne quem magistratum, cui provincia obvenisset, uxor comitaretur, multum ante repetito concordem sibi coniugem, seque quae in publicum statueret domi servavisse cohibita intra Italiam, quamquam ipse⁵ pluris per provincias quadraginta stipendia explevisset. haud enim frustra placitum olim ne feminae in socios aut gentes externas traherentur: inesse mulierum comitatu quae pacem luxu, bellum formidine morentur et Romanum agmen¹⁰ ad similitudinem barbari incessus convertant. non inbecillum tantum et inparem laboribus sexum, sed si licentia adsit, saevum, ambitiosum, potestatis avidum; incedere inter milites, habere ad manum centuriones; praesedissee nuper feminam¹⁵ exercitio cohortium, decursu legionum. cogitarent ipsi quotiens repetundarum aliqui arguerentur, plura uxoribus obiectari; his statim adhaerescere deterrimum quemque provincialium, ab his ne-

20 gotia suscipi, transigi; duorum egressus coli, duo praetoria, pervicacibus magis et inpotentibus mulierum iussis, quae Oppiis quondam aliisque legibus constrictae, nunc vinclis exsolutis domos fora, iam et exercitus regerent.

34. Paucorum haec adsensu audita: plures obturbabant, neque relatum de negotio neque Caecinam dignum tantae rei censorem. mox Valerius Messalinus, cui parens Messalla ineratque
5 imago paternae facundiae, respondit multa duritia e vetere in melius et laetius mutata; neque enim, ut olim, obsideri urbem bellis aut provincias hostilis. et pauca feminarum necessitatibus concedi, quae ne coniugum quidem pe-
10 nates, adeo socios non onerent; cetera promiscua cum marito, nec ullum pacis impedimentum. bella plane accinctis obeunda: sed revertentibus post laborem quod honestius quam uxorium levamentum? at quasdam in ambitionem aut avari-
15 tiam prolapsas. quid? ipsorum magistratuum nonne plerosque variis libidinibus obnoxios? non tamen ideo neminem in provinciam mitti. corruptos saepe pravitatibus uxorum maritos: num ergo omnis caelibes integros? placuisse quondam
20 Oppias leges sic temporibus rei publicae postulantibus: remissum aliquid postea et mitigatum, quia expedierit. frustra nostram ignaviam alia ad vocabula transferri; nam viri culpam, si femina modum excedat. porro ob unius aut alterius
25 inbecillum animum male eripi maritis consortia

rerum secundarum adversarumque. addidit pauca Drusus de matrimonio suo; nam principibus ad-eunda saepius longinqua imperii. quotiens divum Augustum in occidentem atque orientem meavisse comite Livia! se quoque in Illyricum profectum³⁰ et, si ita conducat, alias ad gentes iturum, haud semper aequo animo, si ab uxore carissima et tot communium liberorum parente divelleretur. sic Caecinae sententia elusa.

35. Proximo senatus die Tiberius per litteras, castigatis oblique patribus quod cuncta curarum ad principem reicerent, M'. Lepidum et Iunium Blaesum nominavit, ex quis pro consule Africae legeretur. tum audita amborum verba, intentius⁵ excusante se Lepido, cum valetudinem corporis, aetatem liberum, nubilem filiam obtenderet intellegereturque etiam quod silebat, avunculum esse Seiani Blaesum atque eo praevalidum. respondit Blaesus specie recusantis, sed neque eadem¹⁰ adseveratione et consensu adulantium adiutus.

36. Exim promptum quod multorum intimis questibus tegebatur. incedebat enim deterrimo cuique licentia impune probra et invidiam in bonos excitandi arrepta imagine Caesaris; libertique etiam ac servi patrono vel domino, cum voces,⁵ cum manus intentarent, ultro metuebantur. igitur C. Cestius senator disseruit principes quidem instar deorum esse, sed neque a dis nisi iustas supplicum preces audiri neque quemquam in Capitolium aliave urbis templa perfugere, ut eo sub-¹⁰

sidio ad flagitia utatur. abolitas leges et funditus versas, ubi in foro, in limine curiae ab Annia Rufilla, quam fraudis sub iudice damnavisset, probra sibi et minae intendantur neque ipse audeat ius experiri ob effigiem imperatoris oppositam. haud dissimilia alii et quidam atrociora circumstrepebant precabanturque Drusum daret ultionis exemplum, donec accitam convictamque attineri publica custodia iussit.

37. Et Considius Aequus et Caelius Cursor equites Romani, quod fictis maiestatis criminibus Magium Caecilianum praetorem petivissent, auctore principe ac decreto senatus puniti. utrumque in laudem Drusi trahebatur: ab eo in urbe, inter coetus et sermones hominum obversante secreta patris mitigari. neque luxus in iuvene adeo displicebat: huc potius intenderet, diem deambulationibus, noctem conviviis traheret quam solus et nullis voluptatibus avocatus maestam vigilantiam et malas curas exerceret.

38. Non enim Tiberius, non accusatores fatiscabant. et Ancharius Priscus Caesium Cordum pro consule Cretae postulaverat repetundis addito maiestatis crimine, quod tum omnium accusationum complementum. Caesar Antistium Veterem e primoribus Macedoniae, absolutum adulterii, increpitis iudicibus ad dicendam maiestatis causam retraxit ut turbidum et Rhescuporidis consiliis permixtum, qua tempestate Cotye interfecto bellum adversus nos voverat. igitur aqua et

igni interdictum reo adpositumque ut teneretur insula neque Macedoniae neque Thraeciae opportuna. nam Thraecia diviso imperio in Rhoemetalcen et liberos Cotyis, quis ob infantiam tutor Trebellienus Rufus, insolentia nostri discors agebat neque minus Rhoemetalcen quam Trebellienum incusans popularium iniurias inultas sinere. Coelaetae Odrusaeque et Dii, validae nationes, arma cepere ducibus diversis et paribus inter se per ignobilitatem; quae causa ne in bellum atrox coalescerent. pars turbant praesentia, alii montem Haemum transgrediuntur, ut remotos populos concirent; plurimi ac maxime compositi regem urbemque Philippopolim, a Macedone Philippo sic dictam, circumsidunt.

25

39. Quae ubi cognita P. Vellaeo (is proximum exercitum praesidebat), alarios equites ac levis cohortium mittit in eos qui praedabundi aut adsumendis auxiliis vagabantur, ipse robur pedatum ad exsolvendum obsidium ducit. simulque cuncta prospere acta caesis populatoribus et dissensione orta apud obsidentes regisque opportuna eruptione et adventu legionis. neque aciem aut proelium dici decuerit, in quo semermi ac palantes trucidati sine nostro sanguine.

10

40. Eodem anno Galliarum civitates ob magnitudinem aeris alieni rebellionem coeptavere, cuius exstimulator acerrimus inter Treveros Iulius Florus, apud Aeduos Iulius Sacrovir. nobilitas ambobus et maiorum bona facta eoque Romanae

civitas olim data, cum id rarum nec nisi virtuti pretium esset. ii secretis colloquiis, ferocissimo quoque adsumpto aut quibus ob egestatem ac metum ex flagitiis maxima peccandi necessitudo, 10 componunt Florus Belgas, Sacrovir propiores Gallos concire. igitur per conciliabula et coetus seditiosa disserebant de continuatione tributorum, gravitate faenoris, saevitia ac superbia praesidentium; et discordare militem audito Germanici 15 exitio. egregium resumendae libertati tempus, si ipsi florentes, quam inops Italia, quam inbellis urbana plebes, nihil validum in exercitibus nisi quod externum, cogitarent.

41. Haud ferme ulla civitas intacta seminibus eius motus fuit: sed erupere primi Andecavi ac Turoni. quorum Andecavos Acilius Aviola legatus excita cohorte, quae Lugduni praesidium agi- 5 tabat, coercuit. Turoni legionario milite, quem Visellius Varro inferioris Germaniae legatus miserat oppressi eodem Aviola duce et quibusdam Galliarum primoribus, qui tulere auxilium, quo dissimularent defectionem magisque in tempore 10 efferrent. spectatus et Sacrovir intecto capite pugnam pro Romanis ciens ostentandae, ut ferebat, virtutis: sed captivi, ne incesseretur telis, agnoscendum se praebuisse arguebant. consultus Tiberius aspernatus est indicium aluitque dubi- 15 tatione bellum.

42. Interim Florus insistere destinatis, pelli- cere alam equitum, quae conscripta e Treveris

militia disciplinaque nostra habebatur, ut caesis negotiatoribus Romanis bellum inciperet; paucique equitum corrupti, plures in officio mansere. 5 aliud vulgus obaeratorum aut clientium arma cepit; petebantque saltus quibus nomen Arduenna, cum legiones utroque ab exercitu, quas Visellius et C. Silius adversis itineribus obiecerant, arcuerunt. praemissusque cum delecta manu Iulius 10 Indus e civitate eadem, discors Floro et navandae operae avidior, inconditam multitudinem disiecit. Florus incertis latebris victores frustratus, postremo visis militibus qui effugia insederant, sua manu cecidit. isque Treverici tumultus 15 finis.

43. Apud Aeduos maior moles exorta, quanto civitas opulentior et comprimendi procul praesidium. Augustodunum caput gentis armatis cohortibus Sacrovir occupaverat, nobilissimam ut Galliarum subolem liberalibus studiis operatam et 5 pignore parentes propinquosque adiungeret; simul arma occulte fabricata iuventuti dispertit. quadraginta milia fuere, quinta sui parte legionariis armis, ceteri cum venabulis et cultris quaeque alia venantibus tela. adduntur e servitiis gladiatorum 10 destinati, quibus more gentico continuum ferri tegimen: cruppellarios vocant, inferendis ictibus inhabiles, accipiendis impenetrabiles. augebantur eae copiae vicinarum civitatum ut nondum aperta consensione, ita viritim promptis studiis et cer- 15 tamine ducum Romanorum, quos inter ambige-

batur utroque bellum sibi poscente. mox Varro invalidus senecta vigenti Silio concessit.

44. At Romae non Treveros modo et Aeduos sed quattuor et sexaginta Galliarum civitates descivisse, adsumptos in societatem Germanos, dubias Hispanias, cuncta, ut mos famae, in maius
5 credita. optumus quisque rei publicae cura mae-
rebat: multi odio praesentium et cupidine mutationis summis quoque periculis laetabantur increpabantque Tiberium, quod in tanto rerum motu libellis accusatorum insumeret operam. an Sa-
10 crovirum maiestatis crimine reum in senatu fore? extitisse tandem viros, qui cruentas epistulas armis cohiberent. miseram pacem vel bello bene mutari. tanto inpensius in securitatem compositus neque loco neque vultu mutato sed ut solitum per
15 illos dies egit, altitudine animi, an conpererat modica esse et vulgatis leviora.

45. Interim Silius cum legionibus duabus incedens, praemissa auxiliari manu vastat Sequanorum pagos, qui finium extremi et Aeduis termini sociique in armis erant. mox Augusto-
5 dunum petit propero agmine, certantibus inter se signiferis, fremente etiam gregario milite, ne suetam requiem, ne spatia noctium opperiretur: viderent modo adversos et aspicerentur; id satis ad victoriam. duodecimum apud lapidem Sacrovir
10 copiaeque patentibus locis apparuere. in fronte statuerat ferratos, in cornibus cohortes, a tergo semermos. ipse inter primores equo insigni adire,

memorare veteres Gallorum glorias quaeque Romanis adversa intulissent; quam decora victoribus libertas, quanto intolerantior servitus iterum ¹⁵ victis.

46. Non diu haec nec apud laetos: etenim propinquabat legionum acies inconditque ac militiae nescii oppidani neque oculis neque auribus satis competebant. contra Silius, etsi praesumpta spes hortandi causas exemerat, clamitabat tamen ⁵ pudendum ipsis quod Germaniarum victores adversum Gallos tamquam in hostem ducerentur. una nuper cohors rebellem Turonum, una ala Treverum, paucae huius ipsius exercitus turmae profligavere Sequanos. quanto pecunia dites et ¹⁰ voluptatibus opulentos, tanto magis inbelles Aeduos evincite et fugientibus consulite. ingens ad ea clamor; et circumfudit eques frontemque pedites invasere; nec cunctatum apud latera. paulum morae attulere ferrati restantibus lam- ¹⁵ minis adversum pila et gladios; set miles correptis securibus et dolabris, ut si murum perrumperet, caedere tegmina et corpora; quidam tridibus aut furcis inertem molem prosternere iacentesque nullo ad resurgendum nisu quasi exanimis ²⁰ linquebantur. Sacrovir primo Augustodunum, dein metu deditionis in villam propinquam cum fidissimis pergit. illic sua manu, reliqui mutuis ictibus occidere: incensa super villa cremavit.

47. Tum demum Tiberius ortum patratumque bellum senatu scripsit; neque dempsit aut addidit

vero, sed fide ac virtute legatos, se consiliis super-
fuisse. simul causas, cur non ipse, non Drusus
5 profecti, adiunxit magnitudinem imperii extollens:
neque decorum principibus, si una alterave civitas
turbet, omissam urbem, unde in omnia regimen.
nunc quia non metu ducatur, iturum, ut praesen-
tia spectaret componeretque. decrevere patres
10 vota pro reditu eius supplicationesque et alia.
solus Dolabella Cornelius, dum anteire ceteros
parat, absurdam in adulationem progressus cen-
suit ut ovans e Campania urbem introiret. igitur
secutae Caesaris litterae, quibus se non tam va-
15 cum gloria praedicabat, ut post ferocissimas gen-
tes perdomitas, tot receptos in iuventa aut spre-
tos triumphos iam senior peregrinationis subur-
banae inane praemium peteret.

48. Sub idem tempus ut mors Sulpicii Qui-
rini publicis exsequiis frequentaretur petivit. nihil
ad veterem et patriciam Sulpiciorum familiam Qui-
rinus pertinuit ortus apud municipium Lanuvium:
5 sed impiger militiae et acribus ministeriis con-
sulatum sub divo Augusto, mox expugnatis per
Ciliciam Homonadensium castellis insignia trium-
phi adeptus datusque rector Gaio Caesari Arme-
niam optinenti Tiberium quoque Rhodi agentem
10 coluerat. quod tunc patefecit laudatis in se of-
ficiis et incusato M. Lollio, quem auctorem Gaio
Caesari pravitatis et discordiarum arguebat. sed
ceteris haud laeta memoria Quirini erat ob sor-
didam et praepotentem senectam.

49. Fine anni Clutorium Priscum equitem Romanum post celebre carmen, quo Germanici suprema defleverat, pecunia donatum a Caesare corripuit delator obiectans aegro Druso composuisse quod, si extinctus foret, maiore praemio⁵ vulgaretur. id Clutorius in domo P. Petronii, socru eius Vitellia coram multisque inlustribus feminis, per vaniloquentiam iecerat. ut delator extitit, reliquis ad dicendum testimonium exteritis sola Vitellia nihil se audivisse adseveravit.¹⁰ sed arguentibus ad perniciem plus fidei fuit sententiaque Haterii Agrippae consulis designati indictum reo ultimum supplicium.

50. Contra M'. Lepidus in hunc modum exorsus est: ,si, patres conscripti, unum id spectamus, quam nefaria voce Clutorius Priscus mentem suam et aures hominum polluerit, neque carcer neque laqueus, ne serviles quidem cruciatus in⁵ eum suffecerint. sin flagitia et facinora sine modo, suppliciis ac remediis principis moderatio maiorumque et vestra exempla temperant et vana a scelestis, dicta a maleficiis differunt, est locus sententiae, per quam neque huic delictum impune¹⁰ sit et nos clementiae simul ac severitatis non paeniteat. saepe audiavi principem conquerentem, siquis sumpta morte misericordiam praevenisset. vita Clutorii in integro, qui neque servatus in periculum rei publicae neque interfectus in exem-¹⁵ plum ibit. studia illi, ut plena vaecordiae, ita inania et fluxa; nec quicquam grave ac serium

ex eo metuas, qui suorum ipse flagitiorum proditor non virorum animis sed muliercularum ad-
20 repit. cedat tamen urbe et bonis amissis aqua et igni arceatur: quod perinde censeo ac si lege maiestatis teneretur.'

51. Solus Lepido Rubellius Blandus e consularibus adsensit: ceteri sententiam Agrippae secuti ductusque in carcerem Priscus ac statim exanimatus. id Tiberius solitis sibi ambagibus
5 apud senatum incusavit, cum extolleret pietatem quamvis modicas principis iniurias acriter ulciscientium, deprecaretur tam praecipitis verborum poenas; laudaret Lepidum neque Agrippam argueret. igitur factum senatus consultum, ne decreta patrem tertium ante diem ad aerarium de-
10 ferrentur idque vitae spatium damnatis prorogaretur. sed non senatui libertas ad paenitendum erat neque Tiberius interiectu temporis mitigabatur.

52. C. Sulpicius D. Haterius consules sequuntur; inturbidus externis rebus annus, domi suspecta severitate adversum luxum, qui inmensum proruperat ad cuncta quis pecunia prodigitur. sed
5 alia sumptuum, quamvis graviora, dissimulatis plerumque pretiis occultabantur; ventris et gaeae paratus adsiduis sermonibus vulgati fecerant curam, ne princeps antiquae parsimoniae durius adverteret. nam incipiente C. Bibulo aediles dis-
10 seruerant sperni sumptuariam legem vetitaque utensilium pretia augeri in dies nec mediocribus remedis uti posse. et consulti patres integrum

id negotium ad principem distulerant. sed Tiberius pensitato an coerceri tam profusae cupidines possent, num coercitio plus damni in rem¹⁵ publicam ferret quam indecorum adtrectare quod non obtineret vel retentum ignominiam et infamiam virorum inlustrium posceret, postremo literas ad senatum composuit, quarum sententia in hunc modum:

20

53. ,Ceteris forsitan in rebus, patres conscripti, magis expediat me coram interrogari et dicere quid e re publica censeam: in hac relatione subtrahi oculos melius, ne denotantibus vobis ora ac metum singulorum, qui pudendi⁵ luxus arguerentur, ipse etiam viderem ac velut deprenderem. quod si mecum ante viri strenui, aediles, consilium habuissent, nescio an suasurus fuerim omittere potius praevalida et adulta vitia quam hoc adsequi, ut palam fieret quibus flagitiis¹⁰ impares essemus. sed illi quidem officio functi, ut magistratus munia implere velim: mihi autem neque honestum silere neque proloqui expeditum, quia non aedilis aut praetoris aut consulis partis sustineo. maius aliquid et excelsius a principe¹⁵ postulatur: et cum recte factorum sibi quisque gratiam trahant, unius invidia ab omnibus peccatur. quid enim primum prohibere et priscum ad morem recidere adgrediar? villarumne infinita spatia? familiarum numerum et nationes?²⁰ argenti et auri pondus? aeris tabularumque miracula? promiscas viris et feminis vestes atque

illa feminarum propria, quis lapidum causa pecuniae nostrae ad externas aut hostilis gentes
25 transferuntur?

54. Nec ignoro in conviviis et circulis incursari ista et modum posci: set si quis legem sanciat, poenas indicat, idem illi civitatem verti, splendidissimo cuique exitium parari, neminem
5 criminis expertem clamitabunt. atqui ne corporis quidem morbos veteres et diu auctos nisi per dura et aspera coerceas: corruptus simul et corruptor, aeger et flagrans animus haud levioribus remediis restinguendus quam libidinibus ardescit.
10 tot a maioribus repertae leges, tot quas divus Augustus tulit, illae oblivione, hae, quod flagitiosius, contemptu abolitae securiorem luxum fecere. nam si velis quod nondum vetitum, timeas ne vetere: at si prohibita impune transcenderis,
15 neque metus ultra neque pudor. cur ergo olim parsimonia pollebat? quia sibi quisque moderabatur, quia unius urbis cives eramus; ne irritamenta quidem eadem intra Italiam dominantibus. externis victoriis aliena, civilibus etiam nostra
20 consumere didicimus. quantulum istud de quo aediles admonent! quam, si cetera respicias, in levi habendum! at hercule nemo refert, quod Italia externae opis indiget, quod vita populi Romani per incerta maris et tempestatum cotidie
25 volvitur. ac nisi provinciarum copiae et dominis et servitiis et agris subvenerint, nostra nos scilicet nemora nostraeque villae tuebuntur. hanc,

patres conscripti, curam sustinet princeps; haec omissa funditus rem publicam trahet. reliquis intra animum medendum: nos pudor, pauperes³⁰ necessitas, divites satias in melius mutet. aut si quis ex magistratibus tantam industriam ac severitatem pollicetur, ut ire obviam queat, hunc ego et laudo et exonerari laborum partem fateor: sin accusare vitia volunt, dein, cum gloriam reiss³⁵ adepti, simultates faciunt ac mihi relinquunt, credite, patres conscripti, me quoque non offensionum avidum: quas cum graves et plerumque iniquas pro re publica suscipiam, inanes et inritas neque mihi aut vobis usui futuras iure deprecor.⁴⁰

55. Auditis Caesaris litteris remissa aedilibus talis cura; luxusque mensae a fine Actiaci belli ad ea arma, quis Servius Galba rerum potitus, per annos centum profusis sumptibus exerciti paulatim exolvere. causas eius mutationis quae⁵ rere libet. dites olim familiae nobilium aut claritudine insignes studio magnificentiae prolabantur. nam etiam tum plebem socios regna colere et coli licitum; ut quisque opibus domo paratu speciosus, populi Romani nomen et¹⁰ clientela inlustrior habebatur. postquam caedibus saevitum et magnitudo famae exitio erat, ad sapientiora convertere. simul novi homines e municipiis et coloniis atque etiam provinciis in senatum crebro adsumpti domesticam parsimoniam¹⁵ intulerunt et, quamquam fortuna vel industria plerique pecuniosam ad senectam pervenirent,

mansit tamen prior animus. sed praecipuus ad-
stricti moris auctor Vespasianus fuit, antiquo ipse
20 cultu victuque. obsequium inde in principem et
aemulandi amor validior quam poena ex legibus
et metus. nisi forte rebus cunctis inest quidam
velut orbis, ut quem ad modum temporum vices
ita morum vertantur; nec omnia apud priores
25 meliora, sed nostra quoque aetas multa laudis
et artium imitanda posteris tulit. verum haec
nobis in animo res: certamina ex honesto maneant.

56. Tiberius fama moderationis parta, quod
ingruentis accusatores represserat, mittit litteras,
quis potestatem tribuniciam Druso petebat. id
summi fastigii vocabulum Augustus repperit, ne
5 regis aut dictatoris nomen adsumeret ac tamen
appellatione aliqua praemineret. Marcum deinde
Agrippam socium, quo defuncto Tiberium Ne-
ronem delegit, ne successor in incerto foret. sic
cohiberi pravas aliorum spes rebatur; simul mo-
10 destiae Neronis et suae magnitudini fidebat. quo
tunc exemplo Tiberius Drusum summae rei ad-
movit, cum incolumi Germanico integrum inter
duos iudicium tenuisset. sed principio litterarum
veneratus deos, ut consilia sua rei publicae pro-
15 sperarent, modica de moribus adolescentis neque
in falsum aucta rettulit. esse illi coniugem et
tres liberos eamque aetatem, qua ipse quondam
a divo Augusto ad capessendum hoc munus vo-
catus sit. neque nunc propere sed per octo annos
20 capto experimento, compressis seditionibus, com-

positis bellis, triumphalem et bis consulem noti laboris participem sumi.

57. Praeceperant animis orationem patres, quo quaesitior adulatio. nec tamen repertum nisi ut effigies principum, aras deum, templa et arcus aliaque solita censerent; M. Silanus ex contumelia consulatus honorem principibus petivit dixit-⁵ que pro sententia, ut publicis privatisve monumentis ad memoriam temporum non consulum nomina praescriberentur sed eorum qui tribuniciam potestatem gererent. at Q. Haterius cum eius diei senatus consulta aureis litteris figenda¹⁰ in curia censuisset, deridiculo fuit senex foedissimae adulationis tantum infamia usurus.

58. Inter quae provincia Africa Iunio Blaeso prorogata, Servius Maluginensis flamen Dialis ut Asiam sorte haberet postulavit frustra vulgatum dictitans non licere Dialibus egredi Italia neque aliud ius suum quam Martialium Quirinaliumque⁵ flaminum: porro, si hi duxissent provincias, cur Dialibus id vetitum? nulla de eo populi scita, non in libris caerimoniarum reperiri. saepe pontifices Dialia sacra fecisse, si flamen valetudine aut munere publico impediretur. quinque et septua-¹⁰ ginta annis post Cornelii Merulae caedem neminem suffectum, neque tamen cessavisse religiones. quod si per tot annos possit non creari nullo sacrorum damno, quanto facilius afuturum ad unius anni proconsulare imperium? privatis olim simultatibus¹⁵ effectum, ut a pontificibus maximis ire in pro-

vincias prohiberentur: nunc deum munere summum pontificum etiam summum hominum esse, non aemulationi, non odio aut privatis adfectionibus obnoxium.

59. Adversus quae cum augur Lentulus alii-
que varie dissererent, eo decursum est ut ponti-
ficis maximi sententiam opperirentur. Tiberius
dilata notione de iure flaminis decretas ob tri-
buniciam Drusi potestatem caerimonias temperavit
nominatim arguens insolentiam sententiae aure-
asque litteras contra patrium morem. recitatae
et Drusi epistolae quamquam ad modestiam fle-
xae pro superbissimis accipiuntur. huc decidisse
cuncta, ut ne iuvenis quidem tanto honore accepto
adiret urbis deos, ingrederetur senatum, auspicia
saltem gentile apud solum inciperet. bellantem
scilicet diverso terrarum distineri, litora et lacus
Campaniae cum maxime peragrantem. sic imbui
rectorem generis humani, id primum e paternis
consiliis discere. sane gravaretur aspectum ci-
vium senex imperator fessamque aetatem et actos
labores praetenderet: Druso quod nisi ex adro-
gantia impedimentum?

60. Sed Tiberius vim principatus sibi firmans
imaginem antiquitatis senatui praebebat postulata
provinciarum ad disquisitionem patrum mittendo.
crebrescebat enim Graecas per urbes licentia
atque impunitas asyla statuendi; conplebantur
templa pessimis servitiorum; eodem subsidio ob-
aerati adversum creditores suspectique capitalium

criminum receptabantur. nec ullum satis validum imperium coercendis seditiōibus populi flagitia hominum ut caerimonias deum protegentis. igitur¹⁰ placitum ut mitterent civitates iura atque legatos. et quaedam quod falso usurpaverant sponte omisere; multae vetustis superstitionibus aut meritis in populum Romanum fidebant. magnaue eius diei species, quo senatus maiorum beneficia, so-¹⁵ ciorum pacta, regum etiam qui ante vim Romanam valuerant decreta ipsorumque numinum religiones introspexit, libero, ut quondam, quid firmaret mutaretve.

61. Primi omnium Ephesii adiere memorantes non, ut vulgus crederet, Dianam atque Apollinem Delo genitos: esse apud se Cenchreum amnem, lucum Ortygiam, ubi Latonam edidisse ea numina deorumque monitu sacratum nemus. atque ipsum⁵ illic Apollinem post interfectos Cyclopas Iovis iram vitavisse. mox Liberum patrem, bello victorem, supplicibus Amazonum, quae aram insederant, ignovisse. auctam hinc concessu Herculis, cum Lydia poteretur, caerimoniam templo¹⁰ neque Persarum ditione deminutum ius; post Macedonas, dein nos servavisse.

62. Proximi hos Magnetes L. Scipionis et L. Sullae constitutis nitebantur, quorum ille Antiocho, hic Mithridate pulsus fidem atque virtutem Magnetum decoravere, uti Dianae Leucophrynae perfugium inviolabile foret. Aphrodisienses post-⁵ hac et Stratonicensēs dictatoris Caesaris ob ve-

tusta in patres merita et recens divi Augusti decretum adducere, laudati quod Parthorum in-
ruptionem nihil mutata in populum Romanum
10 constantia pertulissent: Aphrodisiensium civitas Veneris, Stratonicensium Iovis et Triviae religionem tuebantur. altius Hierocaesarienses exposuere, Persicam apud se Dianam, delubrum Cyro dicatum; et memorabantur Perpennae, Isau-
15 rici multaque alia imperatorum nomina, qui non modo templo sed duobus milibus passuum eandem sanctitatem tribuerant. exim Cyprii tribus de delubris, quorum vetustissimum Paphiae Veneri auctor Aerias, post filius eius Amathus Veneri
20 Amathusiae et Iovi Salaminio Teucer, Telamonis patris ira profugus, posuissent.

63. Auditaе aliarum quoque civitatum legationes. quorum copia fessi patres et quia studiis certabatur consulibus permisere, ut perspecto iure, et siqua iniquitas involveretur, rem integram rur-
5 sum ad senatum referrent. consules super eas civitates, quas memoravi, apud Pergamum Aesculapii conpertum asylum rettulerunt: ceteros obscuris ob vetustatem initiis niti. nam Zmyrnaeos oraculum Apollinis, cuius imperio Stratonicipi
10 Veneri templum dicaverint, Tenios eiusdem carmen referre, quo sacrare Neptuni effigiem aedemque iussi sint. propiora Sardianos: Alexandri victoris donum. neque minus Milesios Dareo niti: cultus numinum utrisque Dianam aut Apollinem
15 venerandi. petere et Cretenses simulacro divi

Augusti. factaque senatus consulta, quis multo cum honore modus tamen praescribatur, iussique ipsis in templis figere aera sacrandam ad memoriam, neu specie religionis in ambitionem delaberentur.

20

64. Sub idem tempus Augustae valetudo atrox necessitudinem principi fecit festinati in urbem reditus, sincera adhuc inter matrem filiumque concordia sive occultis odiis. neque enim multo ante, cum haud procul theatro Marcelli effigiem divo Augusto Iulia dicaret, Tiberi nomen suo postscripserat idque ille credebatur ut inferius maiestate principis gravi et dissimulata offensione abdidisse. set tum supplicia dis ludique magni ab senatu decernuntur, quos pontifices et 10 augures et quindecimviri septemviris simul et sodalibus Augustalibus ederent. censuerat L. Apronius ut fetiales quoque iis ludis praesiderent. contra dixit Caesar distincto sacerdotiorum iure et repetitis exemplis: neque enim umquam fe- 15 tialibus hoc maiestatis fuisse. ideo Augustales adiectos, quia proprium eius domus sacerdotium esset, pro qua vota persolverentur.

65. Exsequi sententias haud institui nisi insignes per honestum aut notabili dedecore, quod praecipuum munus annalium reor, ne virtutes sileantur utque pravis dictis factisque ex posteritate et infamia metus sit. ceterum tempora illa adeo infecta et adulatione sordida, ut non modo primores civitatis, quibus claritudo obsequiis pro-

tegenda, sed omnes consulares, magna pars qui praetura functi multique etiam pedarii senatores
10 certatim exsurgerent foedaque et nimia censerent. memoriae proditur Tiberium, quotiens curia egrederetur, Graecis verbis in hunc modum eloqui solitum „o homines ad servitutem paratos!“ scilicet etiam illum, qui libertatem publicam nollet,
15 tam proiectae servientium patientiae taedebat.

66. Paulatim dehinc ab indecoris ad infesta transgrediebantur. C. Silanum pro consule Asiae, repetundarum a sociis postulatum, Mamercus Scaurus e consularibus, Iunius Otho praetor,
5 Bruttedius Niger aedilis simul corripunt obiectantque violatum Augusti numen, spretam Tiberii maiestatem, Mamercus antiqua exempla iaciens, L. Cottam a Scipione Africano, Servium Galbam a Catone censorio, P. Rutilium a M. Scauro
10 accusatos. videlicet Scipio et Cato talia ulciscabantur aut ille Scaurus, quem proavum suum obprobrium maiorum infami opera dehonestabat. Othoni litterarium ludum exercere vetus ars fuit: mox Seiani potentia senator obscura initia impu-
15 dentibus ausis propellebat. Bruttedium artibus honestis copiosum et, si rectum iter pergeret, ad clarissima quaeque iturum festinatio extimulabat, dum aequalis, dein superiores, postremo suasmets ipse spes antire parat: quod multos
20 etiam bonos pessum dedit, qui spretis, quae tarda cum securitate, praematura vel cum exitio properant.

67. Auxere numerum accusatorum Gellius Publicola et M. Paconius, ille quaestor Silani, hic legatus. nec dubium habebatur saevitiae captarumque pecuniarum teneri reum: sed multa adgerebantur etiam insontibus periculosa, cum⁵ super tot senatores adversos facundissimis totius Asiae eoque ad accusandum delectis responderet solus et orandi nescius, proprio in metu, qui exercitam quoque eloquentiam debilitat, non temperante Tiberio quin premeret voce vultu, eo¹⁰ quod ipse creberrime interrogabat neque refellere aut eludere dabatur ac saepe etiam confitendum erat, ne frustra quaesivisset. servos quoque Silani, ut tormentis interrogarentur, actor publicus mancipio acceperat. et nequis necessariorum¹⁵ iuvaret periclitantem, maiestatis crimina subdebantur, vinclum et necessitas silendi. igitur petito paucorum dierum interiectu defensionem sui deseruit, ausis ad Caesarem codicillis, quibus invidiam et preces miscuerat.²⁰

68. Tiberius quae in Silanum parabat quo excusatus sub exemplo acciperentur, libellos divi Augusti de Voleso Messalla eiusdem Asiae pro consule factumque in eum senatus consultum recitari iubet. tum L. Pisonem sententiam⁵ rogat. ille multum de clementia principis praefatus aqua atque igni Silano interdicendum censuit ipsumque in insulam Gyarum relegandum. eadem ceteri, nisi quod Cn. Lentulus separanda Silani materna bona, quippe Atia pa-¹⁰

rente geniti, reddendaque filio dixit adnuente Tiberio.

69. At Cornelius Dolabella dum adulationem longius sequitur, increpitis C. Silani moribus addidit nequis vita probrosus et opertus infamia provinciam sortiretur idque princeps diiudicaret. 5 nam a legibus delicta puniri: quanto mitius in ipsos, melius in socios provideri ne peccaretur? adversum quae disseruit Caesar: non quidem sibi ignara quae de Silano vulgabantur, sed non ex rumore statuendum. multos in provinciis contra 10 quam spes aut metus de illis fuerit egisse: excitari quosdam ad meliora magnitudine rerum, hebescere alios. neque posse principem sua scientia cuncta complecti neque expedire ut ambitione aliena trahatur. ideo leges in facta constitui, 15 quia futura in incerto sint. sic a maioribus institutum, ut, si antissent delicta, poenae sequerentur. ne verterent sapienter reperta et semper placita. satis onerum principibus, satis etiam potentiae. minui iura, quotiens gliscat potestas, nec 20 utendum imperio, ubi legibus agi possit. quanto rarior apud Tiberium popularitas, tanto laetioribus animis accepta. atque ille prudens moderandi, si propria ira non impelleretur, addidit insulam Gyarum inmitem et sine cultu hominum: darent 25 Iuniae familiae et viro quondam ordinis eiusdem, ut Cythnum potius concederet. id sororem quoque Silani Torquatam, priscae sanctimoniae virginem, expetere. in hanc sententiam facta discessio.

70. Post auditi Cyrenenses, et accusante Anchario Prisco Caesius Cordus repetundarum damnatur. L. Ennium equitem Romanum, maiestatis postulatum, quod effigiem principis promiscuum ad usum argenti vertisset, recipi Caesar inter reos⁵ vetuit, palam aspernante Ateio Capitone quasi per libertatem. non enim debere eripi patribus vim statuendi neque tantum maleficium impune habendum. sane lentus in suo dolore esset: rei publicae iniurias ne largiretur. intellexit haec¹⁰ Tiberius, ut erant magis quam ut dicebantur, perstititque intercedere. Capito insignitior infamia, quod humani divinique iuris sciens egregium publicum et bonas domi artes dehonestavisset.

71. Incessit dein religio, quoniam in templo locandum donum, quod pro valetudine Augustae equites Romani voverant Equestri Fortunae: nam etsi delubra deae multa in urbe, nullum tamen tali cognomento. repertum aedem apud Antium, quae sic nuncuparetur, cunctasque caerimonias Italicis in oppidis templaque et numinum effigies iuris atque imperii Romani. ita donum apud Antium statuitur. et quoniam de religionibus tractabatur, dilatum nuper responsum adversus¹⁰ Servium Maluginensem flaminem Dialem prompsit Caesar recitavitque decretum pontificum, quotiens valetudo adversa flaminem Dialem incessisset, ut pontificis maximi arbitrio plus quam binotium abesset, dum ne diebus publici sacrificii neu saepius¹⁵ quam bis eundem in annum; quae principe

Augusto constituta satis ostendebant annuam absentiam et provinciarum administrationem Dialibus non concedi. memorabaturque L. Metelli
20 pontificis maximi exemplum, qui Aulum Postumium flaminem attinisset. ita sors Asiae in eum qui consularium Maluginensi proximus conlata.

72. Isdem diebus Lepidus ab senatu petivit ut basilicam Pauli, Aemilia monumenta, propria pecunia firmaret ornaretque. erat etiam tum in more publica munificentia; nec Augustus arcuerat
5 Taurum Philippum Balbum hostiles exuvias aut exundantis opes ornatum ad urbis et posterum gloriam conferre. quo tum exemplo Lepidus, quamquam pecuniae modicus, avitum decus recoluit. at Pompei theatrum igne fortuito haustum
10 Caesar exstructurum pollicitus, quod nemo e familia restaurando sufficeret, manente tamen nomine. simul laudibus Seianum extulit, tamquam labore vigilantiaque eius tanta vis unum intra
damnum stetisset. et censuere patres effigiem
15 Seiano, quae apud theatrum locaretur. neque multo post Caesar, cum Iunium Blaesum pro consule Africae triumpho insignibus attolleret, dare id se dixit honori Seiani, cuius ille avunculus erat. ac tamen res Blaesi dignae decore
20 tali fuere.

73. Nam Tacfarinas, quamquam saepius depulsus, reparatis per intima Africae auxiliis huc adrogantiae venerat, ut legatos ad Tiberium mitteret sedemque ultro sibi atque exercitui suo

postularet aut bellum inexpiabile minitaretur.⁵ non alias magis sua populique Romani contumelia indoluisse Caesarem ferunt quam quod desertor et praedo hostium more ageret. ne Spartaco quidem post tot consularium exercituum clades inultam Italiam urenti, quamquam Sertorii¹⁰ atque Mithridatis ingentibus bellis labaret res publica, datum ut pacto in fidem acciperetur; nedum pulcherrimo populi Romani fastigio latro Tacfarinas pace et concessione agrorum redimeretur. dat negotium Blaeso ceteros quidem ad¹⁵ spem proliceret arma sine noxa ponendi, ipsius autem ducis quoquo modo poteretur. et recepti ea venia plerique. mox adversum artes Tacfarinatis haud dissimili modo belligeratum.

74. Nam quia ille robore exercitus impar, furandi melior, pluris per globos incursaret eluderetque et insidias simul temptaret, tres incensus, totidem agmina parantur. ex quis Cornelius Scipio legatus praefuit qua praedatio in Leptitanos et suffugia Garamantum; alio latere, ne Cirtensium pagi impune traherentur, propriam manum Blaesus filius duxit. medio cum delectis castella et munitiones idoneis locis inponens dux ipse arta et infensa hostibus cuncta fecerat, quia,¹⁰ quoquo inclinarent, pars aliqua militis Romani in ore, in latere et saepe a tergo erat; multique eo modo caesi aut circumventi. tunc tripertitum exercitum pluris in manus dispergit praeponitque centuriones virtutis expertae. nec, ut mos fuerat,¹⁵

acta aestate retrahit copias aut in hibernaculis veteris provinciae componit, sed in limine belli dispositis castellis per expeditos et solitudinum gnaros mutantem mapalia Tacfarinatem proturbabat, donec fratre eius capto regressus est, pro-
20 perantius tamen quam ex utilitate sociorum, relictis per quos resurgeret bellum. sed Tiberius pro confecto interpretatus id quoque Blaeso tribuit ut imperator a legionibus salutaretur prisco
25 erga duces honore, qui bene gestare publica gaudio et impetu victoris exercitus conclamabantur; erantque plures simul imperatores nec super ceterorum aequalitatem. concessit quibusdam et Augustus id vocabulum ac tunc Tiberius Blaeso postremum.

75. Obiere eo anno viri inlustres Asinius Saloninus, M. Agrippa et Pollione Asinio avis, fratre Druso insignis Caesarique progener destinatus, et Capito Ateius, de quo memoravi, principem in
5 civitate locum studiis civilibus adsecutus, sed avo centurione Sullano, patre praetorio. consulatum adceleraverat Augustus, ut Labeonem Antistium isdem artibus praecellentem dignatione magistratus anteiret. namque illa aetas duo pacis decora
10 simul tulit: sed Labeo incorrupta libertate et ob id fama celebratior, Capitonis obsequium dominantibus magis probabatur. illi, quod praeturam intra stetit, commendatio ex iniuria, huic, quod consulatum adeptus est, odium ex invidia oriebatur.

76. Et Iunia sexagensimo quarto post Philippensem aciem anno supremum diem explevit,

Catone avunculo genita, C. Cassii uxor, M. Bruti soror. testamentum multo apud vulgum rumore fuit, quia in magnis opibus, cum ferme cunctos⁵ proceres cum honore nominavisset, Caesarem omisit. quod civiliter acceptum; neque prohibuit quo minus laudatione pro rostris ceterisque sollemnibus funus cohonestaretur. viginti clarissimarum familiarum imagines antelatae sunt, Manlii,¹⁰ Quinctii aliaque eiusdem nobilitatis nomina. sed praefulgebant Cassius atque Brutus eo ipso, quod effigies eorum non visebantur.

CORNELII TACITI

AB EXCESSU DIVI AUGUSTI

LIBER IV.

---

1. C. Asinio C. Antistio consulibus nonus Tiberio annus erat compositae rei publicae, florentis domus (nam Germanici mortem inter prospera ducebat), cum repente turbare fortuna coepit, saevire ipse aut saevientibus vires praebere. initium et causa penes Aelium Seianum cohortibus praetoriis praefectum, cuius de potentia supra memoravi: nunc originem mores et quo facinore dominationem raptum ierit expediam. genitus Vulsiniis patre Seio Strabone equite Romano et¹⁰

prima iuventa Gaium Caesarem divi Augusti nepotem sectatus mox Tiberium variis artibus devinxit, adeo ut obscurum adversum alios sibi uni incautum intectumque efficeret, non tam sollertia
15 quam deum ira in rem Romanam, cuius pari exitio vixit ceciditque. corpus illi laborum tolerans, animus audax; sui obtegens, in alios criminator; iuxta adulatio et superbia; palam compositus pudor, intus summa apiscendi libido eius-
20 que causa modo largitio et luxus, saepius industria ac vigilantia, haud minus noxiae, quotiens parando regno finguntur.

2. Vim praefecturae modicam antea intendit dispersas per urbem cohortes una in castra conducendo, ut simul imperia acciperent numeroque et robore et visu inter se fiducia ipsis, in ceteros
5 metus oreretur. praetendebat lascivire militem diductum; siquid subitum ingruat, maiore auxilio pariter subveniri; et severius acturos, si vallum statuatur procul urbis inlecebris. ut perfecta sunt castra, inrepere paulatim militares animos ad-
10 eundo appellando; centuriones ac tribunos ipse deligere. neque senatorio ambitu abstinebat clientes suos honoribus aut provinciis ornandi, facili Tiberio atque ita prono, ut socium laborum non modo in sermonibus sed apud patres et populum
15 celebraret colique per theatra et fora effigies eius interque principia legionum sineret.

3. Ceterum plena Caesarum domus, iuvenis filius, nepotes adulti moram cupitis adferebant: una

vi tot corripere intutum, dolus intervalla scelerum poscebat. placuit tamen occultior via et a Druso incipere, in quem recenti ira ferebatur. nam⁵ Drusus inpatiens aemuli et animo commotior orto forte iurgio intenderat Seiano manus et contra tendentis os verberaverat. igitur cuncta temptanti promptissimum visum ad uxorem eius Liviam convertere, quae soror Germanici, formae¹⁰ initio aetatis indecorae, mox pulchritudine praecebat. hanc ad coniugii spem, consortium regni et necem mariti impulit. atque illa, cui avunculus Augustus, socer Tiberius, ex Druso liberi, seque ac maiores et posteros municipali¹⁵ adultero foedat, ut pro honestis et praesentibus flagitiosa et incerta exspectaret. sumitur in conscientiam Eudemus, amicus ac medicus Liviae, specie artis frequens secretis. pellit domo Seianus uxorem Apicatam, ex qua tres liberos genuerat, ne paelici suspectaretur. sed magnitudo facinoris metum, prolationes, diversa interdum consilia adferebat.

4. Interim anni principio Drusus ex Germanici liberis togam virilem sumpsit quaeque fratri Neroni decreverat senatus repetita. addidit orationem Caesar multa cum laude filii, quod patria benevolentia in fratris liberos. nam Drusus, quamquam arduum eodem loci potentiam et concordiam esse, aequus adolescentibus aut certe non adversus habebatur. exim vetus et saepe simulatum proficiscendi in provincias consilium

10 refertur. multitudinem veteranorum praetexebat
imperator et dilectibus supplendos exercitus: nam
voluntarium militem deesse ac, si suppeditet, non
eadem virtute ac modestia agere, quia plerumque
inopes ac vagi sponte militiam sumant. percen-
15 suitque cursim numerum legionum et quas pro-
vincias tutarentur. quod mihi quoque exsequen-
dum reor, quae tunc Romana copia in armis, qui
socii reges, quanto angustius imperitatum.

5. Italiam utroque mari duae classes, Misenum
apud et Ravennam, proximumque Galliae litus
rostratae naves praesidebant, quas Actiaca vic-
toria captas Augustus in oppidum Foroiuliense
5 miserat valido cum remige. sed praecipuum ro-
bur Rhenum iuxta, commune in Germanos Gallos-
que subsidium, octo legiones erant. Hispaniae
recens perdomitae tribus habebantur. Mauros Iuba
rex acceperat donum populi Romani. cetera Afri-
10 cae per duas legiones parique numero Aegyptus,
dehinc initio ab Suriae usque ad flumen Euphra-
ten, quantum ingenti terrarum sinu ambitur, quat-
tuor legionibus coercita, accolis Hiberno Albanoque
et aliis regibus, qui magnitudine nostra prote-
15 guntur adversum externa imperia. et Thraeciam
Rhoemetalces ac liberi Cotyis, ripamque Danuvii
legionum duae in Pannonia, duae in Moesia at-
tinebant, totidem apud Delmatiam locatis, quae
positu regionis a tergo illis ac, si repentinum
20 auxilium Italia posceret, haud procul accirentur,
quamquam insideret urbem proprius miles, tres

urbanae, novem praetoriae cohortes Etruria ferme Umbriaque delectae aut vetere Latio et coloniis antiquitus Romanis. at apud idonea provinciarum sociae triremes alaeque et auxilia cohortium ne-²⁵ que multo secus in iis virium: sed persequi incertum, cum ex usu temporis huc illuc mearent, gliscerent numero et aliquando minuerentur.

6. Congruens crediderim recensere ceteras quoque rei publicae partes, quibus modis ad eam diem habitae sint, quoniam Tiberio mutati in deterius principatus initium ille annus attulit. iam primum publica negotia et privatorum maxima apud patres tractabantur dabaturque primoribus disserere et in adulationem lapsos cohibebat ipse; mandabatque honores, nobilitatem maiorum, claritudinem militiae, inlustres domi artes spectando, ut satis constaret non alios potiores fuisse. sua con-¹⁰ sulibus, sua praetoribus species; minorum quoque magistratuum exercita potestas; legesque, si maiestatis quaestio eximeretur, bono in usu. at frumenta et pecuniae vectigales, cetera publicorum fructuum societatibus equitum Romanorum agitabantur. res ¹⁵ suas Caesar spectatissimo cuique, quibusdam ignotis ex fama mandabat semelque adsumpti tenebantur prorsus sine modo, cum plerique isdem negotiis insenescerent. plebes acri quidem annona fatigabatur, sed nulla in eo culpa ex principe: ²⁰ quin infecunditati terrarum aut asperis maris obviam iit, quantum impendio diligentiaque poterat. et ne provinciae novis oneribus turbarentur utque

vetera sine avaritia aut crudelitate magistratuum
25 tolerarent, providebat: corporum verbera, ademp-
tiones bonorum aberant. rari per Italiam Cae-
saris agri, modesta servitia, intra paucos libertos
domus; ac siquando cum privatis disceptaret, fo-
rum et ius.

7. Quae cuncta non quidem comi via sed
horridus ac plerumque formidatus, retinebat ta-
men, donec morte Drusi verterentur: nam dum
superfuit, mansere, quia Seianus incipiente poten-
5 tia bonis consiliis notescere volebat et ultor me-
tuebatur, non occulti is odii set crebro querens
incolumi filio adiutorem imperii alium vocari. et
quantum superesse ut collega dicatur? primas
dominandi spes in arduo: ubi sis ingressus, adesse
10 studia et ministros. exstructa iam sponte prae-
fecti castra, datos in manum milites; cerni effi-
giem in monimentis Cn. Pompei; communes illi
cum familia Drusorum fore nepotes: precandam
post haec modestiam, ut contentus esset. neque
15 raro neque apud paucos talia iaciebat et secreta
quoque corrupta uxore prodebantur.

8. Igitur Seianus maturandum ratus deligit
venenum, quo paulatim inrepente fortuitus morbus
adsimularetur. Id Druso datum per Lygdum spa-
donem, ut octo post annos cognitum. ceterum
5 Tiberius per omnes valetudinis dies, nullo metu
an ut firmitudinem animi ostentaret, etiam de-
functo necdum sepulto curiam ingressus est. con-
sulesque sede vulgari per speciem maestitiae se-

dentes honoris locique admonuit, et effusum in lacrimas senatum victo gemitu simul oratione ¹⁰ continua erexit: non quidem sibi ignarum posse argui, quod tam recenti dolore subierit oculos senatus: vix propinquorum adloquia tolerari, vix diem aspici a plerisque lugentium. neque illos inbecillitatis damnandos: se tamen fortiora sola- ¹⁵ cia e complexu rei publicae petivisse. misertusque Augustae extremam senectam, rudem nepotum et vergentem aetatem suam, ut Germanici liberi, unica praesentium malorum levamenta, inducerentur petivit. egressi consules firmatos ad- ²⁰ loquio adulescentulos deductosque ante Caesarem statuunt. quibus adprentis, patres conscripti, hos⁴ inquit, orbatos parente tradidi patruo ipsorum precatusque sum, quamquam esset illi propria suboles, ne secus quam suum sanguinem foveret ²⁵ attolleret sibi et posteris conformaret. erepto Druso preces ad vos converto disque et patria coram obtestor: Augusti pronepotes, clarissimis maioribus genitos, suscipite regite, vestram meamque vicem explete. hi vobis, Nero et Druse, parentum loco. ita nati estis, ut bona malaque ³⁰ vestra ad rem publicam pertineant.⁶

9. Magno ea fletu et mox precationibus faustis audita; ac si modum orationi posuisset, misericordia sui gloriaque animos audientium impleverat: ad vana et totiens inrisa revolutus, de reddenda re publica utque consules seu quis alius ⁵ regimen susciperent, vero quoque et honesto fidem

dempsit. memoriae Drusi eadem quae in Germanicum decernuntur plerisque additis, ut ferme amat posterior adulatio. funus imaginum pompa
10 maxime inlustre fuit, cum origo Iuliae gentis Aeneas omnesque Albanorum reges et conditor urbis Romulus, post Sabina nobilitas, Attus Clausus ceteraeque Claudiorum effigies longo ordine spectarentur.

10. In tradenda morte Drusi quae plurimis maximaeque fidei auctoribus memorata sunt retuli; set non omiserim eorundem temporum rumorem validum adeo ut nondum exolescat. corrupta ad scelus Livia Seianum Lygdi quoque
5 animum vinxisse, quod aetate atque forma carus domino interque primores ministros erat; deinde inter conscios ubi locus veneficii tempusque composita sint, eo audaciae provectum, ut verteret
10 et occulto indicio Drusum veneni in patrem arguens moneret Tiberium, vitandam potionem quae prima aput filium epulanti offerretur. fraude captum senem, postquam convivium inierat, exceptum poculum Druso tradidisse; atque illo ignaro et
15 iuveniliter hauriente auctam suspicionem, tamquam metu et pudore sibimet inrogaret mortem quam patri struxerat.

11. Haec vulgo iactata, super id quod nullo auctore certo firmanatur, prompte refutaveris. quis enim mediocri prudentia, nedum Tiberius tantis rebus exercitus, inaudito filio exitium offerret
5 idque sua manu et nullo ad paenitendum re-

gressu? quin potius ministrum veneni excrucia-
ret, auctorem exquireret, insita denique etiam in ex-
traneos cunctatione et mora adversum unicum et
nullius ante flagitii conpertum uteretur? sed quia
Seianus facinorum omnium repertor habebatur, ex 10
nimia caritate in eum Caesaris et ceterorum in
utrumque odio quamvis fabulosa et immania cre-
debantur, atrocior semper fama erga dominan-
tium exitus. ordo alioqui sceleris per Apicatam
proditus, tormentis Eudemi ac Lygdi patefactus 15
est. neque quisquam scriptor tam infensus extitit,
ut Tiberio obiectaret, cum omnia alia conquirerent
intenderentque. mihi tradendi arguendique ru-
moris causa fuit, ut claro sub exemplo falsas
auditiones depellerem peteremque ab iis, quorum 20
in manus cura nostra venerit, divulgata ne avidae
accepta veris neque in miraculum corruptis ante-
habeant.

12. Ceterum laudante filium pro rostris Ti-
berio senatus populusque habitum ac voces do-
lentum simulatione magis quam libens induebat
domumque Germanici revirescere occulti laeta-
bantur. quod principium favoris et mater Agrip- 5
pina spem male tegens perniciem adcelerare.
nam Seianus ubi videt mortem Drusi inultam
interfectoribus, sine maerore publico esse, ferox
scelerum et quia prima provenerant, volutare
secum quonam modo Germanici liberos perver- 10
teret, quorum non dubia successio. neque spargi
venenum in tres poterat egregia custodum fide.

igitur contumaciam Agrippinae insectari, vetus Augustae odium, recentem Liviae conscientiam
15 exagitare, ut superbam liberis, subnixam popularibus studiis inhiare dominationi apud Caesarem arguerent. alitque haec callidis criminatoribus, inter quos delegerat Iulium Postumum, Mutiliae Priscae inter intimos et consiliis suis peridoneum,
20 quia Prisca in animo Augustae valida anum suapte natura potentiae anxiam insociabilem nurui efficiebat. Agrippinae quoque proximi inliciebantur pravis sermonibus tumidos spiritus perstimulare.

13. At Tiberius nihil intermissa rerum cura, negotia pro solaciis accipiens, ius civium, preces sociorum tractabat; factaque auctore eo senatus consulta, ut civitati Cibyraticae apud Asiam,
5 Aegiensi apud Achaïam, motu terrae labefactis, subveniretur remissione tributî in triennium. et Vibius Serenus pro consule ulterioris Hispaniae de vi publica damnatus Amorgum in insulam deportatur. Carsidius Sacerdos, reus, tamquam
10 frumento hostem Tacfarinatem iuvisset, absolvitur eiusdemque criminis C. Gracchus. hunc comitem exilii admodum infantem pater Sempronius in insulam Cercinam tulerat. illic adultus inter extorres et liberalium artium nescios, mox per
15 Africam ac Siciliam mutando sordidas merces sustentabatur; neque tamen effugit magnae fortunae pericula. ac ni Aeliûs Lamia et L. Apro-nius, qui Africam obtinuerant, insontem prote-

xissent, claritudine infausti generis et paternis adversis foret abstractus.

20

14. Is quoque annus legationes Graecarum civitatum habuit Samiis Iunonis, Cois Aesculapii delubro vetustum asyli ius ut firmaretur petentibus. Samii decreto Amphictyonum nitebantur, quis praecipuum fuit rerum omnium iudicium,⁵ qua tempestate Graeci conditis per Asiam urbibus ora maris potiebantur. neque dispar apud Coos antiquitas et accedebat meritum ex loco: nam cives Romanos templo Aesculapii induxerant, cum iussu regis Mithridatis apud cunctas Asiae¹⁰ insulas et urbes trucidarentur. variis dehinc et saepius inritis praetorum questibus, postremo Caesar de inmodestia histrionum rettulit: multa ab iis in publicum seditiose, foeda per domos temptari; Oscum quondam ludicrum, levissimae¹⁵ apud vulgum oblectationis, eo flagitiorum et virium venisse, auctoritate patrum ut coercendum sit. pulsi tum histriones Italia.

15. Idem annus alio quoque luctu Caesarem adfcit, alterum ex geminis Drusi liberis extinguendo neque minus morte amici. is fuit Lucilius Longus, omnium illi tristium laetorumque socius unusque e senatoribus Rhodii secessus⁵ comes. ita quamquam novo homini censorium funus, effigiem apud forum Augusti publica pecunia patres decrevere, aput quos etiam tum cuncta tractabantur, adeo ut procurator Asiae. Lucilius Capito accusante provincia causam dixit¹⁰

rit, magna cum adseveratione principis non se
ius nisi in servitia et pecunias familiares dedisse:
quod si vim praetoris usurpasset manibusque mi-
litum usus foret, spreta in eo mandata sua: au-
15 dirent socios. ita reus cognito negotio damnatur.
ob quam ultionem et quia priore anno in C. Si-
lanum vindicatum erat decrevere Asiae urbes
templum Tiberio matrique eius ac senatui. et
permissum statuere; egitque Nero grates ea causa
20 patribus atque avo, laetas inter audientium ad-
fectiones, qui recenti memoria Germanici illum
aspici, illum audiri rebantur. aderantque iuveni
modestia ac forma principe viro digna, notis in
eum Seiani odiis ob periculum gratiora.

16. Sub idem tempus de flamine Diali in
locum Servi Maluginensis defuncti legendo, simul
roganda nova lege disseruit Caesar. nam pa-
tricios confarreatis parentibus genitos tres simul
5 nominari, ex quis unus legeretur, vetusto more;
neque adesse, ut olim, eam copiam, omissa con-
farreandi adsuetudine aut inter paucos retenta:
(pluresque eius rei causas adferebat, potissimam
penes incuriam virorum feminarumque: accedere
10 ipsius caerimoniae difficultates, quae consulto vita-
rentur) et quod exiret e iure patrio quid id flami-
nium apisceretur quaeque in manum flaminis con-
veniret. ita medendum senatus decreto aut lege,
sicut Augustus quaedam ex horrida illa antiqui-
15 tate ad praesentem usum flexisset. igitur trac-
tatis religionibus placitum instituto flaminum nihil

demutari: sed lata lex, qua flaminica Dialis sacerorum causa in potestate viri, cetera promisco feminarum iure ageret. et filius Maluginensis patri suffectus. utque glisceret dignatio sacerdotum²⁰ atque ipsis promptior animus foret ad capessendas caerimonias, decretum Corneliae virgini, quae in locum Scantiae capiebatur, sestertium viciens et, quotiens Augusta theatrum introisset, ut sedes inter Vestalium consideret.²⁵

17. Cornelio Cethego Visellio Varrone consulibus pontifices eorumque exemplo sacerdotes, cum pro incolumitate principis vota susciperent, Neronem quoque et Drusum isdem dis commendavere, non tam caritate iuvenum quam adulatione,⁵ quae moribus corruptis perinde anceps, si nulla et ubi nimia. nam Tiberius haud umquam domui Germanici mitis, tum vero aequari adulescentes senectae suae inpatienter indoluit; accitosque pontifices percontatus est num id precibus Agrippinae aut minis tribuissent. et illi quidem, quamquam abnuerent, modice perstricti; etenim pars magna e propinquis ipsius aut primores civitatis erant: in senatu oratione monuit in posterum nequis mobiles adulescentium animos praematuris¹⁵ honoribus ad superbiam extolleret. instabat quippe Seianus incusabatque diductam civitatem ut civili bello; esse qui se partium Agrippinae vocent ac, ni resistatur, fore pluris; neque aliud gliscentis discordiae remedium quam si unus alterve maxime²⁰ prompti subverterentur.

18. Qua causa C. Silius et Titius Sabinus
adgreditur. amicitia Germanici perniciose utri-
que, Silius et quod ingentis exercitus septem per
annos moderator partisque apud Germaniam trium-
5 phalibus Sacroviriani belli victor, quanto maiore
mole procideret, plus formidinis in alios disperse-
batur. credebant plerique auctam offensionem
ipsius intemperantia, immodice iactantis suum
militem in obsequio duravisse, cum alii ad sedi-
10 tiones prolaberentur; neque mansurum Tiberio
imperium, si iis quoque legionibus cupido no-
vandi fuisset. destrui per haec fortunam suam
Caesar inparemque tanto merito rebatur. nam
beneficia eo usque laeta sunt, dum videntur ex-
15 solvi posse: ubi multum antevenere, pro gratia
odium redditur.

19. Erat uxor Silius Sosia Galla, caritate
Agrippinae invisa principi. hos corripere dilato ad
tempus Sabino placitum inmissusque Varro con-
sul, qui paternas inimicitias obtendens odii Seiani
5 per dedecus suum gratificabatur. precante reo
brevem moram, dum accusator consulatu abiret,
adversatus est Caesar: solitum quippe magistrati-
bus diem privatis dicere; nec infringendum con-
sulis ius, cuius vigiliis niteretur nequod res pu-
10 blica detrimentum caperet. proprium Tiberio
scelera nuper reperta priscis verbis obtegere.
igitur multa adseveratione, quasi aut legibus cum
Silio ageretur aut Varro consul aut illud res
publica esset, coguntur patres. silente reo vel,

si defensionem coeptaret, non occultante cuius 15
ira premeretur, conscientia belli Sacrovir diu dis-
simulatus, victoria per avaritiam foedata et uxor
Sosia arguebantur. nec dubie repetundarum cri-
minibus haerebant, sed cuncta quaestione maie-
statis exercita et Silius imminentem damnationem 20
voluntario fine praevertit.

20. Saevitum tamen in bona, non ut stipen-
diariis pecuniae redderentur, quorum nemo repe-
tebat, sed liberalitas Augusti avulsa, computatis
singillatim quae fisco petebantur. ea prima Ti-
berio erga pecuniam alienam diligentia. Sosia 5
in exilium pellitur Asinii Galli sententia, qui
partem bonorum publicandam, pars ut liberis
relinqueretur censuerat. contra M'. Lepidus quar-
tam accusatoribus secundum necessitudinem legis,
cetera liberis concessit. hunc ego Lepidum tem- 10
poribus illis gravem et sapientem virum fuisse
comperior: nam pleraque ab saevis adulationibus
aliorum in melius flexit. neque tamen tempera-
menti egebat, cum aequabili auctoritate et gratia
apud Tiberium vigeret. unde dubitare cogor, 15
fato et sorte nascendi, ut reliqua, ita principum
inclinatio in hos, offensio in illos, an sit aliquid
in nostris consiliis liceatque inter abruptam contu-
maciam et deforme obsequium pergere iter am-
bitione ac periculis vacuum. at Messalinus Cotta 20
haud minus claris maioribus, sed animo diversus,
censuit cavendum senatus consulto ut quamquam
insontes magistratus et culpaе alienae nescii pro-

vincialibus uxorum criminibus perinde quam suis
25 plecterentur.

21. Actum dehinc de Calpurnio Pisone, nobili ac feroci viro. is namque, ut rettuli, cesurum se urbe ob factiones accusatorum in senatu clamitaverat et spreta potentia Augustae trahere
5 in ius Urgulanium domoque principis excire ausus erat. quae in praesens Tiberius civiliter habuit: sed in animo revolvente iras, etiam si impetus offensionis languerat, memoria valebat. Pisonem Q. Granius secreti sermonis incusavit adversum
10 maiestatem habiti adiecitque in domo eius venenum esse eumque gladio accinctum introire curiam. quod ut atrocius vero tramissum: ceterorum, quae multa cumulabantur, receptus est reus neque peractus ob mortem opportunam. relatum et de
15 Cassio Severo exule, qui sordidae originis, maleficae vitae, sed orandi validus, per immodicas inimicitias ut iudicio iurati senatus Cretam amoveretur effecerat; atque illic eadem actitando recentia veteraque odia advertit bonisque exutus,
20 interdicto igni atque aqua, saxo Seripho consenuit.

22. Per idem tempus Plautius Silvanus praetor incertis causis Aproniam coniugem in praiceps iecit tractusque ad Caesarem ab L. Apronio socero turbata mente respondit, tamquam ipse
5 somno gravis atque eo ignarus et uxor sponte mortem sumpsisset. non cunctanter Tiberius pergit in domum, visit cubiculum, in quo reluctantis et impulsae vestigia cernebantur. refert ad se-

natum. datisque iudicibus Urgulania Silvani avia pugionem nepoti misit. quod perinde creditum¹⁰ quasi principis monitu ob amicitiam Augustae cum Urgulania. reus frustra temptato ferro venas praebuit exsolvendas. mox Numantina prior uxor eius, accusata iniecissee carminibus et veneficiis vaecordiam marito, insons iudicatur.¹⁵

23. Is demum annus populum Romanum longo adversum Numidam Tacfarinatem bello absolvit. nam priores duces ubi impetrando triumphalium insigni sufficere res suas crediderant, hostem omittebant; iamque tres laureatae in urbe statuae⁵ et adhuc raptabat Africam Tacfarinas, auctus Maurorum auxiliis, qui, Ptolemaeo Iubae filio iuventa incurioso, libertos regios et servilia imperia bello mutaverant. praedarum receptor ac socius populandi rex Garamantum, non ut cum¹⁰ exercitu incederet sed missis levibus copiis, quae ex longinquo in maius audiebantur; ipsaque e provincia, ut quis fortuna inops, moribus turbidus, promptius ruebant, quia Caesar post res a Blaeso gestas, quasi nullis iam in Africa hosti-¹⁵bus, reportari nonam legionem iusserat nec pro consule eius anni P. Dolabella retinere ausus erat iussa principis magis quam incerta belli metuens.

24. Igitur Tacfarinas disperso rumore rem Romanam aliis quoque ab nationibus lacerari eoque paulatim Africa decedere ac posse reliquos circumveniri, si cuncti quibus libertas servitio potior incubuissent, auget vires positisque castris⁵

Thubuscum oppidum circumsidet. at Dolabella contracto quod erat militum, terrore nominis Romani et quia Numidae peditum aciem ferre nequeunt, primo sui incessu solvit obsidium locorum-
10 que opportuna permunivit; simul principes Musulamiorum defectionem coeptantes securi percutit. dein quia pluribus adversum Tacfarinatem expeditionibus cognitum non gravi nec uno incursu consectandum hostem vagum, excito cum popularibus
15 rege Ptolemaeo quattuor agmina parat, quae legatis aut tribunis data; et praedatorias manus delecti Maurorum duxere: ipse consultor aderat omnibus.

25. Nec multo post adfertur Numidas apud castellum semirutum, ab ipsis quondam incensum, cui nomen Auzea, positis mapalibus consedissee
fisos loco, quia vastis circum saltibus claude-
5 batur. tum expeditae cohortes alaeque, quam in partem ducerentur ignarae, cito agmine rapiuntur. simulque coeptus dies et concentu tubarum ac truci clamore aderant semisomnos in barbaros, praepeditis Numidarum equis aut di-
10 versos pastus pererrantibus. ab Romanis confertus pedes, dispositae turmae, cuncta proelio provisa: hostibus contra omnium nesciis non arma, non ordo, non consilium, sed pecorum modo trahi occidi capi. infensus miles memoria laborum et
15 adversum eludentis optatae totiens pugnae se quisque ultione et sanguine explebant. differtur per manipulos, Tacfarinatem omnes, notum tot proe-

liis, consectentur: non nisi duce interfecto requiem belli fore. at ille deiectis circum stipatoribus vinctoque iam filio et effusis undique Romanis, 20 ruendo in tela captivitatem haud inulta morte effugit isque finis armis impositus.

26. Dolabellae petenti abnuuit triumphalia Tiberius, Seiano tribuens, ne Blaesi avunculi eius laus obsolesceret. sed neque Blaesus ideo illustrior et huic negatus honor gloriam intendit: quippe minore exercitu insignis captivos, caedem 25 ducis bellique confecti famam deportarat. sequebantur et Garamantum legati, raro in urbe visi, quos Tacfarinate caeso perculsa gens et culpae nescia ad satis faciendum populo Romano miserat. cognitis dehinc Ptolemaei per id bellum 10 studiis repetitus ex vetusto more honos missusque e senatoribus qui scipionem eburnum, togam pictam, antiqua patrum munera, daret regemque et socium atque amicum appellaret.

27. Eadem aestate mota per Italiam servilis belli semina fors oppressit. auctor tumultus T. Curtisius, quondam praetoriae cohortis miles, primo coetibus clandestinis apud Brundisium et circumiecta oppida, mox positis propalam libellis ad 5 libertatem vocabat agrestia per longinquos saltus et ferocia servitia, cum velut munere deum tres biremes adpulere ad usus commeantium illo mari. et erat isdem regionibus Cutius Lupus quaestor, cui provincia vetere ex more Cales evenerant: 10 is disposita classiariorum copia coeptantem cum

maxime coniurationem disiecit. missusque a Caesare prope Staius tribunus cum valida manu ducem ipsum et proximos audacia in urbem traxit, 15 iam trepidam ob multitudinem familiarum, quae gliscebant inmensum, minore in dies plebe ingenua.

28. Isdem consulibus miseriarum ac saevitiae exemplum atrox, reus pater, accusator filius (nomen utrique Vibius Serenus) in senatum inducti: ab exilio retractus inluevitque ac squalore 5 obsitus et catena vinctus parens, adolescens multis munditiis, alacri vultu, structas principi insidias, missos in Galliam concitores belli index idem et testis; adnectebatque Caecilium Cornutum praetorium ministravisse pecuniam; qui 10 taedio curarum et, quia periculum pro exitio habebatur, mortem in se festinavit. at contra reus nihil infracto animo obversus quaterre vincla, vocare ultores deos, ut sibi quidem redderent exilium, ubi procul tali more ageret, filium autem 15 quandoque supplicia sequerentur. adseverabatque innocentem Cornutum et paralysi extinctum; idque facile intellectu; proderentur alii: non enim se caedem principis et res novas uno socio cogitasse.

29. Tum accusator Cn. Lentulum et Seium Tuberonem nominat, magno pudore Caesaris, cum primores civitatis, intimi ipsius amici, Lentulus senectutis extremae, Tubero defecto corpore, 5 multus hostilis et turbandae rei publicae accerferentur. sed hi quidem statim exempti: in patrem

ex servis quaesitum et quaestio adversa filio. qui scelere vaecors, simul vulgi rumore territus, robur et saxum aut parricidarum poenas minitantum, cessit urbe. ac retractus Ravenna ex-¹⁰sequi accusationem adigitur, non occultante Tiberio vetus odium adversum exulem Serenum. nam post damnatum Libonem missis ad Caesarem litteris exprobraverat suum tantum studium sine fructu fuisse addideratque quaedam contumacius ¹⁵quam tutum apud aures superbas et offensioni proniores. ea Caesar octo post annos rettulit, medium tempus varie arguens, etiam si tormenta pervicacia servorum contra evenissent.

30. Dictis dein sententiis ut Serenus more maiorum puniretur, quo molliret invidiam, intercessit. Gallus Asinius Gyaros aut Donusa claudendum censet: id quoque aspernatus est egenam aquae utramque insulam referens dandosque vitae ⁵usus cui vita concederetur. ita Serenus Amorgum reportatur. et quia Cornutus sua manu ceciderat, actum de praemiis accusatorum abolendis, si quis maiestatis postulatus ante perfectum iudicium se ipse vita privavisset. ibaturque in eam ¹⁰sententiam, ni durius contraque morem suum palam Caesar inritas leges, rem publicam in praecipiti conquestus esset: subverterent potius iura quam custodes eorum amoverent. sic delatores, genus hominum publico exitio repertum, ne poenis ¹⁵quidem umquam satis coercitum, per praemia eliciebantur.

31. His tam adsiduis tamque maestis modica laetitia intericitur, quod C. Cominium equitem Romanum, probrosi in se carminis convictum, Caesar precibus fratris, qui senator erat, concessit. 5 quo magis mirum habebatur gnarum meliorum et quae fama clementiam sequeretur tristiora malle. neque enim socordia peccabat; nec occultum est, quando ex veritate, quando adumbrata laetitia facta imperatorum celebrentur. quin ipse, con- 10 positus alias et velut eluctantium verborum, solutius promptiusque eloquebatur, quotiens subveniret. at P. Suillum quaestorem quondam Germanici, cum Italia arceretur convictus pecuniam ob rem iudicandam cepisse, amovendum in in- 15 sulam censuit, tanta contentione animi, ut iure iurando obstringeret e re publica id esse. quod aspere acceptum ad praesens mox in laudem vertit regresso Suillio; quem vidit sequens aetas prae- potentem, venalem et Claudii principis amicitia 20 diu prospere, numquam bene usum. eadem poena in Catum Firmium senatorem statuitur, tamquam falsis maiestatis criminibus sororem petivisset. Catus, ut rettuli, Libonem inlexerat insidiis, deinde indicio perculerat. eius operae memor 25 Tiberius sed alia praetendens exilium deprecatus est: quo minus senatu pelleretur non obstitit.

32. Pleraque eorum, quae rettuli quaeque referam, parva forsitan et levia memoratu videri non nescius sum: sed nemo annales nostros cum scriptura eorum contenderit, qui veteres populi

Romani res conposuere. ingentia illi bella, ex-⁵
pugnationes urbium, fusos captosque reges, aut
siquando ad interna praeverterent, discordias
consulum adversum tribunos, agrarias frumen-
tariasque leges, plebis et optimatum certamina
libero egressu memorabant: nobis in arto et in-¹⁰
glorius labor; immota quippe aut modice laces-
sita pax, maestae urbis res. non tamen sine usu
fuerit introspicere illa primo aspectu levia, ex
quibus magnarum saepe rerum motus oriuntur.

33. Nam cunctas nationes et urbes populus
aut primores aut singuli regunt: delecta ex iis
et consociata rei publicae forma laudari facilius
quam evenire vel, si evenit, haud diuturna esse
potest. igitur ut olim plebe valida vel, cum pa-⁵
tres pollerent, noscenda vulgi natura et quibus
modis temperanter haberetur senatusque et op-
timatum ingenia, qui maxime perdidicerant, cal-
lidi temporum et sapientes credebantur, sic con-
verso statu neque alia re Romana quam si unus¹⁰
imperitet, haec conquiri tradique in rem fuerit,
quia pauci prudentia honesta ab deterioribus,
utilia ab noxiis discernunt, plures aliorum eventis
docentur. ceterum ut profutura, ita minimum
oblectationis adferunt. nam situs gentium, varie-¹⁵
tates proeliorum, clari ducum exitus retinent ac
redintegrant legentium animum: nos saeva iussa,
continuas accusationes, fallaces amicitias, perni-
ciem innocentium et easdem exitu causas con-
iungimus, obvia rerum similitudine et satietate.²⁰

tum antiquis scriptoribus rarus obtrectator neque refert cuiusquam Punicas Romanasne acies laetius extuleris: at multorum, qui Tiberio regente poenas vel infamiam subiere, posterī manent. utque
25 familiae ipsae iam extinctae sint, reperias qui ob similitudinem morum aliena malefacta sibi obiectari putent. etiam gloria ac virtus infensos habet, ut nimis ex propinquo diversa arguens. sed ad coepta redeo.

34. Cornelio Cosso Asinio Agrippa consulibus Cremutius Cordus postulatur, novo ac tunc primum audito crimine, quod editis annalibus laudatoque M. Bruto C. Cassium Romanorum ultimum dixisset. accusabant Satrius Secundus et
5 Pinarius Natta, Seiani clientes. id perniciosum reo et Caesar truci vultu defensionem accipiens, quam Cremutius relinquendae vitae certus in hunc modum exorsus est: ,verba mea, patres
10 conscripti, arguuntur: adeo factorum innocens sum. sed neque haec in principem aut principis parentem, quos lex maiestatis amplectitur: Brutum et Cassium laudavisse dicor, quorum res gestas, cum plurimi composuerint, nemo sine honore
15 memoravit. Titus Livius, eloquentiae ac fidei praeclarus in primis, Cn. Pompeium tantis laudibus tulit, ut Pompeianum eum Augustus appellaret; neque id amicitiae eorum offecit. Scipionem, Afranium, hunc ipsum Cassium, hunc Brutum
20 nusquam latrones et parricidas, quae nunc vocabula inponuntur, saepe ut insignis viros nominat.

Asinii Pollionis scripta egregiam eorundem memoriam tradunt; Messalla Corvinus imperatorem suum Cassium praedicabat: et uterque opibus honoribus perviguere. Marci Ciceronis libro, quo ²⁵ Catonem caelo aequavit, quid aliud dictator Caesar quam rescripta oratione, velut apud iudices, respondit? Antonii epistolae, Bruti contiones falsa quaedam in Augustum probra et multa cum acerbitate habent; carmina Bibaculi et Catulli referta ³⁰ contumeliis Caesarum leguntur: sed ipse divus Iulius, ipse divus Augustus et tulere ista et reliquere, haud facile dixerim moderatione magis an sapientia. namque spreta exolescunt: si irascere, adgnita videntur. 35

35. „Non attingo Graecos, quorum non modo libertas, etiam libido impunita; aut siquis advertit, dictis dicta ultus est. sed maxime solutum et sine obtrectatore fuit prodere de iis, quos mors odio aut gratiae exemisset. num enim ⁵ armatis Cassio et Bruto ac Philippenses campos optinentibus populum per contiones incendio? an illi quidem septuagensimum ante annum perempti, quo modo imaginibus suis noscuntur, quas ne victor quidem abolevit, sic partem memoriae apud ¹⁰ scriptores retinent? suum cuique decus posteritas rependit; nec deerunt, si damnatio ingruit, qui non modo Cassii et Bruti set et mei meminerint.‘ egressus dein senatu vitam abstinentia finivit. libros per aediles cremandos censuere patres: ¹⁵ set manserunt occultati et editi. quo magis so-

cordiam eorum inridere libet, qui praesenti potentia credunt extingui posse etiam sequentis aevi memoriam. nam contra punitis ingeniis gliscit
20 auctoritas neque aliud externi reges aut qui eadem saevitia usi sunt nisi dedecus sibi atque illis gloriam peperere.

36. Ceterum postulandis reís tam continuus annus, ut feriarum Latinarum diebus praefectum urbis Drusum auspicandi gratia tribunal ingressum adierit Calpurnius Salvianus in Sextum Marium: quod a Caesare palam increpitum causa
5 exilii Salviano. obiecta publice Cyzicenis incuria caerimoniarum divi Augusti additis violentiae criminibus adversum cives Romanos. et amisere libertatem, quam bello Mithridatis meruerant, circumsessi nec minus sua constantia quam praesidio Luculli pulso rege. at Fonteius Capito, qui pro consule Asiam curaverat, absolvitur conperto ficta in eum crimina per Vibium Serenum. neque tamen id Sereno noxae, quem odium publi-
15 cum tutiorem faciebat. nam ut quis destriCTOR accusator, velut sacrosanctus: leves ignobiles poenis adficiebantur.

37. Per idem tempus Hispania ulterior missis ad senatum legatis oravit, ut exemplo Asiae delubrum Tiberio matrique eius exstrueret. qua occasione Caesar, validus alioqui spernendis honoribus et respondendum ratus iis quorum rumore arguebatur in ambitionem flexisse, huiusce modi orationem coepit: scio, patres conscripti, con-

stantiam meam a plerisque desideratam, quod Asiae civitatibus nuper idem istud petentibus non sim adversatus. ergo et prioris silentii defensionem et quid in futurum statuerim simul aperiam. cum divus Augustus sibi atque urbi Romae templum apud Pergamum sisti non prohibuisset, qui omnia facta dictaque eius vice legis observem, placitum iam exemplum promptius secutus sum, 15 quia cultui meo veneratio senatus adiungebatur. ceterum ut semel recepissem veniam habuerit, ita per provincias effigie numinum sacrari ambitiosum superbum; et vanescet Augusti honor, si promiscis adulationibus vulgatur. 20

38. Ego me, patres conscripti, mortalem esse et hominum officia fungi satisque habere, si locum principem impleam, et vos testor et meminisse posteros volo; qui satis superque memoriae meae tribuent, ut maioribus meis dignum, rerum vestrarum providum, constantem in periculis, offensionum pro utilitate publica non pavidum credant. haec mihi in animis vestris templa, hae pulcherrimae effigies et mansurae. nam quae saxo struntur, si iudicium posterorum in odium vertit, 10 pro sepulchris spernuntur. proinde socios cives deos ipsos precor, hos ut mihi ad finem usque vitae quietam et intellegendam humani divinique iuris mentem duint, illos ut, quandoque concessero, cum laude et bonis recordationibus facta 15 atque famam nominis mei prosequantur. perstititque posthac secretis etiam sermonibus asper-

nari talem sui cultum. quod alii modestiam, multi,
quia diffideret, quidam ut degeneris animi inter-
20 pretabantur. optimos quippe mortalium altissima
cupere: sic Herculem et Liberum apud Graecos,
Quirinum apud nos deum numero additos: melius
Augustum, qui speraverit. cetera principibus sta-
tim adesse: unum insatiabiliter parandum, pro-
25 speram sui memoriam; nam contemptu famae con-
temni virtutes.

39. At Seianus, nimia fortuna socors et pro-
missum matrimonium flagitante Livia, componit
ad Caesarem codicillos: moris quippe tum quam-
quam praesentem scripto adire. eius talis forma:
5 benevolentia patris Augusti et mox plurimis Ti-
berii iudiciis ita insuevisse, ut spes votaque sua
non prius ad deos quam ad principum aures con-
ferret. neque fulgorem honorum umquam pre-
catum: excubias ac labores, ut unum e militibus,
10 pro incolumitate imperatoris malle. ac tamen
quod pulcherrimum adeptum, ut coniunctione
Caesaris dignus crederetur: hinc initium spei. et
quoniam audiverit Augustum in conlocanda filia
non nihil etiam de equitibus Romanis consulta-
15 visse, ita, si maritus Liviae quaereretur, haberet
in animo amicum sola necessitudinis gloria usurum.
non enim exuere inposita munia: satis aestimare
firmari domum adversum iniquas Agrippinae offen-
siones, idque liberorum causa; nam sibi multum
20 superque vitae fore, quod tali cum principe ex-
plevisset.

40. Tiberius laudata pietate Seiani suisque in eum beneficiis modice percursis, cum tempus tamquam ad integram consultationem petivisset, adiunxit: ceteris mortalibus in eo stare consilia, quid sibi conducere putent: principum diversam⁵ sortem, quibus praecipua rerum ad famam derigenda. ideo se non illuc decurrere quod promptum rescriptu, posse ipsam Liviam statuere nubendum post Drusum an in penatibus isdem tolerandum haberet; illi matrem et aviam, propiora¹⁰ consilia. simplicius acturum, de inimiciis primum Agrippinae, quas longe acrius arsuras, si matrimonium Liviae velut in partes domum Caesarum distraxisset. sic quoque erumpere aemulationem feminarum eaque discordia nepotes con-¹⁵velli: quid si intendatur certamen tali coniugio? falleris enim, Seiane, si te mansurum in eodem ordine putas et Liviam, quae Gaio Caesari, mox Druso nupta fuerit, ea mente acturam, ut cum equite Romano senescat. ego ut sinam, credisne²⁰ passuros qui fratrem, qui patrem maioresque in summis imperiis videre? vis tu quidem istum intra locum sistere: sed illi magistratus et primores, qui te in limine perrumpunt omnibusque de rebus consulunt, excessisse iam pridem equestre²⁵ fastigium longeque antisse patris mei amicitias non occulti ferunt perque invidiam tui me quoque incusant. at enim Augustus filiam equiti Romano tradere meditatus est. mirum hercule si, cum in omnis curas distraheretur immensum-³⁰

que attolli provideret quem coniunctione tali super alios extulisset, C. Proculium et quosdam in sermonibus habuit insigni tranquillitate vitae, nullis rei publicae negotiis permixtos. sed si dubitatione
35 Augusti movemur, quanto validius quod Marco Agrippae, mox mihi conlocavit? atque ego haec pro amicitia non occultavi: ceterum neque tuis neque Liviae destinatis adversabor. ipse quid intra animum volutaverim, quibus adhuc necessi-
40 tudinibus inmiscere te mihi parem, omittam ad praesens referre: id tantum aperiam, nihil tam excelsum, quod non virtutes istae tuusque in me animus mereantur, datoque tempore vel in senatu vel in contione non reticebo.'

41. Rursum Seianus, non iam de matrimonio sed altius metuens, tacita suspicionum, vulgi rumore, ingruentem invidiam deprecatur. ac ne adsiduos in domum coetus arcendo infringeret
5 potentiam aut receptando facultatem criminantibus praeberet, huc flexit, ut Tiberium ad vitam procul Roma amoenis locis degendam impelleret. multa quippe providebat: sua in manu aditus litterarumque magna ex parte se arbitrum fore,
10 cum per milites commearent: mox Caesarem vergente iam senecta secretoque loci mollitum munia imperii facilius tramissurum; et minui sibi invidiam adempta salutantum turba sublatisque inanibus vera potentia vigere. igitur paulatim
15 negotia urbis, populi adkursus, multitudinem adfluentium increpat, extollens laudibus quietem et

solitudinem, quis abesse taedia et offensiones ac praecipua rerum maxime agitari.

42. Ac forte habita per illos dies de Votieno Montano, celebris ingenii viro, cognitio cunctantem iam Tiberium perpulit ut vitandos crederet patrum coetus vocesque, quae plerumque verae et graves coram ingerebantur. nam postulato Vo-⁵tieno ob contumelias in Caesarem dictas, testis Aemilius e militaribus viris dum studio probandi cuncta refert et quamquam inter obstrepentes magna adseveratione nititur, audivit Tiberius probra, quis per occultum lacerabatur, adeoque percussus est,¹⁰ ut se vel statim vel in cognitione purgaturum clamitaret precibusque proximorum, adulatione omnium aegre componeret animum. et Votienus quidem maiestatis poenis adfectus: Caesar obiectam sibi adversus reos inclementiam eo per-¹⁵vicacius amplexus Aquiliam adulterii delatam cum Vario Ligure, quamquam Lentulus Gaetulicus consul designatus lege Iulia damnasset, exilio punivit Apidiumque Merulam, quod in acta divi Augusti non iuraverat, albo senatorio erasit. ²⁰

43. Auditae dehinc Lacedaemoniorum et Messeniorum legationes de iure templi Dianae Limnatidis, quod suis a maioribus suaeque in terra dicatum Lacedaemonii firmabant annalium memoria vatumque carminibus, sed Macedonis Phi-⁵lippi armis ademptum ac post C. Caesaris et M. Antonii sententia redditum. contra Messenii veterem inter Herculis posteros divisionem Pelo-

ponnesi protulere suoque regi Denthaliatem agrum,
10 in quo id delubrum, cessisse; monimentaue eius
rei sculpta saxis et aere prisco manere. quod
si vatum annalium ad testimonia vocentur, plures
sibi ac locupletiores esse; neque Philippum po-
tentia sed ex vero statuuisse: idem regis Antigoni,
15 idem imperatoris Mummii iudicium; sic Milesios
permisso publice arbitrio, postremo Atidium Ge-
minum praetorem Achaiae decrevisse. ita secun-
dum Messenios datum. et Segestani aedem Ve-
neris montem apud Erycum vetustate dilapsam
20 restaurari postulavere, nota memorantes de ori-
gine eius et laeta Tiberio. suscepit curam libens
ut consanguineus. tunc tractatae Massiliensium
preces probatumque P. Rutilii exemplum; nam-
que eum legibus pulsum civem sibi Zmyrnaei
25 addiderant. quo iure Vulcatius Moschus exul in
Massilienses receptus bona sua rei publicae eorum
ut patriae reliquerat.

44. Obiere eo anno viri nobiles Cn. Lentulus
et L. Domitius. Lentulo super consulatum et
triumphalia de Getis gloriae bene tolerata pau-
pertas, dein magnae opes innocenter partae et
5 modeste habitae. Domitium decoravit pater ci-
vili bello maris potens, donec Antonii partibus,
mox Caesaris misceretur. avus Pharsalica acie
pro optumatibus ceciderat. ipse delectus cui minor
Antonia, Octavia genita, in matrimonium daretur,
10 post exercitu flumen Albim transcendit, longius
penetrata Germania quam quisquam priorum,

easque ob res insignia triumphi adeptus est. obiit et L. Antonius, multa claritudine generis sed inprospera. nam patre eius Iulo Antonio ob adulterium Iuliae morte punito hunc admodum adulescentulum, sororis nepotem, seposuit Augustus in civitatem Massiliensem, ubi specie studiorum nomen exilii tegeretur. habitus tamen supremis honor ossaque tumulo Octaviorum inlata per decretum senatus.

20

45. Isdem consulibus facinus atrox in citeriore Hispania admissum a quodam agresti nationis Terrestinae. is praetorem provinciae L. Pisonem, pace incuriosum, ex inproviso in itinere adortus uno vulnere in mortem adfecit; ac pernecitate equi profugus, postquam saltuosos locos attigerat, dimisso equo per derupta et avia sequentis frustratus est. neque diu fefellit: nam presso ductoque per proximos pagos equo, cuius foret cognitum. et repertus cum tormentis edere conscios adigeretur, voce magna sermone patrio frustra se interrogari clamitavit: adsisterent socii ac spectarent; nullam vim tantam doloris, ut veritatem eliceret. idemque cum postero ad quaestionem retraheretur, eo nisu proripuit se custodibus saxoque caput adflixit, ut statim exanimaretur. sed Piso Terrestinorum dolo caesus habetur; quippe pecunias e publico interceptas acrius quam ut tolerarent barbari coge-
bat.

46. Lentulo Gaetulico C. Calvisio consulibus decreta triumphi insignia Poppaeo Sabino con-

tusis Thraecum qui montium in editis sine cultu
atque eo ferocius agitabant. causa motus super
5 hominum ingenium quod pati dilectus et vali-
dissimum quemque militiae nostrae dare asper-
nabantur ne regibus quidem parere nisi ex libi-
dine soliti aut, si mitterent auxilia, suos ductores
praeferere nec nisi adversum accolae belligerare.
10 ac tum rumor incesserat fore ut disiecti aliisque
nationibus permixti diversas in terras traherentur.
sed antequam arma inciperent, misere legatos
amicitiam obsequiumque memoraturos et man-
sura haec, si nullo novo onere temptarentur: sin
15 ut victis servitium indiceretur, esse sibi ferrum
et iuventutem et promptum libertati aut ad mor-
tem animum. simul castella rupibus indita con-
latosque illuc parentes et coniuges ostentabant
bellumque impeditum arduum cruentum minita-
20 bantur.

47. At Sabinus, donec exercitus in unum
conduceret, datis mitibus responsis, postquam
Pomponius Labeo e Moesia cum legione, rex
Rhoemetalcus cum auxiliis popularium, qui fidem
5 non mutaverant, venerunt, addita praesenti copia
ad hostem pergit compositum iam per angustias
saltuum. quidam audentius apertis in collibus
visabantur, quos dux Romanus acie suggestus
haud aegre pepulit sanguine barbarorum modico
10 ob propinqua suffugia. mox castris in loco com-
munitis valida manu montem occupat angustum
et aequali dorso continuum usque ad proximum

castellum, quod magna vis armata aut incondita tuebatur. simul in ferocissimos, qui ante vallum more gentis cum carminibus et tripudiis persul-¹⁵ tabant, mittit delectos sagittariorum. ii dum eminus grassabantur, crebra et inulta vulnera fecere: propius incedentes eruptione subita turbati sunt receptique subsidio Sugambrae cohortis, quam Romanus promptam ad pericula nec minus can-²⁰ tuum et armorum tumultu trucem haud procul instruxerat.

48. Translata dehinc castra hostem propter relictis apud priora munimenta Thraecibus, quos nobis adfuisse memoravi. iisque permissum vastare urere trahere praedas, dum populatio lucem intra sisteretur noctemque in castris tutam et⁵ vigilem capesserent. id primo servatum: mox versi in luxum et raptis opulenti omittere stationes, lascivia epularum aut somno et vino procumbere. igitur hostes incuria eorum conperta duo agmina parant, quorum altero populos invaderentur,¹⁰ alii castra Romana adpugnarent, non spe capiendi, sed ut clamore telis suo quisque periculo intentus sonorem alterius proelii non acciperet. tenebrae insuper delectae augendam ad formidinem. sed qui vallum legionum temptabant, facile pelluntur;¹⁵ Thraecum auxilia repentino incursu territa, cum pars munitionibus adiacerent, plures extra palarentur, tanto infensius caesi, quanto perfugae et proditores ferre arma ad suum patriaeque servitium incusabantur.

49. Postera die Sabinus exercitum aequo loco ostendit, si barbari successu noctis alacres proelium auderent. et postquam castello aut coniunctis tumultis non degrediebantur, obsidium coepit per praesidia, quae opportune muniebat; dein fossam loricamque contexens quattuor milia passuum ambitu amplexus paulatim, ut aquam pabulumque eriperet, contrahere claustra artaque circumdare; et struebatur agger, unde saxa hastae ignes propinquum iam in hostem iacerentur. sed nihil aequae quam sitis fatigabat, cum ingens multitudo bellatorum inbellium uno reliquo fonte uterentur; simul armenta iuxta clausa egestate pabuli exanimari; adiacere corpora hominum, quos vulnera, quos sitis peremerat; pollui cuncta sanie odore contactu.

50. Rebusque turbatis malum extremum discordia accessit, his deditionem, aliis mortem et inter se ictus parantibus; et erant qui non inultum exitium sed eruptionem suaderent. neque ignobiles quivis diversi sententiis, verum e ducibus Dinis, provectus senecta et longo usu vim atque clementiam Romanam edoctus; ponenda arma, unum adflictis id remedium disserebat primusque se cum coniuge et liberis victori permisit: secuti aetate aut sexu inbecilli et quibus maior vitae quam gloriae cupido. at iuventus Tarsam inter et Turesim distrahebatur. utrique destinatum cum libertate occidere, sed Tarsa properandum finem, abrumpendas pariter spes ac metus clamitans dedit

exemplum demisso in pectus ferro; nec defuere¹⁵
qui eodem modo oppeterent. Turesis sua cum
manu noctem opperitur haud nescio duce nostro;
igitur firmatae stationes densioribus globis. et
ingruebat nox nimbo atrox, hostisque clamore
turbido, modo per vastum silentium, incertos ob-²⁰
sessores effecerat, cum Sabinus circumire, hortari
ne ad ambigua sonitus aut simulationem quietis
casum insidiantibus aperirent, sed sua quisque
munia servarent immoti telisque non in falsum
iactis.

25

51. Interea barbari catervis decurrentes nunc
in vallum manualia saxa, praeustas sudes, decisa
robora iacere, nunc virgultis et cratibus et cor-
poribus exanimis complere fossas, quidam pontis
et scalas ante fabricati inferre propugnaculis ea-⁵
que prensare detrahare et adversum resistentis
comminus niti. miles contra deturbare telis, pellere
umbonibus, muralia pila, congestas lapidum moles
provolvere. his partae victoriae spes et, si cedant,
insignitius flagitium, illis extrema iam salus et¹⁰
adsistentes plerisque matres et coniuges earumque
lamenta addunt animos. nox aliis in audaciam,
aliis ad formidinem opportuna; incerti ictus, vul-
nera inprovisa; suorum atque hostium ignoratio
et montis anfractu repercussae velut a tergo voces¹⁵
adeo cuncta miscuerant, ut quaedam munimenta
Romani quasi perrupta omiserint. neque tamen
pervasere hostes nisi admodum pauci: ceteros
deiecto promptissimo quoque aut saucio adpetente

20 iam luce trusere in summa castelli, ubi tandem coacta deditio. et proxima sponte incolarum recepta: reliquis, quo minus vi aut obsidio subigerentur, praematura montis Haemi et saeva hiems subvenit.

52. At Romae commota principis domo, ut series futuri in Agrippinam exitii inciperet, Claudia Pulchra sobrina postulat accussante Domitio Afro.
• is recens praetura, modicus dignationis et quoquo
5 facinore properus clarescere, adulterum Furnium, veneficia in principem et devotiones obiectabat. Agrippina semper atrox, tum et periculo propin-
quae accensa, pergit ad Tiberium ac forte sacrificantem patri repperit. quo initio invidiae non
10 eiusdem ait mactare divo Augusto victimas et posteros insectari. non in effigies mutas divinum spiritum transfusum: se imaginem veram, caelesti sanguine ortam, intellegere discrimen, suscipere sordes. frustra Pulchram praescribi, cui sola exitii
15 causa sit quod Agrippinam stulte prorsus ad cultum delegerit oblita Sosiae ob eadem adflictae. audita haec raram occulti pectoris vocem elicuere correptamque Graeco versu admonuit non ideo laedi, quia non regnaret. Pulchra et Furnius
20 damnantur. Afer primoribus oratorum additus divulgato ingenio et secuta adseveratione Caesaris, qua suo iure disertum eum appellavit. mox cappessendis accusationibus aut reos tutando pro-
superiore eloquentiae quam morum fama fuit, nisi
25 quod aetas extrema multum etiam eloquentiae

dempsit, dum fessa mente retinet silentii impatientiam.

53. At Agrippina pervicax irae et morbo corporis implicata, cum viseret eam Caesar, profusis diu ac per silentium lacrimis, mox invidiam et preces orditur: subveniret solitudini, daret maritum;abilem adhuc iuventam neque aliud prorsus⁵ quam ex matrimonio solacium; incolumem Germanici coniugem ac liberos recipere dignaretur. sed Caesar non ignarus quantum expeteretur, ne tamen offensionis aut metus manifestus foret, sine responso quamquam instantem reliquit. id ego,¹⁰ a scriptoribus annalium non traditum, repperi in commentariis Agrippinae filiae, quae Neronis principis mater vitam suam et casus suorum posteris memoravit.

54. Ceterum Seianus maerentem et improvidam altius perculit immissis qui per speciem amicitiae monerent paratum ei venenum, vitandas soceri epulas. atque illa simulationum nescia, cum propter discumberet, non vultu aut sermone⁵ flecti, nullos attingere cibos, donec advertit Tiberius, forte an quia audiverat; idque quo acrius expiriretur, poma, ut erant adposita, laudans nurui sua manu tradidit. aucta ex eo suspicio Agrippinae et intacta ore servis tramisit. nec tamen¹⁰ Tiberii vox coram secuta, sed obversus ad matrem non mirum ait, siquid severius in eam statuisset, a qua veneficii insimularetur. inde rumor parari exitium neque palam audere: secretum quaeri.

55. Sed Caesar, quo famam averteret, adesse frequens senatui legatosque Asiae, ambigentes quam in civitate templum statueretur, pluris per dies audivit. undecim urbes certabant pari
5 ambitione, viribus diversae. neque multum distantia inter se memorabant de vetustate generis, studio in populum Romanum per bella Persi et Aristonici aliorumque regum. verum Hypaepeni Trallianique Laodicenis ac Magnetibus simul tra-
10 missi ut parum validi; ne Ilienses quidem, cum parentem urbis Romae Troiam referrent, nisi antiquitatis gloria pollebant. paulum addubitatum, quod Halicarnasii mille et ducentos per annos nullo motu terrae nutavisse sedes suas vi-
15 voque in saxo fundamenta templi adseveraverant. Pergamenos eo ipso (nitebantur aedem Augusto ibi sitam) satis adeptos creditum. Ephesii Milesiique, hi Apollinis, illi Dianae caerimonia occupasse visi. ita Sardianos inter Zmyrnaeosque delibera-
20 tum. Sardiani decretum Etruriae recitavere ut consanguinei: nam Tyrrhenum Lydumque Atye rege genitos ob multitudinem divisisse gentem; Lydum patriis in terris resedissee, Tyrrheno datum novas ut conderet sedes; et ducum e nominibus
25 indita vocabula illis per Asiam, his in Italia; auctamque adhuc Lydorum opulentiam missis in Graeciam populis, cui mox a Pelope nomen. simul litteras imperatorum et icta nobiscum foedera bello Macedonum ubertatemque fluminum suorum, tem-
30 periem caeli ac dites circum terras memorabant.

56. At Zmyrnaei repetita vetustate, seu Tantalus Iove ortus sive Theseus divina et ipse stirpe sive una Amazonum condidisset, transcendere ad ea quis maxime fidebant in populum Romanum officiiis, missa navali copia non modo externa ad bella sed quae in Italia tolerabantur; seque primos templum urbis Romae statuisset, M. Porcio consule, magnis quidem iam populi Romani rebus, nondum tamen ad summum elatis, stante adhuc Punica urbe et validis per Asiam regibus. simul 10 L. Sullam testem adferebant: gravissimo in discrimine exercitus ob asperitatem hiemis et penuriam vestis, cum id Zmyrnam in contionem nuntiatum foret, omnes qui adstabant detraxisse corpori tegmina nostrisque legionibus misisse. ita 15 rogati sententiam patres Zmyrnaeos praetulere. censuitque Vibius Marsus, ut M'. Lepido, cui ea provincia obvenerat, super numerum legaretur, qui templi curam susciperet. et quia Lepidus ipse deligere per modestiam abnuebat, Valerius 20 Naso e praetoriis sorte missus est.

57. Inter quae diu meditato prolatoque saepius consilio tendit Caesar in Campaniam specie dedicandi templa apud Capuam Iovi, apud Nola Augusto, sed certus procul urbe degere. causam abscessus quamquam secutus plurimos auctorum ad Seiani artes rettuli, quia tamen caede eius patrata sex postea annos pari secreto coniunxit plerumque, unum ad ipsum referri verius sit, saevitiam ac libidinem cum factis promeret,

10 locis occultantem; et Rhodi vitare coetus, recon-
dere voluptates insuerat. erant qui crederent in
senectute corporis quoque habitum pudori fuisse:
quippe illi praegracilis et incurva proceritas, nu-
dus capillo vertex, ulcerosa facies ac plerumque
15 medicaminibus interstincta. traditur etiam matris
inpotentia extrusum, quam dominationis sociam
aspernabatur neque depellere poterat, cum domi-
nationem ipsam donum eius accepisset. nam dubi-
taverat Augustus Germanicum, sororis nepotem
20 et cunctis laudatum, rei Romanae imponere, sed
precibus uxoris evictus Tiberio Germanicum, sibi
Tiberium adscivit. idque Augusta exprobrabat
reposebat.

58. Profectio arto comitatu: unus senator con-
sulatu functus, Cocceius Nerva, cui legum peritia,
eques Romanus praeter Seianum ex inlustribus
Curtius Atticus, ceteri liberalibus studiis praediti,
5 ferme Graeci, quorum sermonibus levaretur. fere-
bant periti caelestium iis motibus siderum ex-
cessisse Roma Tiberium, ut reditus illi negaretur.
unde exitii causa multis properum finem vitae
coniectantibus vulgantibusque; neque enim tam
10 incredibilem casum providebant, ut undecim per
annos libens patria careret. mox patuit breve
confinium artis et falsi veraque quam obscuris
tegerentur. nam in urbem non regressurum haud
forte dictum: ceterorum nescii egere, cum pro-
15 pinquo rure aut litore et saepe moenia urbis ad-
sicens extremam senectam compleverit.

59. Ac forte illis diebus oblatum Caesari anceps periculum auxit vana rumoris prae-buitque ipsi materiem cur amicitiae constantiaeque Seiani magis fideret. vescebantur in villa, cui vocabulum Speluncae, mare Amunclanum inter et Fundanos⁵ montes, nativo in specu. eius os lapsis repente saxis obruit quosdam ministros: hinc metus in omnes et fuga eorum, qui convivium celebrabant. Seianus genu vultuque et manibus super Caesarem suspensus opposuit sese incidentibus, atque¹⁰ habitu tali repertus est a militibus, qui subsidio venerant. maior ex eo et, quamquam exitiosa suaderet, ut non sui anxius, cum fide audiebatur. adsimulabatque iudicis partes adversum Germanici stirpem, subditis qui accusatorum nomina susti-¹⁵ nerent maximeque insectarentur Neronem proximum successioni et, quamquam modesta iuventa, plerumque tamen quid in praesentiarum conduceret oblitum, dum a libertis et clientibus apiscendae potentiae properis exstimulatur: erectum²⁰ et fidentem animi velle populum Romanum, cupere exercitus neque ausurum contra Seianum, qui nunc patientiam senis et segnitiam iuvenis iuxta insultet.

60. Haec atque talia audienti nihil quidem pravae cogitationis, sed interdum voces procedebant contumaces et inconsultae, quas adpositi custodes exceptas auctasque cum deferrent neque defendere daretur diversae insuper sollicitudinum⁵ formae oriebantur. nam alius occursum eius vi-

tare, quidam salutatione reddita statim averti, plerique inceptum sermonem abrumpere, sistentibus ridentibus qui Seiano fautores aderant. enim-
10 vero Tiberius torvus aut falsum renidens vultu: seu loqueretur seu taceret iuvenis, crimen ex silentio, ex voce. ne nox quidem secura, cum uxor vigilias somnos suspiria matri Liviae atque illa Seiano patefaceret; qui fratrem quoque Ne-
15 ronis Drusum traxit in partes, spe obiecta principis loci, si priorem aetate et iam labefactum demovisset. atrox Drusi ingenium super cupidinem potentiae et solita fratribus odia accendebatur invidia, quod mater Agrippina promptior
20 Neroni erat. neque tamen Seianus ita Drusum fovebat, ut non in eum quoque semina futuri exitii meditaretur, gnarus praeferocem et insidiis magis opportunum.

61. Fine anni excessere insignes viri Asinius Agrippa, claris maioribus quam vetustis vitaque non degener, et Q. Haterius, familia senatoria, eloquentiae, quoad vixit, celebratae: monumenta
5 ingeni haud perinde retinentur. scilicet impetu magis quam cura vigebat; utque aliorum meditatio et labor in posterum valescit, sic Haterii canorum illud et profluens cum ipso simul extinctum.

62. M. Licinio L. Calpurnio consulibus ingentium bellorum cladem aequavit malum improvisum. nam coepto apud Fidenam amphitheatro Atilius quidam libertini generis, quo specta-

culum gladiatorum celebraret, neque fundamenta 5
per solidum subdidit neque firmis nexibus ligneam compagem superstruxit, ut qui non abundantia pecuniae nec municipali ambitione sed sordida mercede negotium quaesivisset. adfluxere avidi talium, imperitante Tiberio procul voluptatibus habiti, virile ac muliebre secus, omnis aetas, ob propinquitatem loci effusius; unde gravior pestis: conferta moles convulsa intus aut in exteriora inmensamque vim mortalium, spectaculo intentos aut qui circum adstabant, praeceps 15
trahit atque operit. et illi quidem, quos principium stragis in mortem adfixerat, ut tali sorte, cruciatum effugere: miserandi magis quos abrupta parte corporis nondum vita deseruerat; qui per diem visu, per noctem ululatibus et gemitu coniuges aut liberos poscebant. iam ceteri fama excitati hic fratrem, propinquum ille, alius parentes lamentari. etiam quorum diversa de causa amici aut necessarii aberant, pavere tamen; nequedum comperto quos illa vis perculisset, latior ex incerto 25
metus.

63. Ut coepere dimoveri obruta, concursus ad exanimos complectentium osculantium; et saepe certamen, si confusior facies seu par forma aut aetas errorem adgnoscentibus fecerat. quinquaginta hominum milia eo casu debilitata vel obtrita; cautumque in posterum senatus consulto, nequis gladiatorium munus ederet, cui minor quadringentorum milium res, neve amphitheatrum

imponeretur nisi solo firmitatis spectatae. Atilius
10 in exilium actus est. ceterum sub recentem cladem patuere procerum domus, fomenta et medici passim praebiti fuitque urbs per illos dies quamquam maesta facie veterum institutis similis, qui magna post proelia saucios largitione et cura
15 sustentabant.

64. Nondum ea clades exoleverat, cum ignis violentia urbem ultra solitum adfecit, deusto monte Caelio; feralemque annum ferebant et ominibus adversis susceptum principi consilium absentiae,
5 qui mos vulgo, fortuita ad culpam trahentes, ni Caesar obviam isset tribuendo pecunias ex modo detrimenti. actaeque grates apud senatum fanaeque, quia sine ambitione aut proximorum precibus ignotos etiam et ultro accitos munificentia iuverat.
10 adduntur sententiae ut mons Caelius in posterum Augustus appellaretur, quando cunctis circum flagrantibus sola Tiberii effigies sita in domo Iunii senatoris inviolata mansisset. evenisse id olim Claudiae Quintae eiusque statuam vim ignium bis
15 elapsam maiores apud aedem matris deum consecravisse. sanctos acceptosque numinibus Claudios et augendam caerimoniam loco, in quo tantum in principem honorem di ostenderint.

65. Haud fuerit absurdum tradere montem antiquitus Querquetulanum, quod talis silvae frequens fecundusque, mox Caelium appellatum a Caele Vibenna, qui dux gentis Etruscae cum
5 auxiliatus esset, sedem acceperat a Tarquinio

Prisco, seu quis alius regum dedit: nam scriptores dissentiunt. cetera non ambigua, magnas copias per plana etiam ac foro propinqua habitavisse, unde Tuscum vicum e vocabulo advenarum dictum.

66. Sed ut studia procerum et largitio principis adversum casus solacium tulerant, ita accusatorum maior in dies et infestior vis sine levamento grassabatur; corripueratque Varum Quintilium, divitem et Caesari propinquum, Domitius⁵ Afer, Claudiae Pulchrae matris eius condemnator, nullo mirante quod diu egens et parto nuper praemio male usus plura ad flagitia accingeretur. P. Dolabellam socium delationis extitisse miraculo, quia claris maioribus et Varo conexus suam ipse¹⁰ nobilitatem, suum sanguinem perditum ibat. restitit tamen senatus et opperendum imperatorem censuit, quod unum urgentium malorum suffugium in tempus.

67. At Caesar dedicatis per Campaniam templis, quamquam edicto monuisset nequis quietem eius interromperet concursusque oppidanorum disposito milite prohiberentur, perosus tamen municipia et colonias omniaque in continenti sita,⁵ Capreas se in insulam abdidit trium milium freto ab extremis Surrentini promunturii diunctam. solitudinem placuisse maxime crediderim, quoniam inportuosum circa mare et vix modicis navigiis pauca subsidia; neque adpulerit quisquam¹⁰ nisi gnaro custode. caeli temperies hieme mitis obiectu montis, quo saeva ventorum arcentur;

aestas in favonium obversa et aperto circum pelago peramoena; prospectabatque pulcherrimum
15 sinum, antequam Vesuvius mons ardescens faciem loci verteret. Graecos ea tenuisse Capreasque Telebois habitatas fama tradit. sed tum Tiberius duodecim villarum nominibus et molibus insederat, quam intentus olim publicas ad curas, tam
20 in luxus et malum otium resolutus. manebat quippe suspicionum et credendi temeritas, quam Seianus augere etiam in urbe suetus acrius turbabat non iam occultis adversum Agrippinam et Neronem insidiis. quis additus miles nuntios
25 introitus, aperta secreta velut in annales referebat ultroque struebantur qui monerent perfugere ad Germaniae exercitus vel celeberrimo fori effigiem divi Augusti amplecti populumque ac senatum auxilio vocare. eaque spreta ab illis, velut para-
30 rent, obiciebantur.

68. Iunio Silano et Silio Nerva consulibus foedum anni principium incessit tracto in carcerem inlustri equite Romano, Tito Sabino, ob amicitiam Germanici: neque enim omiserat coniugem liberosque percolare, sectator domi, comes in publico, post tot clientes unus eoque apud bonos laudatus et gravis iniquis. hunc Latinius Latiaris, Porcius Cato, Petilius Rufus, M. Opsius praetura functi
10 adgrediuntur, cupidine consulatus, ad quem non nisi per Seianum aditus: neque voluntas nisi scelere quaerebatur. compositum inter ipsos ut Latiaris, qui modico usu Sabinum contingebat,

strueret dolum, ceteri testes adessent, deinde accusationem inciperent. igitur Latiaris iacere fortuitos primum sermones, mox laudare constantiam, quod non florentis domus amicus afflictam deseruisset; simul honora de Germanico Agrippinam miserans disserebat. et postquam Sabinus, ut sunt molles in calamitate mortalium animi, effudit lacrimas, iunxit questus, audentius iam onerat Seianum, saevitiam superbiam spes. ne in Tiberium quidem convicio abstinet; iique sermones, tamquam vetita miscuissent, speciem artae amicitiae fecere. ac iam ultro Sabinus quaerere Latialem, ventitare domum, dolores quasi ad fidissimum deferre.

69. Consultant quos memoravi quonam modo ea plurium auditu acciperentur. nam loco in quem coibatur servanda solitudinis facies; et, si pone fores adsisterent, metus visus: sonitus apertae suspicionis. tectum inter et laquearia tres senatores, haud minus turpi latebra quam detestanda fraude, sese abstrudunt, foraminibus et rimis aurem admovent. interea Latiaris repertum in publico Sabinum, velut recens cognita narraturus, domum et in cubiculum trahit; praeterita-
que et instantia, quorum adfatim copia, ac novos terrores cumulat. eadem ille et diutius, quanto maesta, ubi semel prorupere, difficilius reticentur. properata inde accusatio missisque ad Caesarem litteris ordinem fraudis suumque ipsi dedecus narravere. non alias magis anxia et pavens civi-

tas, secedens adversum proximos; congressus colloquia, notae ignotaeque aures vitari; etiam muta atque inanima, tectum et parietes circumspectabantur.

70. Sed Caesar sollemnia incipientis anni kalendis Ianuariis epistula precatus vertit in Sabinum corruptos quosdam libertorum et petitem se arguens ultionemque haud obscure poscebat. nec mora quin decerneretur; et trahebatur damnatus, quantum obducta veste et adstrictis faucibus niti poterat, clamitans sic inchoari annum, has Seiano victimas cadere. quo intendisset oculos, quo verba acciderent, fuga vastitas, deseri itinera fora. et quidam regrediebantur ostentabantque se rursum id ipsum paventes quod timuissent. quem enim diem vacuum poena, ubi inter sacra et vota, quo tempore verbis etiam profanis abstineri mos esset, vincla et laqueus inducantur? non rudem Tiberium tantam invidiam adisse, set quaesitum meditatumque, nequid impedire credatur quo minus novi magistratus, quo modo delubra et altaria, sic carcerem recludent. secutae insuper litterae grates agentis, quod hominem infensum rei publicae punivissent, adiecto trepidam sibi vitam, suspectas inimicorum insidias, nullo nominatim compellato; neque tamen dubitabatur in Neronem et Agrippinam intendi.

71. Ni mihi destinatum foret suum quaeque in annum referre, aiebat animus antire statimque memorare exitus, quos Latinius atque Opsius ce-

terique flagitii eius repertoires habuere, non modo postquam Gaius Caesar rerum potitus est sed incolumi Tiberio, qui scelerum ministros ut perverti ab aliis nolebat ita plerumque satiatu et oblati in eandem operam recentibus veteres et prae graves adflixit: verum has atque alias sontium poenas in tempore trademus. tum censuit Asinius Gallus, cuius liberorum Agrippina matertera erat, petendum a principe ut metus suos senatui fate retur amoverique sineret. nullam aeque Tiberius, ut rebatur, ex virtutibus suis quam dissimulationem diligebat: eo aegrius accepit recludi quae preme-
ret. sed mitigavit Seianus, non Galli amore verum ut cunctatione principis periret, gnarus lentum in meditando, ubi prorupisset, tristibus dictis atrocia facta coniungere.

72. Eodem anno Frisii, transrhenanus populus, pacem exuere nostra magis avaritia quam obsequii inpatientes. tributum iis Drusus iusserat modicum pro angustia rerum, ut in usus militares coria boum penderent, non intenta cuiusquam cura quae firmitudo, quae mensura, donec Olenius e primipilaribus regendis Frisiis inpositus terga urorum delegit, quorum ad formam compararentur. id aliis quoque nationibus arduum apud Germanos difficilior tolerabatur, quis ingentium beluarum feraces saltus, modica domi armenta sunt. ac primo boves ipsos, mox agros, postremo corpora coniugum aut liberorum servitio tradebant. hinc ira et questus, et postquam

5 non subveniebatur, remedium ex bello. rapti
qui tributo aderant milites et patibulo adfixi:
Olennius infensos fuga praevenit, receptus castello,
cui nomen Flevum; et haud spernenda illic civium
sociorumque manus litora Oceani praesidebat.

73. Quod ubi L. Apronio inferioris Germaniae
pro praetore cognitum, vexilla legionum e superi-
ore provincia peditumque et equitum auxilium
delectos accivit ac simul utrumque exercitum
5 Rheno deVectum Frisiis intulit soluto iam ob-
sidio et ad sua tutanda digressis rebellibus. igitur
proxima aestuaria aggeribus et pontibus tradu-
cendo graviori agmini firmat. atque interim re-
pertis vadis alam Canninefatem et quod peditum
10 Germanorum inter nostros merebat circumgredi
terga hostium iubet, qui iam acie compositi pellunt
turmas sociales equitesque legionum subsidio
missos. tum tres leves cohortes ac rursum duae,
dein tempore interiecto alarius eques inmissus:
15 satis validi, si simul incubuissent, per intervallum
adventantes neque constantiam addiderant turbatis
et pavore fugientium auferebantur. Cethego La-
beoni legato quintae legionis quod reliquum auxi-
liorum tradit. atque ille dubia suorum re in an-
20 ceptus tractus missis nuntiis vim legionum inplora-
bat. prorumpunt quintani ante alios et acri pugna
hoste pulso recipiunt cohortis alasque fessas vul-
neribus. neque dux Romanus ultum iit aut cor-
pora humavit, quamquam multi tribunorum prae-
25 fectorumque et insignes centuriones cecidissent.

mox compertum nongentos Romanorum apud lucum quem Baduhennae vocant pugna in posterum extracta confectos et aliam quadringentorum manum occupata Cruptorigis quondam stipendiarii villa, postquam proditio metuebatur, mutuis ictibus procubuisse.

74. Clarum inde inter Germanos Frisium nomen, dissimulante Tiberio damna, necui bellum permetteret. neque senatu cura, an imperii extrema dehonestarentur: pavor internus occupaverat animusque adulatione quaerebatur. ita quamquam diversis super rebus consulerentur, aram Clementiae, aram Amicitiae effigiesque circum Caesaris ac Seiani censuere crebrisque precibus efflagitabant visendi copiam facerent. non illi tamen in urbem aut propinqua urbi degressi: satis visum omittere insulam et in proximo Campaniae aspicere. venire patres, equites, magna pars plebis, anxii erga Seianum, cuius durior congressus atque per ambitum et societate consiliorum parabatur. satis constabat auctam adrogantiam foedum illud in propatulo servitium spectanti; quippe Romae sueti discursus et magnitudine urbis incertum quod quisque ad negotium pergat: ibi campo aut litore iacentes nullo discrimine noctem ac diem iuxta gratiam aut fastus ianitorum perpetiebantur, donec id quoque vetitum: et revenere in urbem trepidi, quos non sermone, non visu dignatus erat, quidam male alacres, quibus infaustae amicitiae gravis exitus imminebat.

75. Ceterum Tiberius neptem Agrippinam Germanico ortam cum coram Cn. Domitio tradidisset, in urbe celebrari nuptias iussit. in Domitio super vetustatem generis propinquum Caesaribus sanguinem delegerat; nam aviam Octaviam et Augustum avunculum praeferbat.

CORNELII TACITI

AB EXCESSU DIVI AUGUSTI

LIBRI V. FRAGMENTUM.

---

1. Rubellio et Fufio consulibus, quorum utri-
que Geminus cognomentum, Iulia Augusta mortem
obiit, aetate extrema, nobilitatis per Claudiam
familiam et adoptione Liviorum Iuliorumque claris-
5 simae. primum matrimonium et liberi cum Ti-
berio Nerone, qui bello Perusino profugus, pace
inter Sex. Pompeium ac triumviros pacta in urbem
rediit. exim Caesar cupidine formae aufert marito,
incertum an invitam: nullam posthac subolem
10 edidit, sed sanguini Augusti per coniunctionem
Agrippinae et Germanici adnexa communes pro-
nepotes habuit. sanctitate domus priscum ad
morem, comis ultra quam antiquis feminis pro-
batum, mater inpotens, uxor facilis et cum artibus
15 mariti, simulatione filii bene composita. funus
modicum, testamentum diu inritum. laudata pro

rostris a Gaio Caesare pronepote, qui mox rerum potitus.

2. At Tiberius, quod supremis in matrem officiis defuisset, nihil mutata amoenitate vitae magnitudinem negotiorum per litteras excusavit honoresque memoriae ab senatu large decretos quasi per modestiam imminuit, paucis admodum⁵ receptis et addito ne caelestis religio decerneretur: sic ipsam maluisse. quin et parte eiusdem epistulae increpuit amicitias muliebres Fufium consulem oblique perstringens. is gratia Augustae floruerat, aptus adliciendis feminarum animis,¹⁰ dicax idem et Tiberium acerbis facetiis inridere solitus, quarum apud praepotentes in longum memoria.

3. Ceterum ex eo praerupta iam et urgens dominatio; nam incolumi Augusta erat adhuc perfugium, quia Tiberio inveteratum erga matrem obsequium neque Seianus audebat auctoritati parentis antire: tunc velut frenis exsoluti proruperunt⁵ missaeque in Agrippinam ac Neronem litterae, quas pridem adlatas et cohibitas ab Augusta credidit vulgus; haud enim multo post mortem recitatae. verba inerant quaesita asperitate: sed non arma, non rerum novarum studium, amores¹⁰ iuvenum et inpudicitiam nepoti obiectabat. in nulum ne id quidem confingere ausus adrogantiam oris et contumacem animum incusavit magno senatus pavore ac silentio, donec pauci, quis nulla ex honesto spes (et publica mala singulis in¹⁵

occasionem gratiae trahuntur), ut referretur postulare, promptissimo Cotta Messalino cum atroci sententia. sed aliis a primoribus maximeque a magistratibus trepidabatur: quippe Tiberius etsi
20 infense invectus cetera ambigua reliquerat.

4. Fuit in senatu Iunius Rusticus componendis patrum actis delectus a Caesare eoque meditationes introspicere creditus. is fatali quodam motu (neque enim ante specimen constantiae dederat) seu
5 prava sollertia, dum imminentium oblitus incerta pavet, inserere se dubitantibus ac monere consules ne relationem inciperent; disserebatque brevibus momentis summa verti; fore quandoque Germanicis initium potentiae. simul populus effi-
10 gies Agrippinae ac Neronis gerens circumssistit curiam faustisque in Caesarem ominibus falsas litteras et principe invito exitium domui intendi clamat. ita nihil triste illo die patratum. ferebantur etiam sub nominibus consularium fictae in
15 Seianum sententiae exercentibus plerisque per occultum atque eo procacius libidinem ingeniorum. unde illi ira violentior et materies criminandi: spretum dolorem principis ab senatu, descivisse populum; audiri iam et legi novas contiones, nova
20 patrum consulta; quid reliquum nisi ut caperent ferrum et, quorum imagines pro vexillis secuti forent, duces imperatoresque deligerent?

5. Igitur Caesar repetitis adversum nepotem et nurum probris increpitaque per edictum plebe, questus apud patres quod fraude unius senatoris

imperatoria maiestas elusa publice foret, integra tamen sibi cuncta postulavit. nec ultra delibera-⁵ tum quo minus non quidem extrema decernerent (id enim vetitum), sed paratos ad ultionem vi principis impediri testarentur.

CORNELII TACITI
AB EXCESSU DIVI AUGUSTI
LIBER VI.

V, 6. . . . Quattuor et quadraginta orationes super ea re habitae, ex quis ob metum paucae, plures adsuetudine . . . . ., mihi pudorem aut Se-
iano invidiam adlaturum censui. versa est for-
tuna et ille quidem, qui collegam et generum⁵ adsciverat, sibi ignoscit: ceteri, quem per dede-
cora fovere, cum scelere insectantur. miserius sit ob amicitiam accusari an amicum accusare
haud discreverim. non crudelitatem, non clemen-
tiam cuiusquam experiar, sed liber et mihi ipsi¹⁰ probatus antibo periculum. vos obtestor ne me-
moriā nostri per maerorem quam laeti retineatis adiciendo me quoque iis qui fine egregio publica
mala effugerunt.'

V, 7. Tunc singulos, ut cuique adsistere, ad-
loqui animus, retinens aut dimittens partem diei
absumpsit multoque adhuc coetu et cunctis in-

trepidum vultum eius spectantibus, cum superesse
5 tempus novissimis crederent, gladio quem sinu
abdiderat incubuit. neque Caesar ullis criminibus
aut probris defunctum insectatus est, cum in Blae-
sum multa foedaque incusavisset.

V, 8. Relatum inde de P. Vitellio et Pom-
ponio Secundo. illum indices arguebant claustra
aerarii, cui praefectus erat, et militarem pecuniam
rebus novis obtulisse; huic a Considio praetura
5 functo obiectabatur Aelii Galli amicitia, qui punito
Seiano in hortos Pomponii quasi fidissimum ad
subsidium perfugisset. neque aliud periclitantibus
auxilii quam fratrum constantia, qui vades ex-
stitere. mox crebris prolationibus spem ac metum
10 iuxta gravatus Vitellius petito per speciem studio-
rum scalpro levem ictum venis intulit vitamque
aegritudine animi finivit. at Pomponius multa
morum elegantia et ingenio inlustri, dum adver-
sam fortunam aequus tolerat, Tiberio superstes.

V, 9. Placitum posthac ut in reliquos Seiani
liberos adverteretur vanescente quamquam plebis
ira ac plerisque per priora supplicia lenitis. igitur
portantur in carcerem, filius imminentium intelle-
5 gens, puella adeo nescia, ut crebro interrogaret,
quod ob delictum et quo traheretur; neque factu-
ram ultra et posse pueriliter moneri. obliis fau-
cibus id aetatis corpora in Gemonias abiecta.

V, 10. Per idem tempus Asia atque Achaia
exterritae sunt acri magis quam diuturno rumore
Drusum Germanici filium apud Cycladas insulas,

mox in continenti visum. et erat iuvenis haud dispari aetate, quibusdam Caesaris libertis velut⁵ agnitus, per dolum cui comitatus adliciebantur ignari fama nominis et promptis Graecorum animis ad nova et mira. quippe elapsum custodiae pergere ad paternos exercitus, Aegyptum aut Suriam invasurum fingeant simul credebantque. iam iu-¹⁰ ventutis concursu, iam publicis studiis frequentabatur, laetus praesentibus et inanum spe, cum auditum id Poppaeo Sabino: is Macedoniae tum intentus Achaiaem quoque curabat. igitur quo vera seu falsa antiret, Toronaeum Thermaeumque sinum¹⁵ praefestinans, mox Euboeam Aegaei maris insulam et Piraeum Atticae orae, dein Corinthiense litus angustiasque Isthmi evadit; marique Ionio Nicolim Romanam coloniam ingressus ibi demum cognoscit sollertius interrogatum quisnam foret²⁰ dixisse M. Silano genitum et multis sectatorum dilapsis ascendisse navem tamquam Italiam peteret. scripsitque haec Tiberio neque nos originem finemve eius rei ultra comperimus.

V, 11. Exitu anni diu celata discordia consulum erupit. nam Trio, facilis capessendis inimicitiis et foro exercitus, ut segnem Regulum ad opprimendos Seiani ministros oblique perstrinxerat: ille, nisi lacesseretur, modestiae retinens, non⁵ modo rettudit collegam, sed ut noxium coniurationis ad disquisitionem trahebat. multisque patrum orantibus ponerent odia in perniciem itura mansere infensi ac minitantes, donec magistratu abirent.

VI, 1. Cn. Domitius et Camillus Scribonianus consulatum inierant, cum Caesar transito quod Capreas et Surrentum interluit freto Campaniam praelegebat, ambiguus an urbem intraret seu, quia
5 contra destinaverat, speciem venturi simulans. et saepe in propinqua degressus aditis iuxta Tiberim hortis saxa rursum et solitudinem maris repetiit.

2. At Romae principio anni quasi recens cognitae Liviae flagitiis ac non pridem etiam punitis atroces sententiae dicebantur in effigies quoque ac memoriam, et bona Seiani ablata aerario ut
5 in fiscum cogerentur. iam Scipiones haec et Silani et Cassii isdem ferme aut paulum inmutatis verbis adseveratione multa censebant, cum repente Togonius Gallus, dum ignobilitatem suam magnis nominibus inserit, per deridiculum auditur. nam
10 principem orabat deligere senatores, ex quis viginti sorte ducti et ferro accincti, quotiens curiam inisset, salutem eius defenderent. crediderat nimirum epistulae subsidio alterum ex consulibus poscentis, ut tutus a Capreis urbem peteret.
15 Tiberius tamen, ludibria seriis permiscere solitus, egit gratis benevolentiae patrum: sed quos omitti posse, quos deligi? semperne eosdem an subinde alios? et honoribus perfunctos an iuvenes, privatos an e magistratibus? quam deinde speciem
20 fore summentium in limine curiae gladios? neque vitam tanti, si armis tegenda foret. haec adversus Togonium verbis moderans, ne quae ultra abolitionem sententiae suaderet.

3. At Iunium Gallionem, qui censuerat ut praetoriani actis stipendiis ius apiscerentur in quattuordecim ordinibus sedendi, violenter increpuit, velut coram rogitans, quid illi cum militibus, quos neque dicta neque praemia nisi imperatoris accipere par esset. repperisse quod divus Augustus non providerit: an potius discordiam et seditionem a satellite Seiani quaesitam, qua rudes animos nomine honoris ad corrumpendum militiae morem propelleret? hoc pretium Gallio meditatae adulationis tulit, statim curia, deinde Italia exactus; et quia incusabatur facile toleraturus exilium delecta Lesbo, insula nobili et amoena, retrahitur in urbem custoditurque domibus magistratuum. isdem litteris Caesar Sextium Paconianum praetorium perculit magno patrum gaudio, audacem maleficum, omnium secreta rimantem delectumque ab Seiano cuius ope dolus Gaio Caesari pararetur. quod postquam patefactum, prorupere concepta pridem odia et summum supplicium decernebatur, ni professus indicium foret.

4. Ut vero Latinium Latiarem ingressus est, accusator ac reus iuxta invisi gratissimum spectaculum praebebant. Latiaris, ut rettuli, praecipuus olim circumveniendi Titii Sabini et tunc luendae poenae primus. inter quae Haterius Agrippa consules anni prioris invasit, cur mutua accusatione intenta nunc silerent: metum prorsus et noxae conscientiam pro foedere haberi; at non patribus reticenda quae audivissent. Regulus ma-

10 nere tempus ultionis seque coram principe exsecuturum; Trio aemulationem inter collegas et si qua discordes iecissent melius oblitteri respondit. urgente Agrippa Sanguinius Maximus e consularibus oravit senatum, ne curas imperatoris con-
15 quisitis insuper acerbitatibus augerent: sufficere ipsum statuendis remediis. sic Regulo salus et Trioni dilatio exitii quaesita. Haterius invisior, quia somno aut libidinis vigiliis marcidus et ob segnitiam quamvis crudelem principem non
20 metuens inlustribus viris perniciem inter ganeam meditabatur.

5. Exim Cotta Messalinus, saevissimae cuiusque sententiae auctor eoque inveterata invidia, ubi primum facultas data, arguitur pleraque in C. Caesarem: cum die natali Augustae inter sacerdotes epularetur, novendialem eam cenam dixisse; querensque de potentia M'. Lepidi ac L. Arruntii, cum quibus ob rem pecuniariam disceptabat, addidisse: ,illos quidem senatus, me autem tuebitur Tiberiolus meus'. quae cuncta a primoribus civi-
10 tatis revincebatur iisque instantibus ad imperatorem provocavit. nec multo post litterae adferuntur, quibus in modum defensionis, repetito inter se atque Cottam amicitiae principio crebrisque eius officiis commemoratis, ne verba prave
15 detorta neu convivalium fabularum simplicitas in crimen duceretur postulavit.

6. Insigne visum litterarum initium; nam his verbis exorsus: ,quid scribam vobis, patres con-

scripti, aut quo modo scribam aut quid omnino non scribam hoc tempore, di me deaeque peius perdant quam perire cotidie sentio, si scio.⁴ adeo⁵ facinora atque flagitia sua ipsi quoque in supplicium verterant. neque frustra praestantissimus sapientiae firmare solitus est, si recludantur tyrannorum mentes, posse aspici laniatus et ictus, quando ut corpora verberibus, ita saevitia libidine,¹⁰ malis consultis animus dilaceretur. quippe Tiberium non fortuna, non solitudines protegebant quin tormenta pectoris suasque ipse poenas fateretur.

7. Tum facta patribus potestate statuendi de C. Caeciliano senatore, qui plurima adversum Cottam prompserat, placitum eandem poenam interrogari quam in Aruseium et Sanquinium, accusatores L. Arruntii; quo non aliud honorificentius⁵ Cottae evenit, qui nobilis quidem set egens ob luxum, per flagitia infamis, sanctissimis Arruntii artibus dignitate ultionis aequabatur.

Q. Servaeus posthac et Minucius Thermus inducti, Servaeus praetura functus et quondam Germanici comes, Minucius equestri loco, modeste habita Seiani amicitia; unde illis maior miseratio. contra Tiberius praecipuos ad scelera increpans⁵ admonuit C. Cestium patrem dicere senatui quae sibi scripsisset suscepitque Cestius accusationem. quod maxime exitiabile tulere illa tempora, cum primores senatus infimas etiam delationes exercerent, alii propalam, multi per occultum; neque¹⁰

discerneres alienos a coniunctis, amicos ab ignotis, quid repens aut vetustate obscurum: perinde in foro, in convivio, quaqua de re locuti incusabantur, ut quis praevenire et reum destinare properat, 15 pars ad subsidium sui, plures infecti quasi valetudine et contactu. sed Minucius et Servaeus damnati indicibus accessere. tractique sunt in casum eundem Iulius Africanus e Santonis, Seius Quadratus: originem non repperi. neque sum 20 ignarus a plerisque scriptoribus omissa multorum pericula et poenas, dum copia fatiscunt aut quae ipsis nimia et maesta ne pari taedio lecturos adficerent verentur: nobis pleraque digna cognitu obvenere, quamquam ab aliis incelebrata.

8. Nam ea tempestate, qua Seiani amicitiam ceteri falso exuerant, ausus est eques Romanus M. Terentius, ob id reus, amplecti, ad hunc modum apud senatum ordiendo: ,fortunae quidem meae 5 fortasse minus expediat adgnoscerere crimen quam abnuere: sed utcumque casura res, fatebor et fuisse me Seiano amicum et ut essem expetisse et postquam adeptus eram laetatum. videram collegam patris regendis praetoriis cohortibus, 10 mox urbis et militiae munia simul obeuntem. illius propinqui et adfines honoribus augebantur; ut quisque Seiano intimus, ita ad Caesaris amicitiam validus: contra quibus infensus, metu ac sordibus conflictabantur. nec quemquam exemplo 15 adsumo: cunctos, qui novissimi consilii expertes, meo unius discrimine defendam. non enim Seia-

num Vulsiniensem set Claudiae et Iuliae domus partem, quas adfinitate occupaverat, tuum, Caesar, generum, tui consulatus socium, tua officia in re publica capessentem colebamus. non nostrum²⁰ aestimare quem et quibus de causis extollas: tibi summum rerum iudicium di dedere, nobis obsequii gloria relicta. spectamus porro quae coram habentur, cui ex te opes honores, quis plurima iuvandi nocendive potentia, quae Seiano fuisse nemo²⁵ negaverit. abditos principis sensus et siquid occultius parat exquirere illicitum anceps: nec ideo adsequare. ne, patres conscripti, ultimum Seiani diem sed sedecim annos cogitaveritis. etiam Satrium atque Pomponium venerabamur; libertis³⁰ quoque ac ianitoribus notescere pro magnifico accipiebatur. quid ergo? indistincta haec defensio et promisca dabitur? immo iustis terminis dividatur. insidiae in rem publicam, consilia caedis adversum imperatorem puniantur: de amicitia³⁵ et officiis idem finis et te, Caesar, et nos absolverit.'

9. Constantia orationis et quia repertus qui efferret quae omnes animo agitabant eo usque potuere, ut accusatores, additis quae ante deliquerant, exilio aut morte multarentur.

Secutae dehinc Tiberii litterae in Sex. Vistilium⁵ praetorium, quem Druso fratri percarum in cohortem suam transtulerat. causa offensionis Vistilio seu composuerat quaedam in Gaium Caesarem ut impudicum sive ficto habita fides. atque ob

10 id convictu principis prohibitus cum senili manu
 ferrum temptavisset, obligat venas; precatusque
 per codicillos immiti rescripto resolvit. acervatim
 ex eo Annius Pollio, Appius Silanus Scauro
 Mamercus simul ac Sabino Calvisio maiestatis postu-
 15 lantur, et Vinicianus Pollioni patri adiciebatur,
 clari genus et quidam summis honoribus. contremuerantque patres (nam quotus quisque adfinitatis
 aut amicitiae tot inlustrium virorum expers?), ni
 Celsus urbanae cohortis tribunus, tum inter in-
 20 dices, Appium et Calvisium discrimini emisisset.
 Caesar Pollionis ac Viniciani Scaurique causam,
 ut ipse cum senatu nosceret, distulit datis quibus-
 dam in Scaurum tristibus notis.

10. Ne feminae quidem exsortes periculi. quia
 occupandae rei publicae argui non poterant, ob
 lacrimas incusabantur; necataque anus Vitia, Fufii
 Gemini mater, quod filii necem flevisset. haec
 5 apud senatum: nec secus apud principem Vescu-
 larius Flaccus ac Iulius Marinus ad mortem
 aguntur, e vetustissimis familiarium, Rhodum se-
 cuti et apud Capreas individui, Vescularius in-
 sidiarum in Libonem internuntius; Marino particeps
 10 Seianus Curtium Atticum oppresserat. quo laetius
 acceptum sua exempla in consultores recidissee.

Per idem tempus L. Piso pontifex, rarum in
 tanta claritudine, fato obiit, nullius servilis sen-
 tentiae sponte auctor et, quotiens necessitas in-
 15 grueret, sapienter moderans. patrem ei censorium
 fuisse memoravi; aetas ad octogensimum annum

processit; decus triumphale in Thraecia meruerat. sed praecipua ex eo gloria, quod praefectus urbi recens continuam potestatem et insolentia parendi graviolem mire temperavit. 20

11. Namque antea profectis regibus, ne urbs sine imperio foret, in tempus deligebatur qui ius redderet ac subitis mederetur; feruntque ab Romulo Dentrem Romulium, post ab Tullo Hostilio Numam Marcium et ab Tarquinio Superbo Spurium 5 Lucretium inpositos. dein consules mandabant; duratque simulacrum, quotiens ob ferias Latinas praeficitur qui consulare munus usurpet. ceterum Augustus bellis civilibus Cilnium Maecenatem equestris ordinis cunctis apud Romam atque Italiam 10 praeposuit: mox rerum potitus ob magnitudinem populi ac tarda legum auxilia sumpsit e consularibus qui coerceret servitia et quod civium audacia turbidum, nisi vim metuat. primusque Messalla Corvinus eam potestatem et paucos intra dies 15 finem accepit, quasi nescius exercendi; tum Taurus Statilius, quamquam propecta aetate, egregie toleravit; dein Piso quindecim per annos pariter probatus publico funere ex decreto senatus celebratus est.

12. Relatum inde ad patres a Quintiliano tribuno plebei de libro Sibyllae, quem Caninius Gallus quindecimvirum recipi inter ceteros eiusdem vatis et ea de re senatus consultum postularat. quo per discessionem facto misit litteras 5 Caesar modice tribunum increpans ignarum antiqui moris ob iuventam. Gallo exprobrabat quod

scientiae caerimoniarumque vetus incerto auctore,
ante sententiam collegii, non, ut adsolet, lecto
10 per magistrum aestimatoque carmine, apud in-
frequentem senatum egisset. simul commonefecit,
quia multa vana sub nomine celebri vulgabantur,
sanxisse Augustum, quem intra diem ad prae-
torem urbanum deferrentur neve habere privatim
15 liceret. quod a maioribus quoque decretum erat
post exustum Capitolium, quaesitis Samo Ilio
Erythris, per Africam etiam ac Siciliam et Italicas
colonias, carminibus Sibyllae, una seu plures fuere,
datoque sacerdotibus negotio, quantum humana
20 ope potuissent, vera discernere. igitur tunc quo-
que notioni quindecimvirem is liber subicitur.

13. Isdem consulibus gravitate annonae iuxta
seditionem ventum multaque et plures per dies
in theatro licentius efflagitata quam solitum ad-
versum imperatorem. quis commotus incusavit ma-
5 gistratus patresque, quod non publica auctoritate
populum coercuissent, addiditque quibus ex pro-
vinciis et quanto maiorem quam Augustus rei fru-
mentariae copiam advectaret. ita castigandae plebi
compositum senatus consultum prisca severitate ne-
10 que segnius consules edixere. silentium ipsius non
civile, ut crediderat, sed in superbiam accipiebatur.

14. Fine anni Geminius, Celsus, Pompeius,
equites Romani, cecidere coniurationis crimine;
ex quis Geminius prodigentia opum ac mollitia
vitae amicus Seiano, nihil ad serius. et Iulius
5 Celsus tribunus in vinclis laxatam catenam in

diversum tendens ipse cervicem perfregit. at Rubrio Fabato, tamquam desperatis rebus Romanis Parthorum ad misericordiam fugeret, custodes additi. repertus apud fretum Siciliae retractusque per centurionem nullas probabiles causas longinquae peregrinationis adferebat: mansit tamen incolumis, oblivione magis quam clementia.

15. Ser. Galba L. Sulla consulibus diu quaesito quos neptibus maritos destinaret Caesar, postquam instabat virginum aetas, L. Cassium, M. Vinicium legit. Vinicio oppidanum genus: Calibus ortus patre atque avo consularibus, cetera⁵ equestri familia, mitis ingenio et comptae facundiae. Cassius plebeii generis, verum antiqui honoratique, et severa patris disciplina educatus facilitate quam industria commendabatur. huic Drusillam, Vinicio Iuliam Germanico genitas¹⁰ coniungit superque ea re senatui scribit levi cum honore iuvenum. dein redditis absentiae causis admodum vagis flexit ad graviora et offensiones ob rem publicam acceptas utque Macro praefectus tribunorumque et centurionum pauci secum in-¹⁵troirent, quotiens curiam ingrederetur, petivit. factoque large et sine praescriptione generis aut numeri senatus consulto ne tecta quidem urbis, adeo publicum consilium numquam adiit, deviis plerumque itineribus ambiens patriam et declinans.²⁰

16. Interea magna vis accusatorum in eos inrupit, qui pecunias faenore auctitabant adversum legem dictatoris Caesaris, qua de modo credendi

possidendique intra Italiam cavetur, omissam olim,
5 quia privato usui bonum publicum postponitur.
sane vetus urbi faenebre malum et seditionum
discordiarumque creberrima causa eoque cohibe-
batur antiquis quoque et minus corruptis moribus.
nam primo duodecim tabulis sanctum nequis
10 unciario faenore amplius exerceret, cum antea
ex libidine locupletium agitaretur; dein rogatione
tribunicia ad semuncias redactum, postremo vetita
versura. multisque plebis scitis obviam itum fraudi-
bus, quae totiens repressae miras per artes rursum
15 oriebantur. sed tum Gracchus praetor, cui ea
quaestio evenerat, multitudine periclitantium sub-
actus rettulit ad senatum trepidique patres (neque
enim quisquam tali culpa vacuus) veniam a prin-
cipe petivere; et concedente annus in posterum
20 sexque menses dati, quis secundum iussa legis
rationes familiares quisque componerent.

17. Hinc inopia rei nummariae, commoto si-
mul omnium aere alieno et quia tot damnatis
bonisque eorum divenditis signatum argentum
fisco vel aerario attinebatur. ad hoc senatus prae-
5 scripserat duas quisque faenoris partes in agris
per Italiam collocaret. sed creditores in solidum
appellabant nec decorum appellatis minuere fidem.
ita primo concursatio et preces, dein strepere
praetoris tribunal, ea quae remedio quaesita in
10 contrarium mutari, quia faeneratores omnem pe-
cuniam mercandis agris condiderant. copiam ven-
dendi secuta vilitate, quanto quis obaeratio, ae-

grius distrahebant multique fortunis provolvebantur; eversio rei familiaris dignitatem ac famam praeceps dabat, donec tulit opem Caesar disposito¹⁵ per mensas miliens sestertio factaque mutuandi copia sine usuris per triennium, si debitor rei publicae in duplum praediis cavisset. sic refecta fides et paulatim privati quoque creditores reperti. neque emptio agrorum exercita ad formam senatus²⁰ consulti, acribus, ut ferme talia, initiis, incurioso fine.

18. Dein redeunt priores metus postulato maiestatis Considio Proculo, qui nullo pavore diem natalem celebrans raptus in curiam pariterque damnatus interfectusque: sorori Sanciae aqua atque igni interdictum accusante Q. Pomponio.⁵ is moribus inquires haec et huiusce modi a se factitari praetendebat, ut parta apud principem gratia periculis Pomponii Secundi fratris mederetur. etiam in Pompeiam Macrinam exilium statuitur, cuius maritum Argolicum, socerum Laconem e¹⁰ primoribus Achaeorum Caesar adflixerat. pater quoque inlustris eques Romanus ac frater praetorius, cum damnatio instaret, se ipsi interfecere. datum erat crimini quod Theophanen Mytilenaeum proavum eorum Cn. Magnus inter intimos¹⁵ habuisset quodque defuncto caelestes honores Graeca adulatio tribuerat.

19. Post quos Sex. Marius Hispaniarum ditissimus defertur et saxo Tarpeio deicitur. ac ne dubium haberetur magnitudinem pecuniae malo

vertisse, aurarias argentariasque eius, quamquam
5 publicarentur, sibimet Tiberius seposuit. inritatus-
que suppliciis cunctos, qui carcere attinebantur
accusati societatis cum Seiano, necari iubet. ia-
cuit immensa strages, omnis sexus, omnis aetas,
inlustres ignobiles, dispersi aut aggerati. neque
10 propinquis aut amicis adsistere inlacrimare, ne
visere quidem diutius dabatur, sed circumiecti
custodes et in maerorem cuiusque intenti corpora
putrefacta adsectabantur, dum in Tiberim tra-
herentur, ubi fluitantia aut ripis adpulsa non cre-
15 mare quisquam, non contingere. interciderat sortis
humanae commercium vi metus, quantumque sae-
vitia glisceret, miseratio arcebatur.

20. Sub idem tempus Gaius Caesar, discedenti
Capreas avo comes, Claudiam, M. Silani filiam,
coniugio accepit, immanem animum subdola mo-
destia tegens, non damnatione matris, non exitio
5 fratrum rupta voce; qualem diem Tiberius induisset,
pari habitu, haud multum distantibus verbis. unde
mox scitum Passieni oratoris dictum percrebruit,
neque meliorem umquam servum neque deteriorem
dominum fuisse.

10 Non omiserim praesagium Tiberii de Servio
Galba tum consule; quem accitum et diversis
sermonibus pertemptatum postremo Graecis ver-
bis in hanc sententiam adlocutus: ,et tu, Galba,
quandoque degustabis imperium', seram ac bre-
15 vem potentiam significans, scientia Chaldaeorum
artis, cuius apiscendae otium apud Rhodum,

magistrum Thrasullum habuit, peritiam hoc modo expertus.

21. Quotiens negotio consultaret, liberti unius conscientia utebatur. is litterarum ignarus, corpore valido, per avia ac derupta (nam saxis domus imminet) praeibat eum, cuius artem experiri Tiberius statuisset, et regredientem, si vanitatis⁵ aut fraudum suspicio incesserat, in subiectum mare praecipitabat, ne index arcani exsisteret. igitur Thrasullus isdem rupibus inductus, postquam percontantem commoverat imperium ipsi et futura sollerter patefaciens, interrogatur an suam quoque¹⁰ genitalem horam comperisset, quem tum annum, qualem diem haberet. ille positus siderum ac spatia dimensus haerere primo, dein pavescere et, quantum introspiceret, magis ac magis trepidus admirationis et metus, postremo exclamat ambiguum¹⁵ sibi ac prope ultimum discrimen instare. tum complexus Tiberius praescium periculorum incolumem fore gratatur quaeque dixerat oraculi vice accipiens inter intimos amicorum tenet.

22. Sed mihi haec ac talia audienti in incerto iudicium, fatone res mortalium et necessitate immutabili an forte volvantur. quippe sapientissimos veterum quique sectam eorum aemulantur diversos reperies ac multis insitam opinionem non initia⁵ nostri, non finem, non denique homines dis curae; ideo creberrime tristia in bonos, laeta apud deteriores. contra alii fatum quidem congruere rebus putant sed non e vagis stellis, verum apud prin-

10 cipia et nexus naturalium causarum; ac tamen electionem vitae nobis relinquunt, quam ubi elegeris, certum imminentiū ordinem. neque mala vel bona quae vulgus putet: multos, qui conflictari adversis videantur, beatos, at plerosque
15 quamquam magnas per opes miserrimos, si illi gravem fortunam constanter tolerant, hi prospera inconsulte utantur. ceterum plurimis mortalium non eximitur quin primo cuiusque ortu ventura destinentur, sed quaedam secus quam dicta sint
20 cadere fallaciis ignara dicentium: ita corrumpi fidem artis, cuius clara documenta et antiqua aetas et nostra tulerit. quippe a filio eiusdem Thrasulli praedictum Neronis imperium in tempore memorabitur, ne nunc incepto longius abierim.

23. Isdem consulibus, Asinii Galli mors vulgatur, quem egestate cibi peremptum haud dubium, sponte vel necessitate, incertum habebatur. consultusque Caesar an sepeliri sineret, non erubuit
5 permittere ultroque incusare casus, qui reum abstulissent, antequam coram convinceretur: scilicet medio triennio defuerat tempus subeundi iudicium* consulari seni, tot consularium parenti. Drusus deinde exstinguitur, cum se miserandis
10 alimentis, mandendo e cubili tomentum, nonum ad diem detinuisset. tradidere quidam praescriptum fuisse Macroni, si arma ab Seiano temptarentur, extractum custodiae iuvenem (nam in Palatio attinebatur) ducem populo imponere. mox,
15 quia rumor incedebat fore ut nuru ac nepoti

conciliaretur Caesar, saevitiam quam paenitentiam maluit.

24. Quin et invectus in defunctum exitiabilem in suos, infensum rei publicae animum obiecit recitarique factorum dictorumque eius descripta per dies iussit, quo non aliud atrocius visum: adstitisse tot per annos qui vultum, gemitus, oc-⁵ cultum etiam murmur exciperent et potuisse avum audire, legere, in publicum promere vix fides, nisi quod Attii centurionis et Didymi liberti epistulae servorum nomina praeferebant, ut quis egredientem cubiculo Drasum pulsaverat exter-¹⁰ ruerat. etiam sua verba centurio saevitiae plena, tamquam egregium, vocesque deficientis adiecerat, quis primo alienationem mentis simulans funesta Tiberio, mox, ubi expes vitae fuit, meditatae compositasque diras inprecabatur, ut, quem ad¹⁵ modum domum caedibus complevisset, ita poenas nomini maiorum et posteris exsolveret. obturbabant quidem patres specie detestandi: sed penetrabat pavor et admiratio, callidum olim et te-²⁰ gendis sceleribus obscurum huc confidentiae venisse, ut tamquam dimotis parietibus ostenderet nepotem sub verbere centurionis, inter servorum ictus, extrema vitae alimenta frustra orantem.

25. Nondum is dolor exoleverat, cum de Agrippina auditum, quam interfecto Seiano spe sustentatam provixisse reor et, postquam nihil de saevitia remittebatur, voluntate exstinctam, nisi si negatis alimentis adsimulatus est finis, qui vide-⁵

retur sponte sumptus. enimvero Tiberius foedissimis criminationibus exarsit impudicitiam arguens et Asinium Gallum adulterum eiusque morte ad taedium vitae compulsam. sed Agrippina aequi
10 inpatiens, dominandi avida, virilibus curis feminarum vitia exuerat. eodem die defunctam, quo biennio ante Seianus poenas luisset, memoriaeque id prodendum addidit Caesar iactavitque quod non laqueo strangulata neque in Gemonias
15 proiecta foret. actae ob id grates decretumque ut quintum decimum kal. Novembris, utriusque necis die, per omnis annos donum Iovi sacra-
retur.

26. Haud multo post Cocceius Nerva, continuus principi, divini humanique iuris sciens, integro statu, corpore inlaeso, moriendi consilium cepit. quod ut Tiberio cognitum, adsidere, causas
5 requirere, addere preces, fateri postremo grave conscientiae, grave famae suae, si proximus amicorum nullis moriendi rationibus vitam fugeret. aversatus sermonem Nerva abstinentiam cibi coniunxit. ferebant gnari cogitationum eius, quanto
10 propius mala rei publicae viseret, ira et metu, dum integer, dum intemptatus, honestum finem voluisse.

Ceterum Agrippinae perniciēs, quod vix credibile, Plancinam traxit. nupta olim Cn. Pisoni et
15 palam laeta morte Germanici, cum Piso caderet, precibus Augustae nec minus inimiciis Agrippinae defensa erat. ut odium et gratia desiere,

ius valuit; petitaque criminibus haud ignotis sua manu sera magis quam inmerita supplicia persolvit.

27. Tot luctibus funesta civitate pars maeroris fuit, quod Iulia Drusi filia, quondam Neronis uxor, denupsit in domum Rubellii Blandi, cuius avum Tiburtem equitem Romanum plerique meminerant. extremo anni mors Aelii Lamiae funere ⁵ censorio celebrata, qui administrandae Suriae imagine tandem exsolutus urbi praefuerat. genus illi decorum, vivida senectus; et non permissa provincia dignationem addiderat. exim Flacco Pomponio Suriae pro praetore defuncto recitan- ¹⁰ tur Caesaris litterae, quis incusabat egregium quemque et regendis exercitibus idoneum abnuere id munus seque ea necessitudine ad preces cogi, per quas consularium aliqui capessere provincias adigerentur, oblitus Arruntium ne in Hispaniam ¹⁵ pergeret decumum iam annum attineri. obiit eodem anno et M'. Lepidus, de cuius moderatione atque sapientia in prioribus libris satis conlocavi. neque nobilitas diutius demonstranda est: quippe Aemilium genus fecundum bonorum civium et ²⁰ qui eadem familia corruptis moribus inlustri tamen fortuna egere.

28. Paulo Fabio L. Vitellio consulibus post longum saeculorum ambitum avis phoenix in Aegyptum venit praebuitque materiem doctissimis indigenarum et Graecorum multa super eo miraculo disserendi. de quibus congruunt et plura ⁵ ambigua, sed cognitu non absurda promere libet.

sacrum Soli id animal et ore ac distinctu pin-
narum a ceteris avibus diversum consentiunt qui
formam videre: de numero annorum varia tra-
10 duntur. maxime vulgatum quingentorum spa-
tium: sunt qui adseverent mille quadringentos
sexaginta unum interici prioresque alios tres Se-
soside primum, post Amaside dominantibus, dein
Ptolemaeo, qui ex Macedonibus tertius regnavit, \
15 in civitatem cui Heliopolis nomen advolavisse
multo ceterarum volucrum comitatu novam faciem
mirantium. sed antiquitas quidem obscura: inter
Ptolemaeum ac Tiberium minus ducenti quinqu-
aginta anni fuerunt. unde non nulli falsum hunc
20 phoenicem neque Arabum e terris credidere nihil-
que usurpavisse ex iis, quae vetus memoria fir-
mavit. confecto quippe annorum numero, ubi
mors propinquet, suis in terris struere nidum,
in quo fetum oriri; et primam adulto curam sepe-
25 liendi patris neque id temere sed sublato murræ
pondere temptatoque per longum iter, ubi par
oneri, par meatui, subire patrium corpus inque
Solis aram perferre atque adolere. haec incerta
et fabulosis aucta: ceterum aspici aliquando in
30 Aegypto eam volucrem non ambigitur.

29. At Romae caede continua Pomponius
Labeo, quem praefuisse Moesiae rettuli, per ab-
ruptas venas sanguinem effudit; aemulataque est
coniunx Paxaea. nam promptas eius modi mortes
5 metus carnificis faciebat et quia damnati publi-
catis bonis sepultura prohibebantur, eorum, qui

de se statuebant humabantur corpora, manebant testamenta, pretium festinandi. sed Caesar missis ad senatum litteris disseruit morem maioribus, quotiens dirimerent amicitias, interdicare domo¹⁰ eumque finem gratiae ponere: id se repetivisse in Labeone atque illum, quia male administratae provinciae aliorumque criminum arguebatur, culpam invidia velavisse, frustra conterrita uxore, quam etsi nocentem periculi tamen expertem.¹⁵ Mamercus dein Scaurus rursum postulatur, insignis nobilitate et orandis causis, vita probrosus. nihil hunc amicitia Seiani sed labefecit haud minus validum ad exitia Macronis odium, qui easdem artes occultius exercebat; detuleratque²⁰ argumentum tragoediae a Scauro scriptae additis versibus qui in Tiberium flecterentur: verum ab Servilio et Cornelio accusatoribus adulterium Liviae, magorum sacra objectabantur. Scaurus, ut dignum veteribus Aemiliis, damnationem ante²⁵ teiit hortante Sextia uxore, quae incitamentum mortis et particeps fuit.

30. Ac tamen accusatores, si facultas incideret, poenis adficiebantur, ut Servilius Corneliusque perduto Scauro famosi, quia pecuniam a Vario Ligure omittendae delationis ceperant, in insulas interdicto igni atque aqua demoti sunt. et Abudius Ruso functus aedilitate dum Lentulo Gaetulico, sub quo legioni praefuerat, periculum facessit, quod is Seiani filium generum destinasset, ultro damnatur atque urbe exigitur. Gaetulicus

- 10 ea tempestate superioris Germaniae legiones cura-
bat mirumque amorem adsecutus erat, effusae
clementiae, modicus severitate et proximo quo-
que exercitui per L. Apronium socerum non in-
gratus. unde fama constans ausum mittere ad
15 Caesarem litteras, adfinitatem cum Seiano haud
sponte coeptam; perinde se quam Tiberium falli
potuisse neque errorem eundem illi sine fraude,
aliis exitio habendum. fidem integram et, si nullis
insidiis peteretur, mansuram; successorem non
20 aliter quam indicium mortis accepturum. firma-
rent velut foedus, quo princeps ceterarum rerum
poteretur, ipse provinciam retineret. haec, mira
quamquam, fidem ex eo trahebant, quod unus
omnium Seiani adfinium incolumis multaque gra-
25 tia mansit, reputante Tiberio publicum odium,
extremam aetatem magisque fama quam vi stare
res suas.

31. C. Cestio M. Servilio consulibus nobiles
Parthi in urbem venere ignaro rege Artabano.
is metu Germanici fidus Romanis, aequabilis in
suos, mox superbiam in nos, saevitiam in popu-
5 lares sumpsit, fretus bellis, quae secunda ad-
versum circumiectas nationes exercuerat, et senec-
tutem Tiberii ut inermem despiciens avidusque
Armeniae, cui defuncto rege Artaxia Arsacen
liberorum suorum veterrimum inposuit, addita
10 contumelia et missis qui gazam a Vonone relic-
tam in Suria Ciliciaque reposcerent; simul ve-
teres Persarum ac Macedonum terminos seque

invasurum possessa Cyro et post Alexandro per vaniloquentiam ac minas iaciebat. sed Parthis mittendi secretos nuntios validissimus auctor fuit¹⁵ Sinnaces, insigni familia ac opibus, et proximus huic Abdus. ii adscitis et aliis primoribus, quia neminem gentis Arsacidarum summae rei inponere poterant, interfectis ab Artabano plerisque aut nondum adultis, Phraaten regis Phraatis filium²⁰ Roma poscebant: nomine tantum opus Caesaris, ut genus Arsacis ripam apud Euphratis cerneretur.

32. Cupitum id Tiberio: ornat Phraaten accingitque paternum ad fastigium, destinata retinens, consiliis et astu res externas moliri, arma procul habere. interea cognitis insidiis Artabanus tardari metu, modo cupidine vindictae inardescere.⁵ et barbaris cunctatio servilis, statim exsequi regium videtur: valuit tamen utilitas, ut Abdum specie amicitiae vocatum ad epulas lento veneno inligaret, Sinnacen dissimulatione ac donis, simul per negotia moraretur. et Phraates apud Suriam¹⁰ dum omisso cultu Romano, cui per tot annos insueverat, instituta Parthorum sumit, patriis moribus impar morbo absumptus est. sed non Tiberius omisit incepta: Tiridatem sanguinis eiusdem aemulum Artabano reciperaeque Ar-¹⁵meniae Hiberum Mithridaten deligit conciliatque fratri Pharasmani, qui gentile imperium obtinebat; et cunctis quae apud orientem parabantur L. Vitellium praefecit. eo de homine haud sum ignarus sinistram in urbe famam pleraque foeda memo-²⁰

rari, ceterum regendis provinciis prisca virtute egit. unde regressus et formidine Gai Caesaris, familiaritate Claudii turpe in servitium mutatus exemplar apud posteros adulatorii dedecoris habetur
25 tur cesseruntque prima postremis et bona iuventae senectus flagitiosa oblitteravit.

33. At ex regulis prior Mithridates Pharasmanem perpulit dolo et vi conatus suos iuvare repertique corruptores ministros Arsacis multo auro ad scelus cogunt; simul Hiberi magnis copiis Armeniam inrumpunt et urbe Artaxata potiuntur. quae postquam Artabano cognita, filium Oroden ultorem dat Parthorumque copias, mittit qui auxilia mercede facerent: contra Pharasmanes adiungere Albanos, accire Sarmatas, quorum
10 sceptuchi utrimque donis acceptis more gentico diversa induere. sed Hiberi locorum potentes Caspia via Sarmatam in Armenios raptim effundunt. at qui Parthis adventabant, facile arcebantur, cum alios incessus hostis clausisset, unum
15 reliquum mare inter et extremos Albanorum montes aestas impediret, quia flatibus etesiarum implentur vada: hibernus auster revolvit fluctus pulsoque introrsus freto brevia litorum nudantur.

34. Interim Oroden sociorum inopem auctus auxilio Pharasmanes vocare ad pugnam et detrectantem incessere, adequitare castris, infensare pabula; ac saepe obsidii stationibus cingebat,
5 donec Parthi contumeliarum insolentes circumstisterent regem, poscerent proelium. atque illis

sola in equite vis: Pharasmanes et pedite valebat. nam Hiberi Albanique saltuosos locos incolentes duritiae patientiaeque magis insuevere; feruntque se Thessalis ortos, qua tempestate Iaso¹⁰ post avectam Medeam inanem mox regiam Aeetae vacuosque Colchos repetivit. multaque de nomine eius et oraculum Phrixi celebrant; nec quisquam ariete sacrificaverit, credito vexisse Phrixum, sive id animal seu navis insigne fuit. ceterum de¹⁵ recta utrimque acie Parthus imperium orientis, claritudinem Arsacidarum contraque ignobilem Hiberum mercenario milite disserebat; Pharasmanes integros semet a Parthico dominatu, quanto maiora peterent, plus decoris victores aut, si²⁰ terga darent, flagitii atque periculi laturus; simul horridam suorum aciem, picta auro Medorum agmina, hinc viros, inde praedam ostendere.

35. Enimvero apud Sarmatas non una vox ducis: se quisque stimulant ne pugnam per sagittas sinerent: impetu et comminus praeveniendum. variae hinc bellantium species, cum Parthus sequi vel fugere pari arte suetus distra⁵ heret turmas, spatium ictibus quaereret, Sarmatae omisso arcu, quo brevius valent, contis gladiisque ruerent; modo frontis et tergì vices, aliquando corporibus et pulsu armorum pellerent pellerentur. iamque et Albani Hiberique pren¹⁰ sare detrudere, ancipitem pugnam hostibus facere, quos super eques et propioribus vulneribus pedites adflictabant. inter quae Pharasmanes Oro-

desque, dum strenuis adsunt aut dubitantibus
15 subveniunt, conspicui eoque gnari, clamore telis
equis concurrunt, instantius Pharasmanes; nam
vulnus per galeam adegit. nec iterare valuit
praelatus equo et fortissimis satellitum prote-
gentibus saucium: fama tamen occisi falso cre-
20 dita exterruit Parthos victoriamque concessere.

36. Mox Artabanus tota mole regni ultum iit.
peritia locorum ab Hiberis melius pugnatum; nec
ideo abscedebat, ni contractis legionibus Vitellius
et subdito rumore, tamquam Mesopotamiam in-
5 vasurus, metum Romani belli fecisset. tum omissa
Armenia versaeque Artabani res inlicente Vi-
tello desererent regem saevum in pace et ad-
versis proeliorum exitiosum. igitur Sinnaces, quem
antea infensum memoravi, patrem Abdagaesen
10 aliosque occultos consilii et tunc continuis cladi-
bus promptiores ad defectionem trahit, affluentibus
paulatim qui metu magis quam benevolentia
subiecti repertis auctoribus sustulerant animum.
nec iam aliud Artabano reliquum quam siqui ex-
15 ternorum corpori custodes aderant, suis quisque
sedibus extorres, quis neque boni intellectus ne-
que mali cura, sed mercede aluntur ministri
sceleribus. his adsumptis in longinqua et contermina
Scythiae fugam maturavit spe auxilii, quia
20 Hyrcanis Carmaniisque per adfinitatem innexus
erat: atque interim posse Parthos absentium
aequos, praesentibus mobiles, ad paenitentiam
mutari.

37. At Vitellius profugo Artabano et flexis ad novum regem popularium animis, hortatus Tiridaten parata capessere, robur legionum sociorumque ripam ad Euphratis ducit. sacrificantibus, cum hic more Romano suovetaurilia daret,⁵ ille equum placando amni adornasset, nuntiavere accolae Euphraten nulla imbrium vi et inmensum, attolli, simul albentibus spumis in modum diadematis sinuare orbes, auspiciū prosperi transgressus. quidam callidius interpretabantur, initia¹⁰ conatus secunda neque diuturna, quia eorum quae terra caelove portenderentur certior fides, fluminum instabilis natura simul ostenderet omina raperetque. sed ponte navibus effecto tramissoque exercitu primus Ornospadēs multis equitum¹⁵ milibus in castra venit, exul quondam et Tiberio, cum Delmaticum bellum conficeret, haud inglorius auxiliator eoque civitate Romana donatus, mox repetita amicitia regis multo apud eum honore praefectus campis qui Euphrate et Tigre inclutis²⁰ amnibus circumflui Mesopotamiae nomen acceperunt. neque multo post Sinnaces auget copias et columnen partium Abdagaeses gazam et paratus regios adicit. Vitellius ostentasse Romana arma satis ratus monet Tiridaten primoresque, hunc,²⁵ Phraatis avi, altoris Caesaris, quae utrobique pulchra, meminerit, illos, obsequium in regem, reverentiam in nos, decus quisque suum et fidem retinerent. exim cum legionibus in Syriam remeavit.

38. Quae duabus aestatibus gesta coniunxi, quo requiesceret animus a domesticis malis; non enim Tiberium, quamquam triennio post caedem Seiani, quae ceteros mollire solent, tempus prec-
5 ces satias mitigabant, quin incerta vel abolita pro gravissimis et recentibus puniret. eo metu Fulcinius Trio ingruentis accusatores haut perpressus supremis tabulis multa et atrocia in Macronem ac praecipuos libertorum Caesaris composuit ipsi
10 fluxam senio mentem et continuo abscessu velut exilium obiectando. quae ab heredibus occultata recitari Tiberius iussit patientia libertatis alienae et contemptor suae infamiae, an scelerum Seiani diu nescius mox quoquo modo dicta vulgari malebat
15 veritatisque, cui adulatio officit, per probra saltem gnarus fieri. isdem diebus Granius Marcianus senator a C. Graccho maiestatis postulatus vim vitae suae attulit Tariusque Gratianus praetura functus lege eadem extremum ad supplicium damnatus.

39. Nec dispares Trebellieni Rufi et Sextii Paconiani exitus: nam Trebellienus sua manu cecidit, Paconianus in carcere ob carmina illic in principem factitata strangulatus est. haec Ti-
5 berius non mari, ut olim, divisus neque per longinquos nuntios accipiebat sed urbem iuxta, eodem ut die vel noctis interiectu litteris consulum rescriberet, quasi aspiciens undantem per domos sanguinem aut manus carnificum. fine anni Pop-
10 paeus Sabinus concessit vita, modicus originis, principum amicitia consulatum ac triumphale de-

cus adeptus maximisque provinciis per quattuor et viginti annos inpositus nullam ob eximiam artem sed quod par negotiis neque supra erat.

40. Q. Plautius Sex. Papinius consules sequuntur. eo anno neque quod L. Aruseius *** morte adfecti forent adsuétude malorum ut atrox advertebatur, sed exterruit quod Vibulenus Agrippa eques Romanus, cum perorassent accusatores, in ipsa curia depromptum sinu venenum hausit prolapsusque ac moribundus festinatis licitorum manibus in carcerem raptus est faucesque iam exanimis laqueo vexatae. ne Tigranes quidem, Armenia quondam potitus ac tunc reus, nomine regio supplicia civium effugit. at C. Galba consularis et duo Blaesi voluntario exitu cecidere, Galba tristibus Caesaris litteris provinciam sortiri prohibitus: Blaesis sacerdotia, integra eorum domo destinata, convulsa distulerat, tunc ut vacua contulit in alios, quod signum mortis intellexere.

41. Per idem tempus Clitarum natio Cappadoci Archelao subiecta, quia nostrum in modum deferre census, pati tributa adigebatur, in iuga Tauri montis abscessit locorumque ingenio sese contra imbelles regis copias tutabatur, donec M. Trebellius legatus a Vitellio praeside Syriae cum quattuor milibus legionariorum et delectis auxiliis missus duos collis, quos barbari inserant (minori Cadra, alteri Davara nomen), operibus circumdedit et erumpere ausos ferro, ceteros siti ad deditionem coegit.

At Tiridates volentibus Parthis Nicephorium et Anthemusiada ceterasque urbes, quae Macedonibus sitae Graeca vocabula usurpant, Halum-
15 que et Artemitam Parthica oppida recepit, certantibus gaudio qui Artabanum Scythas inter educatum ob saevitiam exsecrati come Tiridatis ingenium Romanas per artes sperabant.

42. Plurimum adulationis Seleucenses induere, civitas potens, saepta muris neque in barbarum corrupta sed conditoris Seleuci retinens. trecenti opibus aut sapientia delecti ut senatus, sua populo vis. et quotiens concordēs agunt, spernitur Parthus: ubi dissensere, dum sibi quisque contra aemulos subsidium vocant, accitus in partem adversum omnes valet. id nuper acciderat Artabano regnante, qui plebem primoribus tradidit
10 ex suo usu: nam populi imperium iuxta libertatem, paucorum dominatio regiae libidini propior est. tum adventantem Tiridaten extollunt veterum regum honoribus et quos recens aetas largius invenit; simul probra in Artabanum
15 fundebant, materna origine Arsaciden, cetera degenerem. Tiridates rem Seleucensem populo permittit. mox consultans quonam die sollemnia regni capesseret, litteras Phraatis et Hieronis, qui validissimas praefecturas optinebant, accipit
20 brevem moram precantium. placitumque opperiri viros praepollentis atque interim Ctesiphon sedes imperii petita: sed, ubi diem ex die prolatabant, multis coram et adprobantibus

Surena patrio more Tiridaten insigni regio evinxit.

25

43. Ac si statim interiora ceterasque nationes petivisset, oppressa cunctantium dubitatio et omnes in unum cedebant: adsidendo castellum, in quod pecuniam Artabanus contulerat, dedit spatium exuendi pacta. nam Phraates et Hiero et ⁵ siqui alii delectum capiendo diademati diem haut concelebraverant, pars metu, quidam invidia in Abdagaesen, qui tum aula et novo rege potiebatur, ad Artabanum vertere; isque in Hyrcanis repertus est inluvie obsitus et alimenta arcu ex- ¹⁰ pediens. ac primo tamquam dolus pararetur territorius, ubi data fides reddendae dominationi venisse, adlevatur animus et quae repentina mutatio exquirat. tum Hiero pueritiam Tiridatis increpat neque penes Arsaciden imperium, sed ¹⁵ inane nomen apud inbellem externa mollitia, vim in Abdagaesis domo.

44. Sensit vetus regnandi falsos in amore odia non fingere. nec ultra moratus quam dum Scytharum auxilia conciret pergit properus et praeveniens inimicorum astus, amicorum paenitentiam; neque exuerat paedorem, ut vulgum ⁵ miseratione adverteret. non fraus, non preces, nihil omissum quo ambiguos inliceret, prompti firmarentur. iamque multa manu propinqua Seleucia adventabat, cum Tiridates simul fama atque ipso Artabano percussus distrahi consiliis, ¹⁰ iret contra an bellum cunctatione tractaret. qui-

bus proelium et festinati casus placebant, disiectos et longinquitate itineris fessos ne animo quidem satis ad opsequium coaluisse disserunt, 15 proditores nuper hostesque eius, quem rursum foveant. verum Abdagaeses regrediendum in Mesopotamiam censebat, ut amne obiecto, Armeniis interim Elymaeisque et ceteris a tergo excitis, aucti copiis socialibus et quas dux Romanus 20 misisset fortunam temptarent. ea sententia valuit, quia plurima auctoritas penes Abdagaesen et Tiridates ignavus ad pericula erat. sed fugae specie discessum; ac principio a gente Arabum facto domos abeunt vel in castra Artabani, donec 25 Tiridates cum paucis in Suriam revectus pudore proditionis omnes exsolvit.

45. Idem annus gravi igne urbem adficit deusta parte circi, quae Aventino contigua ipsoque Aventino; quod damnum Caesar ad gloriam vertit solutis domuum et insularum pretiis. 5 miliens sestertium in munificentia conlocatum, tanto acceptius in vulgum, quanto modicus privatis aedificationibus ne publice quidem nisi duo opera struxit, templum Augusto et scaenam Pompeiani theatri; eaque perfecta, contemptu ambitionis an per senectutem, haud dedicavit. sed 10 aestimando detrimento quattuor progeneri Caesaris, Cn. Domitius, Cassius Longinus, M. Vinicius, Rubellius Blandus delecti additusque nominatione consulum P. Petronius. et pro ingenio 15 cuiusque quaesiti decretique in principem honores;

quos omiserit receperitve in incerto fuit ob propinquum vitae finem. neque enim multo post supremi Tiberio consules, Cn. Acerronius C. Pontius, magistratum occepere nimia iam potentia Macronis, qui gratiam Gai Caesaris numquam sibi 20 neglectam acrius in dies fovebat impuleratque post mortem Claudiae, quam nuptam ei rettuli, uxorem suam Enniam imitando amorem iuvenem inlicere pactoque matrimonii vincire, nihil abnuentem, dum dominationis apisceretur; nam etsi 25 commotus ingenio simulationum tamen falsa in sinu avi perdidicerat.

46. Gnarum hoc principi eoque dubitavit de tradenda re publica, primum inter nepotes, quorum Druso genitus sanguine et caritate propior sed nondum pubertatem ingressus, Germanici filio robur iuventae, vulgi studia eaque apud 5 avum odii causa. etiam de Claudio agitati, quod composita aetate, bonarum artium cupiens, inminuta mens obstitit. sin extra domum successor quaereretur, ne memoria Augusti, ne nomen Caesarum in ludibria et contumelias verterent 10 metuebat: quippe illi non perinde curae gratia praesentium quam in posteros ambitio. mox incertus animi, fesso corpore, consilium, cui impar, fato permisit, iactis tamen vocibus per quas intellegeretur providus futurorum; namque Ma- 15 croni non abdita ambage occidentem deseri, orientem spectari exprobravit: Gaio Caesari forte sermone L. Sullam inridenti omnia Sullae vitia,

nullam eiusdem virtutem habiturum praedixit.
20 simul crebris cum lacrimis minorem ex nepotibus complexus, truci alterius vultu, 'occides hunc tu' inquit, 'et te alius'. sed gravescente valetudine nihil e libidinibus omittebat, in patientia firmitudinem simulans solitusque eludere medi-
25 corum artes atque eos, qui post tricesimum aetatis annum ad internoscenda corpori suo utilia vel noxia alieni consilii indigerent.

47. Interim Romae futuris etiam caedibus semina iaciebantur. Laelius Balbus Acutiam, P. Vitellii quondam uxorem, maiestatis postulaverat; qua damnata cum praemium accusatori
5 decerneretur, Iunius Otho tribunus plebei intercessit, unde illis odia, mox Othoni exitium. dein Albucilla, cui matrimonium cum Satrio Secundo coniurationis indice fuerat, defertur impietatis in principem; conectebantur ut conscii eius Cn.
10 Domitius, Vibius Marsus, L. Arruntius. de claritudine Domitii supra memoravi; Marsus quoque vetustis honoribus et inlustris studiis erat. sed testium interrogationi, tormentis servorum Macronem praesedissee commentarii ad senatum missi
15 ferebant nullaeque in eos imperatoris litterae suspicionem dabant invalido ac fortasse ignaro ficta pleraque ob inimicitias Macronis notas in Arruntium.

48. Igitur Domitius defensionem meditans, Marsus tamquam inediaam destinavisset, produxere vitam: Arruntius cunctationem et moras suadenti-

bus amicis non eadem omnibus decora respondit: sibi satis aetatis, neque aliud paenitendum quam⁵ quod inter ludibria et pericula anxiam senectam toleravisset, diu Seiano, nunc Macroni, semper alicui potentium invisus, non culpa sed ut flagitiorum inpatiens. sane paucos principis dies posse vitari: quem ad modum evasurum imminentis¹⁰ iuventam? an, cum Tiberius post tantam rerum experientiam vi dominationis convulsus et mutatus sit, Gaium Caesarem vix finita pueritia, ignarum omnium aut pessimis innutritum, meliora capessiturum Macrone duce? qui ut deterior¹⁵ ad opprimendum Seianum delectus plura per scelera rem publicam conflictavisset. prospectare iam se acrius servitium eoque fugere simul acta et instantia. haec vatis in modum dictitans venas resolvit. documento sequentia erunt bene Arrun-²⁰ tium morte usum. Albucilla inrito ictu ab semet vulnerata iussu senatus in carcerem fertur. eius ministri, Carsidius Sacerdos praetorius ut in insulam deportaretur, Pontius Fregellanus amitteret ordinem senatorium, et eadem poenae in²⁵ Laelium Balbum decernuntur, id quidem a laetantibus, quia Balbus truci eloquentia habebatur, promptus adversum insontes.

50. Iam Tiberium corpus, iam vires, nondum dissimulatio deserebat: idem animi rigor; sermone ac vultu intentus quaesita interdum comitate quamvis manifestam defectionem tegebat. mutatisque saepius locis tandem apud promunturium⁵

Miseni consedit in villa, cui L. Lucullus quondam dominus. illic eum adpropinquare supremis tali modo compertum. erat medicus arte insignis nomine Charicles, non quidem regere valetudines
10 principis solitus, consilii tamen copiam praebere. is velut propria ad negotia digrediens et per speciem officii manum complexus pulsum venarum attigit. neque fefellit: nam Tiberius, incertum an offensus tantoque magis iram premens,
15 instaurari epulas iubet discumbitque ultra solitum, quasi honori abeuntis amici tribueret. Charicles tamen labi spiritum nec ultra biduum duraturum Macroni firmavit. inde cuncta conloquiis inter praesentes, nuntiis apud legatos et exercitus
20 festinabantur. septimum decimum kal. Aprilis interclusa anima creditus est mortalitatem explevisse; et multo gratantum concursu ad capiendam imperii primordia Gaius Caesar egrediebatur, cum repente adfertur redire Tiberio vocem
25 ac visus vocarique qui recreandae defectioni cibum adferrent. pavor hinc in omnes et ceteri passim dispergi, se quisque maestum aut nescium fingere; Caesar in silentium fixus a summa spe novissima expectabat. Macro intrepidus opprimi
30 senem iniectu multae vestis iubet discedique ab limine. sic Tiberius finivit octavo et septuagesimo aetatis anno.

51. Pater ei Nero et utrimque origo gentis Claudiae, quamquam mater in Liviam et mox Iuliam familiam adoptionibus transierit. casus

prima ab infantia ancipites; nam proscriptum patrem exul secutus, ubi domum Augusti privignus introiit, multis aemulis conflictatus est, dum Marcellus et Agrippa, mox Gaius Luciusque Caesares viguere; etiam frater eius Drusus prosperiore civium amore erat. sed maxime in lubrico egit accepta in matrimonium Iulia inpudicitiam uxoris⁵ tolerans aut declinans. dein Rhodo regressus vacuos principis penates duodecim annis, mox rei Romanae arbitrium tribus ferme et viginti obtinuit. morum quoque tempora illi diversa: egregium vita fama¹⁰que, quoad privatus vel in imperiis sub Augusto fuit; occultum ac subdolum fingendis virtutibus, donec Germanicus ac Drusus superfuere; idem inter bona malaque mixtus incolumi matre; intestabilis saevitia, sed obtectis libidinibus, dum Seianum dilexit timuitve: postremo in scelera simul ac dedecora prorupit, postquam remoto pudore et metu suo tantum ingenio utebatur.²⁰

JAN 14 1948

